

ਕੋਂ ਪਲ ਚੰਦ ਅਦਰ ਲੇਕਰ ਹਮਰਾਹ ਸੁਕਰ ਸੁਰਖ ਕੇ ਖਵੇਂ ਦੋਤੀ ॥ ੧੦੭ ॥  
 ਨਰੋਜ ਮੇਂ ਦਫ ਹੋਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਿਸਰੀ ਨਾਗ ਕੇ ਸਰ ਪੀਪਲ ॥  
 ਜੀਰਾ ਸੁਫੈਦ ਅਨਬਦਾਨ ਲੋਗ ਸਥਕੇ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸ ਕਰ ਹਮ  
 ਰਾਹ ਸੈ ਹਰ ਕੇ ਖਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮੁਰਗ ਕੇ ਅੰਡੇ ਕਾ ਪੇਸਤ ਗਾਏ  
 ਕੇ ਪੀਸੇਂ ਭੂਨ ਕਰ ਪੀਸੇਂ ਔਰ ਏਕ ਦਰਮ ਯਾਨੇ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਮਾਸਾ  
 ਹਰ ਰੋਜ ਖਵੇਂ ॥ ਫਸਲ ਉਨ ਦਵਾਈਓਂ ਮੇਂ ਕਿ ਮਸਤੀ ਮਰਦ  
 ਔਰ ਔਰਤ ਕੀ ਤੋੜੇ ॥ ਫਟ ਕੜੀ ਭੁਨੀ ਹੁਈ ਏਕ ਮਾਸਾ ਯਾਦੇ  
 ਮਾਸਾ ਹਮਰਾਹ ਸੁਰਬਤ ਮਿਸਰੀ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਹਰ ਸੁਬ ਹਰ ਕੇ  
 ਖਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਹ ਬਰਗ ਕਿ ਕਿਸਮ ਹੈ ਸਦ ਬਰਗ ਕੀ  
 ਤੁਖਮ ਉਸ ਕੇ ਲੇਕਰ ਭੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਨੌ ਮਾਸਾ ਖਿਲਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ  
 ॥ ਸਪਾਰੀ ਛਾਲੀ ਆਦਰ ਖਤ ਕੇ ਲਾ ਮੇਂ ਦੋ ਹਫਤਾ ਤਕ ਰਖੇਂ ਇ  
 ਸਤਰੀ ਕੀ ਪਰ ਕਿਰ ਰਖਤ ਕੇ ਲੇ ਕੇ ਤਾਈ ਖਾਲੀ ਕਰੇਂ ਔਰ ਬਾਦ ਦੋ  
 ਹਫਤਾ ਕਨਿਕਲੇਂ ਔਰ ਔਰਤ ਮਸਤੀ ਵਾਲੀ ਕੇ ਦੇਵੇਂ ਸਹਵਤ ਕਮ  
 ਹੋਗੀ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਫਿ ਖੁਬ ਬੰਦ ਕੁਸਾਦ ਯਾਨੇ ਮੁਕ ਮਪੇਜ ॥  
 ਬਕਾ ਬੜ੍ਹਾਵੇ ਔਰ ਸੁਜਾ ਕੇ ਮੁਫੀ ਦੋ ਅਫ ਪਿਰ ਕੇ ਤਾਈ ਕਿਸ  
 ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਜਲਾ ਕਰ ਚਾਦਰ ਉਸ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਲਪੇਟੇਂ ਔਰ ਮਰਦ  
 ਕਜੇਸ਼ ਉਸ ਕੇ ਧੁਏਂ ਪਰ ਖੇਜਲ ਦ ਪੇਸਾਬ ਆਵੇਗਾ ਦੋਤੀ ਨਰੋਜ  
 ਤਕ ਇਸੀ ਤਰਹ ਕਰਤ ਰਹੇਂ ਫਾਇਦਾ ਹੋਗਾ ਔਰ ਕਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਪ  
 ਦ ਕੋ ਰੋਜ ਸਨੀ ਸੁਰ ਕੇ ਲਾਵੇਂ ਔਰ ਐਤਵਰ ਸੇ ਧੁਆਂ ਲੇਨ ਸੁਫੁ  
 ਕਰੇਂ ਮੰਗਲਤਕਾ ॥

ਬਾਬ ਇਮਰਾਜ ਕਿ ਮਰਦੇ ਕੇ ਵਸਤੇ ਮਖਸੂ  
 ਸ ਹੈ ਔਰ ਔਰਤ ਕੋ ਭੀ ਬਾਜ ਮਰਜ ਉਸ ਸੇ  
 ਲਾਹਕ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਫਸਲ - ਦਵਾਉ ਸੇਲਾਨ ਮਨੀ ਔਰ ਸੋਜਾਕ ਔਰ ਪਰਮੇਵ ਔਰ

ਬੰਦ ਕੁਸਾਰ ਔਰ ਸੁਰ ਅਤਾਇਨ ਜਾਲ ਕੇ ਬਿਆਨ ਮੇਂ। ਦੀਗਰ  
 ॥ ਕਿ ਸੇਲਾਨ ਮਨੀ ਔਰ ਸੁਜਾਕ ਔਰ ਬੰਦ ਕੁਸਾਰ ਕੇ ਤਈ ਮੁਢੀ  
 ਦਰੈ- ਅੰਤ ਮੁਰਗ ਕਾ ਸੁਫੇ ਦੀ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਜਰ ਦੀ ਲੇਵੇਂ ਮੁਸਕ  
 ਔਰ ਜਾਫਰਾਨ ਔਰ ਲੋਂਗ ਔਰ ਜਲ ਵਤਰੀ ਹਰ ਏਕ ਦੋਰਤੀ ਪੀ  
 ਪਲ ਔਰ ਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਚਰ ਰਤੀ ਸਬ ਕੋ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸ ਕਰ ਜ  
 ਰ ਦੀ ਮਜ਼ਕੂਰ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਅਡਿਕੋ ਮਾਸ ਕੇ ਆਟੇ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ  
 ਉਪਰ ਸੇਕ ਪੁਰੇ ਦੀ ਕਰੋ ਔਰ ਲਟਕਾਰ ਖੇ ਸੁਬ ਹ ਕੋ ਖਾਵੇਂ ਇਸੀ  
 ਤਰਹ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਕਰੋਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਸਿਲਾਨ  
 ਮਨੀ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦਰੈ ਤੰਤਰੀ ਚਾਰ ਮਾਸ ਸਰਿਆਲਾ ਡੇਰ ਤੋਲਾ  
 ਹਲਾ ਦੀ ਆਧ ਮਾਸ ਉਨ ਬਰਾਤ ਅਦ ਦੋ ਅਦ ਦ ਉਨ ਬਸੇ ਬੀ  
 ਜ ਜੁਦਾ ਕਰੋਂ ਔਰ ਦੋ ਕੇ ਤਈ ਮੁੱਤ ਖਮ ਫਿਰ ਸਬ ਹਰ ਏਕ ਦਵਾ ਕੇ ਤਾ  
 ਈ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਕੂਟ ਕਰ ਏਕ ਜਗ ਹ ਕਰ ਕੇ ਧਾਂਚ ਹਿੱਸਾ ਕਰੋਂ ਔਰ  
 ਏਕ ਹਿਸਾ ਸੁਬ ਹ ਕੋ ਹਮਰਾਹ ਦੁਪਥ ਕਰੀ ਕੇ ਕਿ ਡੇਰ ਪਉਹੋ ਪੀਵੇਂ  
 ਤੁਰਸੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਸੇ ਪਰ ਹੋ ਜਕਰੋਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਬੰਦ ਕੁਸ  
 ਦ ਔਰ ਪਰ ਮੇਵ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦਰੈ ਸਰਿਆਲੀ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਰਾਲ ਤੀ  
 ਨ ਤੋਲਾ ਸਕਰ ਸੁਰ ਖਛੈ ਤੋਲਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਤ ਹਿੱਸਾ ਕਰੋਂ ਹਮਰ  
 ਹ ਗਾਏ ਕੇ ਦੁਪਕੇ ਯਾ ਸਾਬ ਬਕਰੀ ਕੇ ਦੁਪਕੇ ਹਰ ਸੁਬ ਹ ਕੋ ਏਕ  
 ਹਿਸਾ ਖਾਵੇਂ ਸਾਤ ਰੋਜ ਤਕ। ਦੀਗਰ ॥ ਧੂਆਂ ਲੇਨਾ ਇਸ  
 ਪੰਦ ਕਾ ਫਸਲ ਮਸਤੀ ਔਰ ਔਰ ਤੋਂ ਮੇਂ ਮਜ਼ਕੂਰ ਹੈ ਵਾਸਤੇ ਬੰਦ  
 ਕੁਸਾਰ ਔਰ ਸੁਜਾਕ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦਰੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਸਤ ਸਿਲਾ ਜੀ  
 ਆਫਤਾ ਬੀ ਸਤ ਗੁਰਚ ਵਛੈ ਦੀ ਇਲਾਇਚੀ ਵਤਾਲ ਮਖਾਨ ਰੀਧਕ  
 ਆਮਲਾ ਸਾਰ ਹਰ ਏਕ ਯਕ ਮਿਸਕਾਲ ਯਨੇ ਸਾਵੇਂ ਚਾਰ ਮਾਸੇ ਮਿ  
 ਸਰੀ ਦੁਨੀ ਖੁਰਾਕ ਹ ਸਬ ਹਲ ਮਰੀਜਾ। ਦੀਗਰ ॥ ਚੋਬ ਮੇਵਾ ਸ  
 ਮੱਗ ਪਲਾ ਸਮਾਵੀ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਕਫ ਦਸਤ ਸੁਬ ਹ ਕੋ ਹਮਰਾਹ  
 ਦੁਪਥ ਕਰੀ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇਂ ਗਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਬੇਨਿ ਮਕ ਸਾਬ ਬਹੁਤ ਪੀਕੇ

ਇਕੀਸਰੋਜਤਕਦੇਵੇਕਿਪਰਮੇਵਭੀਜਤਰਹੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ੧੦੮  
 ਗਲਕੀਕਰ ਚਨੇਭੂਨੇਹੁਈਸਕਰਸੁਫੈਦਹਰਏਕਨੋਮਸੇਸੁਬਹ ॥ ੧੧  
 ਕੇਖਿਲਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬੰਦਕੁਸਾਦਵ ਸੇਲਾਨਮਨੀਕੋਦੂਰ  
 ਕਰੇਸਾਲਬਮਿਸਰੀਮਗਜਤੁਖਮਸਰਸਲੁਕਪੋਈਹੁਈਹਰ  
 ਏਕਦੋਤੋਲਾਕੂਰਪੀਸਕੇਪਉਸੇਰਦੂਪਬੜਕਾਇਸਮੇਮਿਲਵੇ  
 ਖਰਲਕਰੇਤਾਗਲੀਜਹੋਵੇਪਸਬਕਦਰਖਰਬੇਰਕੋਗੋਲੀਬਾਂਧ  
 ਕਰਸੁਬਹਕੋਏਕਦੇਵੇਸਾਤਰੋਜਤਕਮੁਜਰਬਹੋਔਰਬਾਜੇਨਕਰ  
 ਕੁਸਤਾਔਰਸੇਨਾਕੁਸਤਾਵਯਾਕੁਤਵਮਰਵਾਗੀਦਹਰਏਕਛੈ  
 ਮਾਸੈਇਸਦਵਾਮੇਜਿਆਦਾਕਰਤੋਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਲਸੀ  
 ਭੂਨੀਹੁਈਹਥੇਲੀਭਰਖਿਲਵੇਸਾਲਬਮਿਸਰੀਕੂਰਪੀਸਕੇਪਾਂਚ  
 ਮਾਸੇਸਾਥਪਉਤਰਦੂਪਗਾਏਕੇਦੇਵੇਉਪਰਉਸਕੋਬਾਦਦੇਘਵੀ  
 ਯਾਸਫੂਠਮਿਕਦਾਰਦੋਤੋਲਾਇਸਤਿਮਾਲਕਰੇਤਲਮਖਾਨਾਖੀ  
 ਰਕਾਗੋਦਸਕਰਸੁਫੈਦਬਰਾਬਰਲੇਕਰਕੂਰਪੀਸਕੇਸਫੂਠਕਰੇ  
 ਔਰਪੀਛੇਇਸਸਫੂਠਕੇਚਾਰਤੋਲਾਚਨੇਕਿਰਤਕੋਪਾਨੀਮੇਂਤਰ  
 ਕੀਆਹੋਨੇਸਕਰੇਸੁਰਇਤਇਨਜਲਵਬੰਦਕੁਸਾਦਦੂਰਹੋਜ  
 ਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦੂਪਗਾਏਕਾਏਕਸੇਰਪਾਨੀਦੂਨਾਖੁਰਮਾ  
 ਚਹਾਰਅਦਦਛਲਜੜਉਂਨਕਦਾੜਾਭੈਰਤੋਲਾਹਰਤੀਨੋਕੋਖੁ  
 ਬਪਕਾਵੇਛਲਕੋਲਤਾਮੇਂਬਾਂਧਕਰਦਵਾਮੇਂਲਟਕਾਵੇਔਰਜੇਸ  
 ਕਰੇਕਿਪਾਨੀਜਲਜਾਵੇਦੂਪਰਹਜਾਵੇਬਹੁਤਮੁਬਹੀਵਮੁਕੰਦੀਬ  
 ਦੁਨਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਈਤਾਲਾਬਕੀਮਿਟੀਕੇਬਕਤਨਮੇਂ  
 ਰਖਕੇਆਗਪਰਰਖੇਤਾਖੁਸਕਹੋਵੇਬਰਾਬਰਇਸਕੇਸਕੰਗਮਿ  
 ਲਾਵੇਵਮਿਕਦਾਰਚਾਰਮਾਸਾਯਾਜਿਆਦਹਸੁਬਹਕੋਦੇਵੇਸੇਲਾਨ  
 ਮਨੀਦੂਰਹੋਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਹਲਵਾਕਿਪੀਠਕੋਮਜਬੂਤ  
 ਕਰੇਦੂਰਦਕਮਰਵਗੁਰਦਹਕੋਦਵਕਰੇਤੁਖਮਇਮਲੀਏਕ  
 ਤੋਲਾਗੋਦਢਾਕਏਕਤੋਲਾਨਿਸਾਸਤਾਏਕਤੋਲਾਬਨਾਤਜੁਰਖਤੀ

ਨਤੋਲਾ ਰੋਗ ਨਜਰ ਦਚਾਰ ਤੋਲਾ ਗਰਮ ਕਰੋ ਇਸ ਮੇਂ ਨਸਾ ਸਤਾ ਭੂ  
 ਨੇਂ ਫਿਰ ਇਮਲੀ ਕੇ ਬੀਜ ਵਗੋਂ ਬਬੂਲ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਡਾਲੋਂ ਆਰ  
 ਮਿਸਰੀ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਘੋਲ ਕਰ ਮਲਾਵੇਂ ਆਰ ਪਕਾਵੇਂ ਕਿਹਲਵਾ ਹੋਵੇਂ  
 ਯਹ ਏਕ ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਤੀਨ ਰੋਜ ਬਲ ਕੇ ਪਾਂਚ ਰੋਜ ਇਸੀ ਤੌਰ ਪਿਲਾਵੇਂ  
 ਵਹਸ ਬਮਿਜਾਜ ਕਮਵਜਿ ਆਦਾ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਪ  
 ਰਮੇਵ ਆਰ ਤੋਂ ਕੋਨ ਫਾ ਕਰੇ - ਦੂਪੀ ਛੋਟੀ ਸਾਅਗਿਐਂ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰੇ ਕੇ ਜੀਰ  
 ਸੁਫੈਦ ਗੋਖਰੂ ਹਰਸੇ ਬਰਾਬਰ ਕੂਟ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਇਸ ਕੇ ਸਕਰ ਸੁ  
 ਫੈਦ ਮਿਲਾ ਕੇ ਏਕ ਤੋਲਾ ਤੀਨ ਵਕਤ ਸੁਬਹ ਜਹਰ ਸਾਮ ਪਿਲਾਵੇਂ  
 ਪਰਮੇਵ ਸੁਰਖਵ ਸੁਫੈਦ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਕੁਚਲਾ  
 ਵਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਮਸਾਵੀ ਲੋਕਰ ਕੂਟ ਕੇ ਦੋ ਪਹਰ ਯਾ ਚਾਰ ਪਹ  
 ਰ ਖਰਲ ਕਰੇਂ ਸਾਬ ਪਾਨੀ ਕੇ ਬਕਦਰ ਜਵਾਰ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਆਰ  
 ਰਸਾਯਾ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰੇਂ ਪਹਲੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਪਿਲਾਵੇਂ ਹਰ ਰੋਜ ਏਕ  
 ਗੋਲੀ ਜਿਆਦਾ ਕਰੇਂ ਨਾਵੇਂ ਰੋਜ ਨੌਂ ਗੋਲੀ ਖਾਵੇਂ ਫਿਰ ਏਕ ਸਾਲ ਤ  
 ਕ ਨੌਂ ਗੋਲੀ ਮੁਤਾਇਦ ਕਰੇਂ ਅਗਰ ਕੋਈ ਏਕ ਸਾਲ ਇਸ ਦਵਾ ਕੇ  
 ਖਾਵੇ ਅਜ ਸਰ ਨੌਂ ਜਵਾਨ ਹੋਵੇ ਲੋਕ ਨ ਯਹ ਦਵਾ ਸਰਦ ਮਜਾਜੋ  
 ਕੋਨ ਫਾ ਪੈਵ ਕੁਚਲਾ ਖੁਬ ਬਾਰੀਕ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਸ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ  
 ਤਰ ਕਰ ਕੇ ਵਰਕ ਵਰਕ ਛੁਰੀ ਸੇਕਾਰੇਂ ਸਾਯਾ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰ ਕੇ ਕੂਟੇਂ  
 ਕਿਯਹਤਰੀਕਾ ਕੂਟ ਨੇ ਕਾਹੀ। ਦੀਗਰ ॥ ਅਜਵਾਇਣ  
 ਹਲੇਲਾ ਬਲੇਲਾ ਹਰ ਏਕ ਸਵਾਗਿਆਰ ਮਾਸੇ ਜੋ ਕੋ ਬਕਰ ਕੇ  
 ਆਪਸੇਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ਼ ਕਰੇਂ ਜਿਸ ਵਕਤ ਆਪ ਪਾਉ ਪਾਨੀ ਬ  
 ਕੀਰ ਹੋਵੇ ਡੇਢ ਤੋਲਾ ਸਹਿਦ ਮਿਲਾ ਕਰ ਸੀਰ ਗਰਮ ਪਿਲਾਵੇਂ ਬੰਦ  
 ਕੁਸਾਦ ਦੂਰ ਹੋ। ਦੀਗਰ ॥ ਤਾਲਮਖਾਨਾ ਸਮਗ ਪਲਾਸ  
 ਨਿਸਾਸਤਾ ਬਰਾਬਰ ਲੋਕਰ ਕੂਟੇਂ ਆਰ ਮਸਾਵੀ ਉਸ ਕੇ ਸਕਰ ਸੁ  
 ਰਖ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਤਾਲਮਖਾਨਾ ਕਪੜੇ ਮੇਂ  
 ਛਾਨ ਕਰ ਕੇ ਨੌਂ ਮਾਸਾ ਕੇਲਾ ਮਗਜ ਦੂਰ ਕਰੇ ਉਸ ਮੇਂ ਤਰੇਂ ਆਰ ਰਤ



ਤਰਖੇਂ ਸੁਬਹ ਕੇ ਮੁਦਵਾ ਭਰੀ ਹੁਈ ਕੇ ਖਾਵੇਂ। ਈਗਰ ॥ ੧੧੧ ॥  
 ਰਵੰਦਾ ਖਤਾਈ ਚੌਦਹ ਰੋਜ ਤਕ ਸਾਥ ਸਰਬਤ ਮਿਸਰੀ ਕੇ ਖਿਲ ॥  
 ਵੇਂ ਔਰ ਗਿਜਾਏ ਸਵਾਇ ਖੁਸ਼ਕ ਔਰ ਘੀ ਔਰ ਸੁਕਰ ਕੇ ਔਰ ਕੁ  
 ਛੁਨ ਦੇਵੇਂ ਪਰਮੇਵ ਜਿਸਕ ਸਮਕਾ ਹੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਪਹਲੇ ਰੋਜ ਏਕ  
 ਮਾਸਾ ਰਵੰਦਾ ਖਲਵੇਂ ਦੂਸਰੇ ਰੋਜ ਏਕ ਮਾਸਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰੇਂ ਸਾਤ  
 ਮਾਸਾ ਤਕ ਪਹੁੰਚੇ ਚੌਦਹ ਰੋਜ ਤਕ ਸਾਤ ਮਾਸਾ ਤਕ ਖਿਲਵੇਂ ਔਰ  
 ਘੀ ਮੁਆਫਿਕ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਤਬੀਅਤ ਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰੇਂ ਔਰ ਯ  
 ਹਦਵਾ ਸੋਜਾਕ ਔਰ ਜੋ ਸਖਸ ਕਿ ਖੁਨਕਾ ਪੇਸਾ ਬਕਰਤ ਹੋ ਭੀ ਦੁ  
 ਰਕਰਤੀ ਹੈ। ਈਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਖੁਨਕੇ ਪੇਸਾ ਬਕਰਨੇ ਔ  
 ਰ ਸੁਜਾਕ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਰਵੰਦਾ ਖਤਾਈ ਛੇ ਰੋਜ ਲਾਪੁਖਤਾ ਕੂਰ ਪ  
 ਸਕੇ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਕਰੇਂ ਅਰਹਰ ਹਿਸਾ ਸਾਤ ਮਾਸੇ ਕਾ ਹੋਵੇ ਪਾਨੀ ਸੇ  
 ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਔਰ ਨੀਚੇ ਹਲਕ ਕੇ ਉਤਾਰੇਂ ਪੀਛੇ ਉਸਕੇ ॥ ਛੇ ਸਾਤ ਰੋ  
 ਲਾ ਮਿਸਰੀ ਕਾ ਸਰਬਤ ਗਾਠਾ ॥ ਨੇਸਕ ਰੋਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ॥  
 ਈਗਰ ॥ ਸੋਜਾਕ ਔਰ ਸੇਲਾਨ ਮਨੀ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਕਸ ਨੀ  
 ਜ ਖੁਸ਼ਕ ਸੌਂਢ ਹਰ ਏਕ ਨੌ ਮਾਸਾ ਕੇ ਕਨਾਰ ਸਾਡੇ ਚਾਰ ਮਾਸਾ ਤੀਨੋਂ  
 ਦਵਾ ਕੇ ਜੋ ਕੁ ਬਕਰ ਕੇ ਉਸ ਪਿਆਲੇ ਮੇਂ ਕਿ ਜਿਸ ਮੇਂ ਪਾਨੀ ਨ ਲਗਾ  
 ਹੋ ਛੇ ਰੋਜ ਲਾਪਾਨੀ ਡਾਲ ਕਰ ਸਬ ਕੋਰ ਖੇਂਦ ਸੁਬਹ ਕੇ ਬਗੈਰ ਮਲੇ  
 ਹੁਏ ਛੁਨ ਕਰ ਨੇਸਕ ਰੋ-ਏਕ ਸਖਸ ਬੀਮਾਰੀ ਸਖਤ ਰਖਤਾ ਥਾਬ ॥  
 ਰਹ ਰੋਜ ਤਕ ਇਸ ਦਵਾ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਨੇਸਕੀਆ ਸੇਹਤ ਪਾਈ ਬਾਵਜੂ  
 ਦ ਇਸ ਕੇ ਕਿ ਕੁਛ ਪਰਹੇਜ ਨ ਕੀਆ ॥ ਤਰਕੀਬ ਇੰਦੀ ਛਾਤ੍ਰ ਯਾ  
 ਨੇ ਬਰਲਾਨੇ ਵਲੀ ਮਾਵਹ ਕੀ ਬੋਲ ਜੇ ਯਾਨੇ ਪੇਸਾ ਬਸੇ ਔਰ ॥ ਕਕ  
 ਰਨੇ ਵਲੀ ਆਲਾ ਤਨਾਸਲ ਕੀ ਪਤੀ ਮੁਲੀ ਕੀ ਆਪਸੇ ਰਕੂਟੇਂ ਚਰਪਾ ॥  
 ਚੁਪੇਸਾ ਭਰ ਅਰਕ ਨਿਕਲੇ ਗਾਉਸ ਮੇਂ ਮਿਕਦਾਰ ਏਕ ਮਾਸਾ ਕੇ  
 ਸੋਰਾ ਕਲਮੀ ਮਿਲਾ ਕਰ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਨੇਸਕ ਰੋ ਕਿ ਯਹ ਦਵਾ ਬ  
 ਰੀ ਪੇਸਾ ਬਲਾਨੇ ਵਲੀ ਹੈ। ਈਗਰ ॥ ਸੋਜਾਕ ਔਰ ਸੇਲਾਨ

ਪੀਪਕਜੀਬਕੇ ਦੁਰਕਰੇ ਲੋਗ ਆਕਰਕਰਹਾ ਗੋਖੜ ਗੁਗਲ  
 ਕਾਫੂਰਚੀਨੀਆ ਅਫਸੂਨ ਖਾਲਸਗੁਰੂ ਹਰਏਕ ਸਾਧੋਰਾਮਾ  
 ਸੇਲੋਕਰਕੂਟੇ ਉਨਤੀਸ ਗੋਲੀਬਾਧੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਫੈਂਕਦੇ ਔਰ ਬਾਕੀ  
 ਕੋਚੋਹਰੇ ਜਤਕ ਏਕ ਸੁਬਹਕੋ ਔਰ ਏਕ ਸਾਮਕੋ ਖਿਲਾਵੇ ਮਗਰ  
 ਸਾਮਕੋ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਖਾਵੇ ਔਰ ਗਿਜਾਗੋ ਹੁੰਕੀਰੋਟੀ ਸਾਥ ਘੀਬ  
 ਹੁਤਕੇ ਬੇਨਿਮਕ ਖਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਸੋਜਾਕ ਕੇ ਮੁਫੀ  
 ਦਹੈ ਕਬਾਬਚੀਨੀ ਸਾਡੇ ਸਾਤ ਮਾਸੇ ਬੰਗ ਯਾਨੇ ਕਲੀ ਕੁਸਤਾਡੇ  
 ਡੁਡੇਲਾ ਲੋਕਰ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸੇ ਔਰ ਬਰਾਬਰ ਮਿਸਰੀ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ  
 ਨੌ ਮਾਸਾ ਇਸਦਵਾਸੇ ਹਮਰਾਹ ਤੀਨ ਡੋਲਾ ਦੇਹੀ ਕੇ ਮਿਲਾਕਰ ਸੁਬ  
 ਹਕੋ ਖਾਵੇ ਤੁਰਸੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥  
 ਵਾਸਤੇ ਪਰਮੇਵ ਔਰ ਸੋਜਾਕ ਕਿਕਿਸੀ ਦਵਾਸੇ ਦੁਰਨ ਹੋਤਾਹੈ ਦੁਰ  
 ਕਰੇ ਫਟਕਰੀ ਬਰਿਆਨ ਕੀਹੁਈ ॥ ਮਾਸਾ ਮਿਸਰੀ ਮਾਸਾ ਦੋਨੋ ਕੋ  
 ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਸੁਬਹਕੇ ਵਕਤ ਕਿਪੇਸਾਬ ਕਰੇ ਉਸੀ ਵਕਤ ਨੇਸ  
 ਕਰੇ ਔਰ ਉਪਰ ਉਸਰੇ ਦੂਧ ਔਰ ਪਾਨੀ ਕਿਹਿਦੀ ਮੇਂ ਉਸਕੋ ਲਸੀਕ  
 ਹਤੇ ਹੈ ਪੀਵੇ ਔਰ ਯਹ ਸਬ ਪਾਚੇ ਜਤਕ ਕਰੇ ਮਗਰ ਵਕਤ ਪੇ-  
 ਸਾਬ ਕਰਨੇ ਕੇ ਬਹੁਤ ਜਲਾਵ ਫਾਇਦਾ ਦੇਗਾ ਔਰ ਅਗਰ ਸਾਤਰੇ  
 ਜਤਕ ਦੇਵੇ ਬਹੁਤ ਖੁਬ ਹੈ ਔਰ ਮਰਜ ਪੁਰਾਨੀ ਕੋ ਦੁਰਕਰਤੀ ਹੈ  
 ਔਰ ਅਗਰ ਮਰੀਜ ਜੁਆਨ ਹੋਵੇ ਮਾਸਾ ਫਟਕਰੀ ਬਰਿਆਨ  
 ਮਸਲ ਨ ਡੇਡ ਡੋਲਾ ਫਟਕਰੀ ਭੁਨੀਹੁਈ ਔਰ ਡੇਡ ਡੋਲਾ ਮਿਸ  
 ਰੀ ਮਿਲਾਕਰ ਸਾਤਹਿ ਬਾਕਰਕੇ ਦੇਸਕਤੇ ਹੈ ਮਗਰ ਵਕਤ ਪੇਸਾਬ ਕਰਨੇ ਕੇ ਤੁਤ  
 ਔਰ ਬਾਦੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਚਰ ਯਾਨੇ ਮਾਸ  
 ਛੀਲਾਹੂਆ ਔਰ ਮਗਜ ਤੁਖਮ ਇਮਲੀ ਬਰਾਬਰ ਲੋਕਰ ਭੰ  
 ਨੇ ਔਰ ਹਮਵਜਨ ਉਸਕੇ ਸਕਰ ਮਿਲਾਵੇ ਹਰ ਸੁਬਹਕੋ ਏਕੋ  
 ਥੇਲੀ ਭਰ ਸਾਥ ਦੂਧ ਗਾਏ ਕੇ ਖਾਵੇ ਪਰਮੇਵ ਔਰ ਪੇਸਾਬ ਪਕੇ  
 ਹੁਏ ਕੋ ਮੋਕੁ ਫਕਰੇ ਔਰ ਬੰਦ ਕੁਸਾਦ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਬਖਸ਼ੇ॥ ਦੀਗਰ

॥ ਦਵਾਈ ਕਿ ਜਖਮ ਅੰਦਰ ਕਜੇ ਬਕੋਭਰ ਲਾਵੇ ਨੀਲਾਥ ॥ ਤੀਨਮ ॥ ੧੧੩ ॥  
 ਜੇਫਟਕਰੀ ੬ ਮਾਸੇ ਹਰਦੇ ਨੋਕੋ ਪਾਂਚਜੇਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋ ਕਰੋ ਜਿ ॥  
 ਸਵਕਤ ਤੀਨ ਚਾਰ ਜੇਰ ਪਾਨੀ ਬਾਕੀ ਰਹੇ ਸੀਸਾ ਮੇਂ ਭਰ ਕੇ ਬੋਝਾ  
 ਉਸਸੇ ਲੇਕਰ ਕਜੇ ਬਪਰਟ ਪਕਾਵੇ ਔਰ ਅਗਰ ਜਖ ਥਕ  
 ਟਪਕਾਨੇ ਸੇ ਦਵਾਨਾ ਪਹੁੰਚੇ ਪਚਕਾਰੀ ਸੇ ਦਵਾ ਟਪਕਾਵੇ ॥ ਔਰ ਜੁ  
 ਰੁਮੇ ਖੂਨ ਆਵੇਗਾ ਉਸਸੇ ਨਤਰੋਂ ਕਿ ਜਖਮ ਹੈ ਅਗਰ ਦਵਾ ਦਬਾ  
 ਹੁਤ ਹੋਵੇ ਦੂਧ ਔਰ ਤੋਂ ਸੇ ਪਿਚਕਾਰੀ ਲੇਵੇਂ ਦਰਦ ਜਾਤ ਰਹੇ ਔਰ  
 ਫਿਰ ਉਸਦਵਾ ਕੇ ਕਾਮ ਮੇਲਾਵੇਂ ਜਖਮ ਖੁਸ਼ਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ॥  
 ਦੀਗਰ ॥ ਦਵਾਈ ਕਿ ਜਲਨ ਪੇਸਾ ਬਕੇ ਨਫਾ ਦੇ ਔਰ ਹਰਾਬ  
 ਤੋ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਸੰਦਲ ਜਰਦ ਔਰ ਸੁਫੇਂਦ ਔਰ ਸੁਰਖ ਹਥ ਏਕ  
 ਦੇਰਤੀ ਕਾਸ ਨੀਕ ਫੂਰ ਹਰਏਕ ਚਾਰਤੀ ਮਿਸਕੀ ਦੋ ਤੋਲਾ  
 ਮਿਸਰੀ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਹਲਕਰ ਕੇ ਔਰ ਦਵਾਓ ਕੋ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ  
 ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਨੋ ਸੁਕਰੇਂ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ  
 ਜੇਲਾਨ ਮਨੀ ਔਰ ਨਦੀ ਔਰ ਦੂਧੀ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ਤੁਖਮ ਔਰ  
 ਬਲੀਭੂ ਨੋ ਔਰ ਪੇਸ਼ੂ ਦੂਰ ਕਰ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਸੁਕਰ ਸੁਫੇਂਦ ਮਿਲਾ  
 ਕਰ ਹਮਰਾਹ ਦੂਧ ਕੇ ਏਕ ਹਥੇਲੀ ਭਰ ਖਾਵੇਂ ਤੁਰਸੀ ਔਰ ਬਾ  
 ਦੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੋ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਜਖਮ ਮ  
 ਸਾਫੇ ਔਰ ਵਾਸਤੇ ਜਖਮ ਅੰਗਲੀਲ ਯਾਨੇ ਜਖਮ ਸੁਕਰ ਕੇ ਔਰ  
 ਰਖੂਨ ਆਨੇ ਪੇਸਾ ਬਸੇਂ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ਮਹਿੰਦੀ ਔਰ ਧੂਨੀ ਆਂ ਖੁ  
 ਸ਼ਕ ਜੀਰਾ ਸੁਫੇਂਦ ਆਮਲਾ ਮੁਲਟੀ ਤੁਖਮ ਖਿਅਲਨ ਕਾਸ ਨੀ  
 ਸਰਿਅਾਲੀ ਕੋ ਖੜਕਿਉਂਦੀ ਨੀ ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਫੂਲ ਨਿਸਾਸਤਾ  
 ਹਰਏਕ ਏਕ ਤੋਲਾ ਕੁੰਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਸਬਕੇ ਸੁਕਰ ਸੁਫੇਂਦੀ ਮ  
 ਲਾ ਕੇ ਛੋ ਮਾਸੇ ਹਰਦੇ ਜਖਿ ਲਾਵੇਂ ਤੁਰਸੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਸੇ ਔਰ ਉਸ  
 ਚੀਜ ਸੇ ਜੋ ਗਰਮ ਹੋ ਪਕਹੋਜ ਕਰੋ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੇ ਲਾਨ  
 ਮਨੀ ਔਰ ਨਦੀ ਔਰ ਵਦੀ ਕੇ ਤੁਕਰੇ ਤੁਖਮ ਸੁਦਬ ਯਾਨੇ ਤਤ

ਈਕੇਬੀਜਕੁਰਕੇਬਰਾਬਰਉਸਕੇਸਕਰਮਿਲਕੇਹਰਸਖਹਏਕਤੋ  
 ਲਾਖਿਲਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਬੰਦਕੁਸਾਦਕੋਐ ਜੇਲਾਨਮਨੀ  
 ਕੇਦਫਕਰੇਪੋਸਤਸੇਠਗੋਖਕੁਗੁਲਪਾਵਹਰਕੁਜੀਗੀਹਰਏਕ  
 ਡੇਡੋਲਾਸਕਰਯਾਮਿਸਰੀਬਰਾਬਰਦਵਓਕੇਕੁਰਪੀਸਕੇਛੇ  
 ਮਸੇਯਾਮਿਸਰਾਹਮੁਆਫਿਕਹਾਜਤਕੇਸਾਬਪਾਨੀਕੇਦੇਵੇ॥  
 ਦੀਗਰ ॥ ਜੇਲਾਨਮਨੀਐਮਜੀਐਦਵੀਕੇਦੁਰਕਰੇਐਰਸੁ  
 ਰਇਤਇਨਜਲਕੇਦੁਰਕਰੇਅਗਰਐਰਤਕੇਦੇਵੇਤੋਉਸਕੇਬਦ  
 ਨਕੇਦਰੁਸਤਕਰੇਏਕਬੈਜਮੁਰਗਕੇਯਾਜਿਸਕਦਰਕਿਮਨਜੁ  
 ਰੋਹੋਸੁਫੈਦੀਜਰਦੀਉਸਕੀਦੁਰਕਰੇਕੇਐਪਰਦਾਭੀਉਸਕਾਨਿ-  
 ਕਾਲਕੇਪੋਸਤਉਸਕਾਸਖਤਜਰਫਚੀਨੀਮੇਰਖਕਰਅਰਕਲੇ  
 ਮੁੰਕਉਸਮੇਂਉਸਕਦਰਛਲੇਕਿਏਕਉਗਲਉਪਰਹੋਵੇਮੁੰਹਜਰ  
 ਫਕਬੰਦਕਰਕੇਛੇਕਦੇਤਾਕਿਅਬਲੇਮੁੰਜਜਪਠੇਫਿਰਅਬਲੇ-  
 ਮੁੰਛਲੇਤੀਨਮਰਤਬਾਅਬਲੇਮੁੰਜਜਬਕਰੇਬਾਦਉਸਕੇਮਿ-  
 ਦੀਕੇਬਰਤਨਮੇਰਖਕਰਗਲਹਿਕਮਤਕਰਕੇਜੰਗਲੀਓਪਲੇ  
 ਮੇਗਵੇਗਜਰਗਜਮੇਂਆਚਦੇਵੇਫਿਰਨਿਕਾਲਕਰਦੇਮਰਤਬਾ  
 ਇਸੀਤਰਹਆਂਚਦੇਵੇਛਿਲਕਾਬੈਜਕਾਸੁਫੈਦੋਜਾਵੇਗਾਏਤਿਆ  
 ਤਜੇਰਖੇਐਰਦੋਰਤੀਉਸਜੇਸਾਬਸਹਿਦਕੇਮਿਲਾਕਰਖਿਲਾਵੇਂਤੁ-  
 ਰਸੀਜੇਪਰਹੋਜਰਖੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਬੰਦਕੁਸਾਦਕੇਦੁਰਕਰੇ-  
 ਪਖਨਬੇਦਸੀਪੀਭੁਸਤਾਗਿਲਇਰਮਨੀਪੋਸਤਦਰਖਤਸਿਬਲ  
 ਮਿਸਰੀਜਰਨਾਬਿਛਿਆਨਇਲਾਇਚੀਛੇਟੀਹਰਏਕਏਕਮਾਜਾ  
 ਸਬਕੇਕੁਰਪੀਸਕੇਸਾਤਗੋਲੀਬਾਪੇਸੁਬਹਕੇਸਾਤਰੋਜਖਿਲਾਵੇਂ॥  
 ਦੀਗਰ ॥ ਬਰਾਏਬੰਦਕੁਸਾਦਾਯਾਦਗਾਰਅਜਸੀਦਸਾਹ  
 ਅਬਦੁਲਕਾਦਰੀਘੁੰਘਚੀਸੁਫਦਅਰਕਬਮਗਕਰੇਲਾਮੇਪੀ  
 ਜਕੇਹਈਲਾਮੁਆਫਿਕਮਰਜੀਬਠਾਕਰਘੁੰਘਚੀਸਾਈਦਫਤੀ  
 ਲਾਲਪਕਰਕੇਏਕਸਾਇਤਸੁਰਾਖਜਕਰਮੇਰਖੇਬੰਦਕੁਸਾਦਦੁਰ



ਹੋਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬਰਾਏ ਸੁਜਾਕ ਦੋਹਰਤਾ ਖਾਵੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ११੫  
 ਕਬਾਬ ਚੀਨੀ ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਦਹੀ ਕੋ ਪਾਰਚਹ ਮੇਂ ਬਾਂਧ ਕਰ ॥੬  
 ਲਟਕਾਵੇਂ ਕਿ ਪਾਨੀ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ ਚਕਾ ਦੇ ਹੀਰ ਹਜਾਵੇ ਕਬਾਬ ਚੀਨੀ  
 ਮਿਲਾ ਕੇ ਮਿਸਲ ਚਰਨੀ ਕੇ ਚਾਟੇ ਵੇਂ ਅਗਰ ਮਰਦ ਖੁਨਕਾ ਪੇਸਾ ਬ  
 ਕਰਤਾ ਹੈ ਏਕ ਦਰਮ ਬਦਸਤੂਰ ਦਵਾ ਮਜ਼ਕੂਰ ਖਾਵੇ ਖੁਨ ਦਫਾ  
 ਹੋ ਜਾਵੇ ਤੁਰਸੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਰਖੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬਰਾਏ  
 ਸੋਜਾਕ ਵਸ਼ੀਰਿਆਨ ਵਰੀ ਮੁਜਰਬ ਹੈ - ਸੋਰਾ ਕਲਾਮੀ ਬੜੀ ਇਲ  
 ਇਚੀ ਛਿਲੀ ਹੁਈ ਹਰਏ ਕ ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਹਰ ਦੇ ਕੋ ਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਛੈ ਪੁੜੀ  
 ਆਂਬਾ ਪੇਂ ਏਕ ਸੁਬਹ ਔਰ ਏਕ ਸਾਮ ਕਿ ਹਮਰਾਹ ਪਾਨੀ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਤੀ  
 ਨ ਰੋਜ ਤਕ ਚੌਥੇ ਰੋਜ ਚਾਵਲ ਸਾਠੀ ਤੀਨ ਪੇਸਾ ਭਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰਕ  
 ਰੇਂ ਸੁਬਹ ਕੋ ਪਾਨੀ ਉਸਕਾ ਪਿਲਾਵੇਂ ਅਗਰ ਚਾਵਲ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ  
 ਦੇਵੇਂ ਤੋ ਬੇਹਤਰ ਹੈ ਨਿਮਕ ਸੇ ਔਰ ਤੁਰਸੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਰਖੇ॥  
 ਦੀਗਰ ॥ ਬੰਦ ਕੁਸਾ ਦਕੋ ਦਫਾ ਕਰੇ - ਇਮਲੀ ਕੇ ਬੀਜ ਆਧਾ ਪਾਉ  
 ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਚਰਤੋਲੇ ਲੇਵੇਂ ਬੀਸ ਲੋਚਨ ਬਰਾਬਰ ਉਸਕੇ ਸੁ  
 ਕਰ ਬੋੜੀ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦੋ ਤੋਲਾ ਹਮਰਾਹ ਦੁਧ ਗਾਏ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ॥  
 ਦੀਗਰ ॥ ਹਲਦੀ ਛੈ ਮਾਸਾ ਆਮਲਾ ਏਕ ਤੋਲਾ ਰਾਤ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ  
 ਛਿਰੋ ਕਰ ਸੁਬਹ ਕੋ ਪਾਨੀ ਦੋ ਤੋਲਾ ਸਹਦ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇਂ॥  
 ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਸੋਜਾਕ ਔਰ ਬੰਦ ਕੁਸਾ ਦਕੋ ਮੁਢੀ ਦ ਹੈ - ਸਮੰਗ ਨਾ  
 ਗੋਰੀ ਬਾਬੂਲ ਬੇਖ ਜੀਰਾ ਸਿਆਹ ਇਕੀ ਸਮਾਜਾ ਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਰ  
 ਬਰ ਸੋਕਰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦੋ ਤੋਲਾ ਪਾਉ ਭਰ ਦੁਧ ਕੇ ਸਾਥ ਖਿਲਾਵੇਂ ਵਕਤ  
 ਜੇਨੇ ਕੇ ਛੈ ਮਾਸਾ ਦੇਵੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੋਲਾਨ ਮਨੀ  
 ਔਰ ਸੁਰਇਤ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ - ਪੀਪਲੀ ਦਸ ਮਾਜੇ ਤੁਖਮ ਕਰਫਸ  
 ਦਸ ਮਾਸਾ ਤੁਖਮ ਫਰੰਜ ਮੁਸਕ ਸਾਤ ਮਾਜੇ ਚੰਬੇਲੀ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਸਾਤ  
 ਮਾਸਾ ਕਲੀ ਅਨਾਰ ਕੀ ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਫੂਲ ਹਰਏ ਕ ਸਵਾ ਦੋ ਤੋਲਾ ਕੁਟ ਪੀ  
 ਸ ਕੇ ਸਾਤ ਮਾਸਾ ਦਹੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥

ਸਦੂਫ ਬੰਦਕੁਸਾਦ ਸਾਲਬਮਿਸਰੀਛੈ ਤੋਲਾ ਅਸਰੀਧਛੈ ਤੋਲਾ ਜਾ  
ਵਤਰੀਛੈ ਤੋਲਾ ਲੋਗਾ ਅਠਮਾਜੇ ਅਕਰਕਰਹਾ ਹੈ ਮਾਜਾ ਮਿਸਰੀ  
ਨਤੋਲਾ ਭੂਟਪੀਸਕੇ ਬੀਸ ਖੁਰਾਕਕਰੇ ਉਪਰਉਸਕੇ ਦੂਧਗਾਏ ਕਾਸ  
ਦਸੇਰਜੇਸਕਰਕੇ ਜਬਕਿ ਤਿਹਾਈਰਹਜਾਵੇ ਪਿਲਾਵੇ।  
ਦੀਗਰ । ਦਾਨਾਇਲਾਇਚੀਛੈ ਟੀਕੁਸਤਹਕਲਾਈਹਰਏਕਸਾ  
ਤਮਾਜਾ ਸਕਰਬਰਾਬਰਮਿਲਕੇਛੈ ਮਾਜਾ ਪਿਲਾਵੇ। ਫਸਲ  
। ਅਦਵਿਆਤ ਕੁਵਤਬਾਹਮੇਬਰੀਮੁਰਗਕੇ ਕਿਨਰੇਹੇ ਔਰ  
ਮੁਫਤਨਹੂਆ ਹੈ ਆਟਗੇਹੁੰਕਾਘੀਮੇਮਿਲਕੇਗੋਲੀਕਰਕੇਚੌਦਹ  
ਰੋਜਤਕਾਪਿਲਾਵੇਕਿ ਖੁਬਮੇਦਾਹੈ ਹੜਤਾਲਤਬਕੀਏਕਤੋਲਾ ਲੋਕ  
ਰਇਕੀਸਹਿਸਾਕਰੇਏਕਹਿਸਾਮਾਸਕੇਅਏ ਮੇਮਿਲਕੇ ਜਵਾਰਕੇ  
ਦਨੇਕੇਬਰਾਬਰਗੋਲੀਬਨਵੇਏਕਗੋਲੀਉਸਕੇਪਿਲਾਵੇ ਔਰਸਿਵ  
ਏਉਰਦਮਾਸਔਰਜਵਾਰਕੁਛਨਾਦੇਵੇ ਔਰਪਾਨੀਦੇਨੇਕੇਖਬਰ  
ਗੀਗਨਰਹੇਕਿਪਿਆਜਾਨਰਹੇਬਾਦਇਕੀਸਰੋਜਕੇਜਿਥਾਕਰ  
ਕੇਅਥਾਇਸਪਾਕਕਰਕੇਸੇਰਭਰਗਾਏਕੇਘੀਮੇਦਮਪੁਖਤਕਰੇਬ  
ਦਉਸਕੇਸਹਿਦਖਾਲਸਕਿਸੀਜਰਫਮੇਇਸਕਦਰਭਰੇਕਿ ਮੁਰ  
ਗਦਮਪੁਖਤਕੇਛੈਪਾਲੇਵੇਸਤਰੋਜਤਕਜਿਮੀਮੇਦਫਨਰਖੇ  
ਫਿਰਨਿਕਾਲਕਰਭੇਡਤੋਲਾ ਗੋਸਤਉਸਕਾਲੋਕਰਸਾਬਥੈਕੇਸੁ  
ਹਿਦਕੇਕਿਜੇਉਸਮੇਪੜਾਹੂਆਹੈ ਪਿਲਾਵੇ ਅਗਰਵਾਸਤੇਖੁਸਬੇ  
ਕੇਦਾਰਚੀਨੀਮਿਲਾਦੇਵੇਤੋ ਮੁਜਾਇਕਾਨਹੀਹੈ ਵਕਤਖਾਨੇਕੇਤੁਰਸੀ  
ਮੁਰਗਵੇਔਰਉਸਮੁਦਤਤਕਕਿਦਵਾਖਿਲਾਈਜਵੇਦਰਮਿਆਨਮੇਅਗਰਆਦ  
ਜਦਵੇਉਸੀਰੋਜਜਿਥਾਕਰਕੇਕਾਮਮੇਲਾ ਵੇਂਗਰਜਯਹਹੈਕਿਅ  
ਗਰਮੁਰਗਾਇਕੀਸਰੋਜਤਕਜਿਦਾਰਹੈ ਔਰਤਮਾਮਹੜਤਾਲਖਾ  
ਬੰਦੇਤੋਖਹੁਤਮੁਫੀਦਹੈ ਔਰਬੇਹਤਰਯਹਹੈਕਿਤੀਨਚਰਮੁਰਗਤਿਆਰ  
ਕਰੇਕਿਸਾਇਦਏਕਉਨਮੇਜੇ੨੧ਰੋਜਤਕਜੀਤਾਰਹੈਅਗਰਏਕਹਫਤਮੇਮੁਰ

ਗਮਰਜਵੇ ਤਰਕੀਬ ਨੁਸਖਾ ਕੀਨ ਤਮਾਮ ਰਹੇਗੀ। ਤਰ ੨੭੭  
 ਕੀਬ ਬਦਨ ਮੇਰ ਕਵਾਸ ਤੇ ਕਵਤ ਬਾਹਵ ਗੋਰ ਕੇ ਮੁੰਢੀ ਦੇ ਹੈ। ੧੧੮  
 ਮੁਸਕਰਾਰ ਮਾਸ ਅੰਬਰ ਦੇ ਮਾਸ ਜਾਫਰ ਨ ਦਸ ਮਾਸ ਗੁਲਾਬ  
 ਛੇਤ ਪਉ ਅਕਰ ਕਰ ਮੇਰ ਸਮੁਸਲੀ ਸਿਆਹ ਵਸੁ ਫੈਰ ਬਹੁ ਫਲ  
 ਅਜ ਮੂਦਾ ਹਰਫ਼ ਬਹੇੜ ਸੋਠ ਬਲਾਈ ਕੰਦ ਕਸਨੀ ਜਿ ਮੇਰ ਗਜ  
 ਪੀਪਲ ਬੀਸ ਲੋਚਨ ਗੁਜਰਾਤੀ ਛਾਲ ਮੇਨ ਫਲ ਕਚੁਰ ਅਨਾਰ  
 ਦਲ ਜੀਰਾ ਸਿਆਹ ਵਸੁ ਫੈਰ ਭਾਰੰਗੀ ਕਵਲ ਗਟਾ ਸੀਘਰ ਹਮਿ  
 ਰਚ ਕਾਇਫਲ ਗੋਖੜ ਪੀਪਲ ਪਤਰ ਜਤਨ ਫਿਲ ਫਿਲ ਮੇਇਅ ०  
 ਤਾਲੀ ਸਾਰ ਤੁਖਮ ਕੋਚ ਤੁਖਮ ਉਟੈਗਨ ਤਿਲ ਬੇਖ ਗਰਜ ਤਲਮਖ ०  
 ਨਾਕ ਬਾਬ ਚੀਨੀ ਅਤੀਸ ਮਸਤ ਗਾਹੁ ਮੀ ਅਜ ਬੰਦ ਅਜਵਾਇ  
 ਨ ਖੁਰਾਸਾਨੀ ਦਾਰ ਚੀਨੀ ਲੋਗ ਜਾਵਤੀ ਹਰਏ ਕਚੋਰ ਹਮਾਸਾ ਕੰਕ  
 ਰਨ ਤੀਨ ਤੋਲ ਬੀਜੇ ਸਾਰ ਸਾੜੇ ਜਾਤ ਤੋਲਾ ਸਰਕਹਨ ਸਵਾਦੋ ਤੋਲ ०  
 ਕੁਸਤਾ ਅਬਰਕ ਸਵਾਦੋ ਤੋਲਾ ਰੂਪਰਸ ਸਵਾਦੋ ਤੋਲੇ ਸੁਕਰ ਛੇਤ  
 ਤੋਲਾ ਰੂਪਗਾਏ ਕਾਪਾਂਚ ਸੇਰ ਚੌਥੀ ਆਪ ਸੇਰ ਜਾਇਫਲ ਤੀਨ  
 ਤੋਲਾ ਨਾਰੇਲ ਆਦ ਸੇਰ ਛਵਾਰ ਕਿਸਮਿ ਸਸਾ ਛੇ ਸਾਤ ਤੋਲਾ ਸਬ  
 ਦਵਾ ਕੇ ਅਲਹਦਾ ਅਲਹਦਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਰਖੇ ਔਰ ਮੇਵਾ ਕੇ ਅਲਹ  
 ਦਾ ਔਰ ਲੁਆਬਰ ਗੰਜ ਅਲਹਦਾ ਪਹਲੇ ਰੂਪ ਕੇ ਖੋਯਾ ਬਨਾਵੇ ਜਬ  
 ਕਿ ਨੀਮ ਗਰਮ ਰਹੇ ਦਵਾ ਪੀਸੀ ਹੁਈ ਕੋ ਮਿਲਦੇ ਕਫ ਗੀਰ ਜੇਹ  
 ਲਾਵੇ ਫਿਰ ਸੁਕਰ ਔਰ ਮੇਵਾ ਛਾਲੇ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਖਸਬੇ ਦਰੀਜ਼ੇ ਅਮਜ  
 ਕਰੋ ਫਿਰ ਅਬਰਕ ਔਰ ਰੂਪਰਸ ਔਰ ਸਾਰੇ ਛਾਲੇ ਔਰ ਗੁਲਾਬ ਸੇ  
 ਗੋਲੀ ਬਕਦਰ ਮੁੰਡੀ ਕੇ ਬਾਧੇ ਦੋ ਗੋਲੀ ਸੁਬਹ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਤੁਰਸੀ ਆ  
 ਰਬਾਰੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਰਖੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਨਿ ਹਾਇਤ ਅਜਰ  
 ਦੇਤਾ ਹੈ ਸੀਮਾ ਬਗੀਧਕ ਆਮਲਾ ਸਾਰ ਭਿਲਾਵਾਂ ਘੁੰਗਰੀ ਸੁਫੈਦ  
 ਬੀਰ ਭੂਟੀ ਛਾਲ ਕਨੇਰ ਸੁਫੈਦ ਚਰਬੀ ਸੇਰ ਖੁਰਤੀਨ ਮਾਲ ਕੰਗਨੀ  
 ਕੀਕਰਾ ਲੋਗ ਦਾਰ ਚੀਨੀ ਮੇਲ ਕਾਨਕ ਮੁਸਕ ਹਰਏ ਕਦੋ ਤੋਲਾ

੧੧੮ ਰਬੀ ਸੁਰਕੀ ਛੇਤੀ ਲਾ ਸੁਮਾਘੇ ਕੇ ਪਉ ਸੇਰ ਹਰਯਾ ਗੁਲ ਜੇਲ  
 ॥੧॥ ਅਦਰ ਪਾਰ ਔਰ ਗੀਧਕ ਔਰ ਭਿਲਾਵ ਕੋਤੀ ਨ ਸੇਰ ਅਰਕ ਲੇਮੁ  
 ਮੇਂ ਜੇਲਾ ਪਹਰ ਖਰਲ ਕਰੇ ਔਰ ਸਾਬ ਸਬਦਵ ਓਕੇ ਅਤ ਸੀ ਸੀਸ  
 ਮੇਂ ਮਾਨਿ ਦਰੇਏ ਕੇਟ ਪਕਲਿਵੇਂ ਜਿਸ ਕਦਰ ਕਿ ਸੀਕ ਮੇਂ ਆਵੇ ਪਾਨ  
 ਮੇਂ ਰਖਕਰ ਖਿਲਾਵੇ ਔਰ ਚੌਹਰੋਂ ਜਤਿਲਾ ਭੀ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ  
 ॥ ਕਿ ਬਾਹਬ ਹੁਤਲਾਵੇ ਕਿ ਪੈਦਾਇਸੀਨ ਮਰਦ ਭੀ ਮਰਦ ਹੋਜ  
 ਵੇ ਔਰ ਬੀਚ ਏਕ ਰੋਜ ਕੇ ਮਰਦ ਸੁਸਤ ਕੋ ਉਪਰ ਅਜਲਾ ਬਕਾਰ  
 ਤ ਕੇ ਕਾਰਕਰੇ ਵਕਤ ਅਸਰ ਕੇ ਇਸਦਵਾ ਕੋ ਕਰੇ ਸੀਮਾਬ ਏਕ  
 ਮਾਸ ਦਾਰਸ਼ਿਕ ਨਾਹੇ ਮਾਸੇ ਈਟ ਪੁਰਾਨੀ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਜਰਦ ਰੋਬ ਏਕ  
 ਮਾਸਾ ਕਾਲੀ ਜੀਰੀ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਸਬਦਵਾ ਸਿਵਾਏ ਪਾਰੇ ਕੇ ਪੀਜੇ ਬਾ  
 ਦ ਉਸ ਕੇ ਪਾਰਾ ਕੋ ਮਿਲਵੇਂ ਚਾਰ ਪਹਰ ਖਰਲ ਕਰੇ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ  
 ਪਾਰਾ ਦਵਾਸੇ ਨਿਕਾਲੇ ਕੇ ਚਾਰ ਉਂਗਲ ਕੀਲ ਕੜੀ ਗੇਹੂੰ ਕੀ ਜਿਸ  
 ਮੇਂ ਜੀਠ ਯਾਨੇ ਖਾਲੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਪਾਰਾ ਕੋ ਬਕਦਰ ਏਕ ਰਤੀ ਕੋ ਭਰ ਕੇ ਸੁਰ  
 ਖ ਪੇਸਾਬ ਮੇਂ ਏਕ ਤਰਫ ਲਕੜੀ ਕਿਰਖੇਂ ਦੂਸਰੀ ਤਰਫ ਲਕੜੀ ਕੇ ਜ  
 ਲਾਵੇ ਕਿ ਪਾਰਾਬ ਸਬਬ ਆਗ ਕੇ ਮਜਰੇ ਬੈਲ ਮੇਂ ਆਵੇ ਫਿਰ ਏਕ ਪੈਰ  
 ਪਰ ਬੈਠ ਕੇ ਦੁਪਗਾ ਏਕ ਇਸ ਕਦਰ ਕਿ ਸੀਬਰਤ ਨ ਮੇਂ ਭਰੇ ਹਿ ਜ  
 ਕਰ ਭੂਬਜਵੇਂ ਜਕਰ ਕੋ ਭੂਬੇਵੇਂ ਦਮ ਉਪਰ ਕੋ ਖੀਚੇਂ ਤ ਕਿਤਾਮਾ ਮਦੂਪ  
 ਰਾਹ ਨਾਜਾ ਸੇਉ ਪਰ ਕੋ ਖੀਚ ਜਾਵੇ ਉਸੀ ਦਿਨ ਫਾਇਦਾ ਹੋਗਾ।  
 ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਕੁਫਤ ਬਾਹ ਕੋ ਅਸਰਤਾ ਮਾਮਦੇਤਾ ਹੈ ਸੁਲਤਾਨ  
 ਉਲਦਵਾਈ ਹੈ ਮਗਜ ਪਿਸਤਾ ਮਗਜ ਬਾਦਾਮ ਮਗਜ ਚਲਗੇ  
 ਜਾ ਬੋਯਹ ਹਰਏਕ ਪਉ ਸੇਰ ਤੁਖਮ ਖਰਪੁਜਾ ਹਰਏਕ ਆਪਸੇ  
 ਰਜੜ ਲਜਾਬੂ ਘੁੰਘਚੀ ਸੁਫੇਦ ਬੀਜ ਬੰਦ ਲੋਂਗ ਨਿਸਾਸਤਾ ਦਾਰ  
 ਚੀਨੀ ਹਰਏਕ ਆਪ ਪਉ ਇਲਾਇਚੀ ਛੋਟੀ ਜਾਤ ਸਾਤ ਤੋਲਾ ਅੰਬ  
 ਰ ਅਜਹ ਬੜੀਨ ਮਾਸਾ ਸਰਾਬ ਦੇ ਅਤਸਹ ਸਵਾਸੇਰ ਸਬਦਵ ਓਕੇ  
 ਕੂਟੇ ਔਰ ਸਰਾਬ ਦੇ ਅਤਸਾ ਮੇਂ ਲਾਕਰ ਸਾਬ ਰੋਗ ਨ ਜਰਦੀ ਅੰਡੇ



ਮੁਰਗ ਕੇ ਏਕ ਸੰਬੰਧੀ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਮਹਲੇ ਆਵੀ ਗੋਲੀ ਖਿਲਾਵੇ ਬਾ ੧੧੯  
ਦੁਸਰੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਜਾਤੀ ਮੇਂ ॥ ਦੀਗਤ ॥ ਅਜਿ ਸਕਿ ਸੀ ਕਿ ਕਿ ॥ ੧  
ਬਾਹਰ ਹੋ ਮੁਠੀ ਏਹੋ ਤੁਖਮ ਪੁਰ ਹੋ ਸਿਆਹ ਪੰਦਰ ਹੋ ਫਲ ਪੇ  
ਸਤ ਬੀਜ ਕਰੇ ਰੁਠੈ ਦ ਆਦਿ ਸੋਰੇ ਨੇ ਕੋ ਜੋ ਕੋ ਬਕਰ ਕੇ ਦਸ ਜੇ  
ਰੰਗਾਏ ਮੇਂ ਪੋਰ ਲੀ ਬਾਂਧ ਕੇ ਰਾ ਪਾਂਚ ਜੋ ਸਦੇਵੇਂ ਫਿਰ ਪੋਰ ਲੀ ॥ ਨੇਕ  
ਲ ਕੇ ਦੂਪ ਸੇ ਘੀ ਨਿਕਾਲੇ ਬੋਝਾ ਰਿਲਾ ਕਰੇ ਅੰਤ ਸਿੰਕ ਮੇਂ ਲਗਾ ਕਰ ਸ  
ਬ ਪਾਨ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ॥ ਦੀਗਤ ॥ ਅਗਰ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਬਰਾਬਰ  
ਖਾਵੇ ਕੁਢਤ ਬੀਨਾਈ ਕੀ ਅਜਰ ਦਸਿਆ ਦਾ ਕਰੇ ਅੰਤ ਸਿਰ ਨ ਬ  
ਦਨ ਵ ਇਲਾਮਤ ਮੀਰੀ ਦੁਰ ਕਰੇ ਬਾਹਰ ਨਦ ਉਜਰ ਇ ਮਸਕਰ  
ਤ ਕਵੀ ਅਤ ਹਜਮ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਅੰਤ ਫਜਾਦ ਮੇਰ ਹ ਅੰਤ ਮਸਕੀ  
ਪਾਖਾਨ ਕੋ ਦਫਾ ਕਰੇ ਭੰਗ ॥ ਅਤ ਪਲ ਚੰਦ ਕਿਸਿ ਸਦਕਤ ਮੇਂ  
ਜਲ ਨਸਰ ਮੇਂ ਹੋ ਅੰਤ ਵਹੁਤ ਹਵੀਲ ਚੰਦ ਕੀ ਬੁਰਸਰਤ ਨ ਹੋਤੀ  
ਹੈ ਲਵੇ ਅੰਤ ਸਕਰ ਸੁਫੈਦ ਚਾਈਸ ਪਲ ਸਬ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾਵੇ  
ਹਰ ਰੋਜ ਦਸ ਮਾਸ ਖਿਲਾਵੇ ਵ ਪਲ ਅਤ ਤਲ ਚ ਹੋਤ ਹੈ ਵਜਾਹਿ  
ਬਕਿਤਾ ਬਬਾਦ ਆਦੂਰ ਦ ਇਸਕੋ ਮੁਰਗ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਜਾਨਤ  
ਹੈ ॥ ਦੀਗਤ ॥ ਕਿਨਾ ਮਰੇ ਕੋ ਅਪਨੇ ਹਾਲ ਪੁਰ ਲਾਵੇ  
ਅਫਸੂਨ ਪੋਸਤ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ ਦਰਸ ਅਜਵਾਇਣ ਸੋਠ ਜਾਇ  
ਫਲ ਅਕਰ ਕਰਹਾ ਲੋਂਗ ਪੀਪਲ ਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਹਰ ਏਕ ਭੋਤੋ  
ਲਾ ਅਜਵਾਇਣ ਖੁਰਾਸਾਨੀ ਮਾਲ ਕੰਗਨੀ ਮੇਠਕੀ ਜੜ੍ਹ ਹਰ ਏਕ ਤੀ  
ਨ ਭੋਲਾ ਸਬ ਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਪੋਸਤੇ ਕੇ ਮਲੇ ਹੂਏ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਖਮੀਰ  
ਕਰ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਸਤ ਮਾਸੇ ਤਕ ਖਿਲਾਵੇ ॥ ਦੀਗਤ ॥ ਵ  
ਹੁਰਵ ਕਿਜੇ ਮੁੰਹ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਕੁਬਤ ਬਹ ਕਰੇ ਅਲਕਤੂ ਮੀ ਜਾਭੇਤੀ  
ਨ ਮਾਸਾ ਮੁਸਕ ਖਲ ਸਸਾਭੇ ਚਾਰ ਮਾਸਾ ਲੋਂਗ ਕਟ ਹਰ ਏਕ ਪੋਨੇ  
ਦੋ ਮਾਸਾ ਬਾਗੀਕ ਕਰ ਕੇ ਸਾਥ ਸੋਠ ਕੇ ਮੁਰਬੇ ਕੇ ਜੀਰਾ ਮੇਂ ਗੋਲੀ ਬਕ  
ਦਰ ਚਨੇ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਵਕਤ ਹਜਤ ਮੁੰਹ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਅਰਕ ਉਸਕਾਖ ॥

੧੨. ਏਂ। ਈਗਰ ॥ ਹਥ ਇਸਮਾਕ ਸਿੰਗਰਫ ਛੈ ਮਾਜੇ ਕਬਾਬ ਛੈ  
 ਮਾਜੇ ਚੁੰਦ ਬੇਦਸਤਰ ਲੋਗ ਆਕਰ ਕਰਹਾ ਮਿਸਰੀ ਸਹਿਦਹਰ  
 ਏਕ ਛੈ ਮਾਜਾ ਸਬ ਕੇ ਕੂਟ ਕੇ ਅਫੀ ਯੂਨ ਏਕ ਤੇਲਾ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਾਬ  
 ਸਹਿਦਕੇ ਗੋਲੀ ਬਕਰ ਚਨੇ ਕੇ ਬਾਧੇ ਵਕਤ ਹਾਜਤ ਏਕ ਗੋਲੀ ਛੈ  
 ਘਵੀ ਪੇਸਤਰ ਖਿਲਾਵੇ ਇਸਮਾਕ ਅਜੀ ਮਹੋਗੀ ਔਰ ਜਬਤ ਕ  
 ਫਾਰਗ ਨਹੈ ਖਾਨ ਔਰ ਪਾਨੀ ਨ ਖਾਵੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਗੋਖ ਕੂਸ  
 ਕਰਗਾਏ ਕੇ ਘੀ ਮੇਂ ਸਾਬ ਸਹਿਦਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਖਾਵੇ ਉਪਰ ਉਸਕੇਗਾ  
 ਏਕ ਦੂਪ ਪਿਲਾਵੇ ਇਸੀ ਗਤ ਕੁਬਤ ਹੋਗੀ ॥ ਈਗਰ  
 ॥ ਅਬਰਕ ਜੇਰ ਛਰ ਦਰਮਿਆਨ ਆਗਾ ਕੇ ਰਖਕੇ ਟੁੰਕੇ ਜਬ ਕੇ  
 ਸੁਰਖ ਹੋ ਅਰਕ ਦਰਖਤ ਸਰਸ ਮੇਂ ਡਾਲੇ ਬਾਦ ਨਿਕਾਲ ਕੇ ਮਲੇ ਜ  
 ਬ ਕਿ ਆਟਾ ਹੋ ਜਵੇ ਤੀਨ ਤੇਲਾ ਸੋਠ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਔ  
 ਰ ਹਮਰਾਹ ਅਜਲ ਕੇ ਨਿਹਾਰ ਖਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਮੁਕਵਈ ਹੈ।  
 ਈਗਰ ॥ ਤਕਵੀ ਯਤਨ ਕਰ ਮੇਂ ਨਾਦਰ ਹੈ ਰੋਗ ਨ ਚੰਬੇਲੀ ਸਾ-  
 ਡੇਦ ਸਮਾਜਾ ਫਰਫ ਯੂਨ ਸਾਡੇ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਮੁਸਕ ਸਾਡੇ ਚਾਰ ਰਤੀ ਸ  
 ਬ ਅਦਵੀ ਆਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਰੋਗ ਨ ਮਜ਼ਕੂਰ ਮੇਂ ਹਲਕ ਰੇ ਔਰ ਗਰ  
 ਮ ਕਰ ਕੇ ਵਕਤ ਹਾਜਤ ਕੇ ਦੋਨੋਂ ਟੋਤੇ ਔਰ ਕਜੇਬ ਕੇ ਉਸ ਮੇਂ ਚਰ  
 ਬ ਕਰੇ ਔਰ ਬਾਦ ਯਕਲ ਹਜਾ ਕੇ ਸਾਢ ਕਰ ਕੇ ਜਮਾਹ ਕਰੇਂ।  
 ਈਗਰ ॥ ਕਿ ਯਹ ਦਵਾ ਬਾਹਲ ਨੇਵਾਲੀ ਔਰ ਭੂਕ ਲਾਤੀ ਹੈ ਅ-  
 ਗਰ ਇਸ ਦਵਾ ਕੇ ਏਕ ਸਾਲ ਕੋਈ ਖਾਵੇ ਅਕਸਰ ਇਸ ਰਾਜ ਬਲਗ-  
 ਮੀ ਵਰ ਹੈ ਔਰ ਤਾਜਰੀ ਬਦਨ ਮੇਂ ਜਾਹਰ ਹੋਵੇ ਆਂਵਲਾ  
 ਹਲੇਲਾ ਹਰ ਏਕ ਨੋਂ ਦਰਮ ਤੁਖਮ ਪਨਫਲੀ ਸਦਰਮ ਭੰਗਰਾ ਸਾਨ  
 ਦਰਮ ਜੜੀ ਤਾਬਾਈ ਸਦਰਮ ਗੁੜ ਪੁਰਾਨਾ ਦਾਈ ਜੇਰ ਸਬਦਵ  
 ਚਿਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਗੁੜ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰਤੀ ਨ ਸੋ ਸਾਠ ਗੋਲੀ ਬਾਧੇ ਔ  
 ਰ ਹਰ ਰੋਜ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਾਵੇ ਏਕ ਸਾਲ ਤਕ ਹਰਮ ਹੀ ਨੇ ਮੇਂ ਨਫਾ  
 ਜਾਹਰ ਹੋਗਾ ॥ ਈਗਰ ॥ ਬੈਜਾ ਮੁਰਗਾ ਕਾ ਚਰ ਅਦਰਮ

ਗਜਹਲਵਨਏਕਅਦਪਾਨੀਗੋਸਤਕਜੋਸਕਰਕੇਦਸਦਰ १੨੧  
 ਮਅਰਕਅਦਰਕਅਰਕਪੋਦੀਨਾਹਰਏਕਦਸਦਰਮਸਬਕੋ ॥੧॥  
 ਸਾਥਥੋਗਨਗਾਏਕੋਮਿਲਾਕਰਬਤਰੀਕਖਾਗੀਨਾਕੇਪਕਵੇਜਿ  
 ਸਵਕਤਕਿਉਤਾਰੇਲੋਗਦਾਰਚੀਨੀਫਿਲਫਿਲਗਿਰਦਰਰਏਕ  
 ਬੋਝੀਉਸਮੇਮਿਲਾਵੇਔਰਖਾਵੇਉਪਰਉਸਕੇਦੋਹਥੇਲੀਯਾਏਕ  
 ਹਥੇਲੀਅਜਵਾਇਣਖਾਵੇਯਹਅਮਲਮਹਤਰਸਿਲੇਮਾਨਕਾ  
 ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ਤੁਖਮਜੋਸਮਾਸਲਯਾਨੇਧਤੂਰਹਦੁਪਅ  
 ਕਮੇਖੂਬਡਰਕਰਕੇਖੁਸਕਕਰੇਬਤਰੀਕਚੇਆਕੇਦਪਕਵੇਔਰ  
 ਯਹਦਵਾਸਖਤਕਰਨੇਵਾਲੀਜਕਰਕੀਔਰਕੁਵਤਬਾਹ ਹੈ॥  
 ਦੀਗਰ ॥ਗੁਰਗੁਰਹਲਸੁਰਖਖੁਸਕਕਰੇਔਰਕੁਟ  
 ਪੀਸਕੇਦੋਮਿਸਕਾਲਖਿਲਾਵੇਅਮਰਬਾਹਮੇਨਾਦਰਹੈ॥  
 ਦੀਗਰ ॥ਵਾਸਤੇਕਮੀਸਹਵਤਔਰਜਿਆਦਾਕਰਨੇਕੁਬਤ  
 ਕੇਔਰਨਹੈਨੇਕੁਬਤਬਾਹਕੇਬਹਤਮੁਫੀਦਹੈਗੀਦਕਅਵਲਾ  
 ਸਾਰਸਾਥਅਰਕਬਿਸਖਪਰਹਕੇਪੀਸਕਕਰੇਤਾਕੇਗਾਝੀਹੋਵੇਫਿ  
 ਰਔਰਅਰਕਮਜਕੂਰਭਾਲੇਔਰਇਸੀਤਰਹਚਚਪੁਠਤਕਕ  
 ਰੇਔਰਅਗਰਏਕਹੀਪੁਠਮੇਕਫਾਇਤਕਰੇਤੋਭੀਰਵਾਹੈਔਰਮ  
 ਇਨੇਪੁਠਕੇਗਾਝੇਹੋਨੇਕੇਹੈਔਰਬਿਸਖਪਰਹਸੁਫੈਦਬੇਹਤਰੋਹੈ  
 ਤਾਹੈਵਰਨਾਸਿਆਹਭਾਲੇਮਿਕਦਾਰਏਕਚਾਵਲਕੇਦੋਹਫਤਹ  
 ਖਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਕਿਬਹਲਾਵੇਔਰਸੋਲਾਨਮਨੀਕੋਦਫ  
 ਕਰੇਤੋਲਾਮਖਾਨਾਔਰਮੇਧਾਹਰਏਕਸਾਭੇਸਾਤਤੋਲਾਸੋਠਤੁਖ  
 ਮਉਦੰਗਨਮਗਜਤੁਖਮਕੁਵਚਮੇਚਰਸਮੁਸਲੀਸਿਆਹਹ  
 ਰਏਕਤੀਨਤੋਲਾਜੋਜਬੁਵਦਾਰਚੀਨੀਹਰਏਕਭੈਡਤੋਲਾਪੀਸਕੇ  
 ਬੀਜਬੰਦਸੁਰਖਵੇਸਿਆਹਯਾਨੇਭੁਖਮਕੰਗਨੀਕਿਹਰਏਕ ਨੌ  
 ਖਾਸਾਘੀਪਉਤਰਸਕਰਚਿਟੀਪਉਭਰਦੁਪ ਭੈਂਜ ਕਏਕ  
 ਜੇਰਅਸਲਤੁਸਖਮੇਮਿਠਾਈਕਮਹੈਅਗਰਚੇਲੁਛਜਿਆਦ ॥

੧੨੨ ਕਰੋਤੋਕੁਛ ਮੁਜਾਇਕਾ ਨਹੀਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਕੁਛਤ  
 ॥ ਬਾਹਕੇ ਬੇਨਜੀਰ ਹੈ ਪੋਸਤ ਖਸਖਸ ਚੀਤੀ ਆਸਕਰ ਸੁਰਖ  
 ਹਰਏਕ ਦੇ ਸੇਰ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਹਰ ਰੋਜ ਹਥੇ ਲੀਭਰ ਖੁਲਾਵੇਂ।  
 ਦੀਗਰ ॥ ਸਮੁੰਦ ਫਲ ਲੋਗ ਹਮਰਾਹ ਪਾਨੀ ਕੇ ਪੀਸਕੇ ਕਜੇ  
 ਬਪਰਤਿਲਾ ਕਰੇ ਔਰ ਪਤੇ ਅਰਿਡ ਕੇ ਉਪਰ ਬਾਂਧੇ ਸੁਸਤੀ ਜ  
 ਗਰ ਕੀ ਇਕ ਹਫਤਾ ਮੇਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੀਗਰ ॥ ਚਰ  
 ਬੀ ਸੇਰ ਕੀ ਚੰਬੇਲੀ ਕੀ ਜੜਕਾ ਪੋਸਤ ਕਨੇਰ ਸੁਫੈਦ ਕੀ ਜੜਕਾ  
 ਪੋਸਤ ਲੋਗ ਕੀ ਕੜਕਾ ਕਲਾਨ ਪਾਨ ਕਨੇਰੀ ਚਾਰ ਵਰਕ ਸਥਰੇ ਕੂਟ  
 ਪੀਸਕੇ ਚਰਬੀ ਕੋ ਪਿਘਲਾ ਕੇ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਬਤਰੀ ਕੇ ਚੇਏ ਕੇ  
 ਅਰਕਟ ਪਕਾਵੇ ਔਰ ਸਿਰ ਆਲਤ ਕਾ ਛੋੜਕਰ ਮਲੇਂ ਬਾਦ ਉਪਰ  
 ਉਸਕੇ ਪਾਨ ਬਾਂਧੇ ਨਿਹਾਇਤ ਤਾਕਤ ਹੋਗੀ। ਦੀਗਰ ॥ ਜੀ  
 ਕੋਨੇ ਅਦਦ ਆਪਾ ਪਉਤੇਲ ਤਿਲੀ ਮੇਂ ਤੁਖਮ ਕਵਰ ਸਾਡੇ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਬੀ  
 ਠ ਅਬਾਬੀਲ ਕੀ ਸਾਡੇ ਤੀਨ ਮਾਸ ਮਸਤਗੀ ਭੁਮੀ ਘੁੰਪ ਚੀ ਸੁਰ  
 ਖ ਹਰਏਕ ਇਕੀਸ ਮਾਸਾ ਰੋਗ ਨ ਮਜ਼ਕੂਰ ਜਰਫ ਆਹ ਨੀ ਮੇਂ ਭਾ  
 ਲ ਕਰ ਆਤਸ ਪਰ ਰਖੇ ਔਰ ਏਕ ਏਕ ਜੋ ਕ ਉਸ ਮੇਂ ਡੁਲੇਂ ...  
 ਔਰ ਆਪ ਉਸਕੇ ਪੁਏ ਸੇਬ ਚੇ ਕਿ ਜਰਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜਬ ਕਿ ਜੋਕ  
 ਕਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਬਾਦ ਦਵਾਏਂ ਭੂਟੀ ਹੁਈ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਬਾਦ  
 ਬੀਠ ਅਬਾਬੀਲ ਕੀ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਪਸ ਰਖ ਛੋੜੇ ਸਾ  
 ਤਰੇ ਜ ਰਾਤੋ ਕੇ ਕਜੇ ਬਪਰ ਮਲੇਂ ਸੁਸਤੀ ਕਜੀ ਬਦੂਰ ਹੋਗੀ।  
 ਦੀਗਰ ॥ ਜਵ ਸੈਂਬਲ ਕੀ ਜੜ ਚੜ ਚੜ ਹ ਕੀ ਜੜ ਕਨੇਰ  
 ਸੁਫੈਦ ਕੀ ਉਦਕਟਾਰੀ ਕੀ ਜੜ ਨਕ ਛਿਕ ਨੀ ਹਰਏਕ ਪਉਭ  
 ਰ ਦੁਧ ਗਾਏਕ ਦਸ ਸੇਰ ਪਸ ਦਵਾਕੇ ਕੋਟਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰਕੇ ਦੁ  
 ਧ ਗਾਏ ਮੇਂ ਜੋ ਸੁਕਰੇਂ ਜਿਸ ਵਕਤ ਜੜ ਏਕ ਸੇਰ ਰਹੇ ਉਤਾਰ ਲੇਵੇਂ  
 ਦੁਧ ਮਜ਼ਕੂਰ ਸੇ ਘੀ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਮਲੇਂ ਔਰ ਪਤਾ ਉਪਰ ਉਸ  
 ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਔਰ ਯਹ ਅਮਲ ਸੁਬਹ ਵਸਾ ਮਕਰੇਂ ਏਕ ਹਫਤਾ ਮੇਂ ਨਾ-



ਮਰਦਮਰਦਹੋਗਾ। ਦੀਗਰ ॥ਜਮਦਕਿਕੁਬਤਕੁਬਤਬਾ ॥੨੩  
ਹੋਕੇਬਹੁਤਤਾਸੀਰਰਖਤਾਹੈਅਜਮੁਦਾਹੈਜੋਜਲਕੈ ਕਿਹੀਦੀਮੇ ॥੨੪  
ਮੈਨਫਲਕਹਿਤੇਹੈ ਏਕ ਹਿਜਾ ਲੇਵੇ ਔਰ ਤੇ ਹਿਜੇਬੀਜ  
ਉਸਕੇਲੇਕਰ ਬਾਰੀਕਕੁਟੇਤਿਲਕੇਤੇਲਮੇਖਰਲ ਕਰੇਤੀਨ ਰੋਜ  
ਯਾਜਿਆਦਾ ਔਰਤਿਲਾਕਰੇ। ਦੀਗਰ ॥

ਪੋਸਤਜੜਕਨੇਰਸੁਫੈਦਗੁਲਕਨੇਰਕੇਹਰਏਕਤੀਨਤੇਲਾ  
ਕਫੂਰਅਫਜੂਨਹਰਏਕਛੈਮਾਸਾਤੁਖਮਧੂਰਹਅਜਰੀਧਹਰ  
ਏਕਏਕਤੇਲਾ ਸਬਕੋਕੁਟਪੀਜਕੇਹਮਰਾਹਅਰਕਛੈਟੀਕਟਾ  
ਈਕੇਗੋਲੀਬਾਧੇਬਕਦਰਚਨੇਕੇਹਰਰੋਜਤੀਨਗੋਲੀਸਾਬ  
ਪਾਨੀਕੇਹਲਕਰਕੇਕਜੇਬਪਰਮਲੇਸੁਸਤੀਔਰਜਲਕਮਾਰੇ  
ਹੁਏਕੋਮੁਫੀਦਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ਬਾਮਮਛਲੀਕੋਪਾਨੀਮੇ

ਪਕਾਵੇ ਕਿ ਅਖਨੀਹੈਔਰ ਚਰਬੀ ਉਜਕੀ ਹਾਥ ਸੇ  
ਨਿਕਾਲਕਰਰਖਛੋੜ੍ਹਜਕਰਪਰਮਲੇਮੋਟਾਔਰਲੰਬਾਹੋਵੇ  
ਦੀਗਰ ॥ਗਾਂਜਾਕਿਮਸਹੂਰਹੈਉਸਕੇਲੋਗਮਿਸਲਤੀ-

ਬਾਕੂਕੇਪੜ੍ਹਿਹੈਨਸਾਣਾਤਾਹੈਹਮਰਹਰੋਗਨਅਰਿਡਕੇਖਰਲ  
ਕਰੇਕਪੜ੍ਹੇ ਪਰਲਗਾਕਰਲੇਪਕਰੇਸਾਤਰੋਜਤਕਅਗਰਬਜਾ  
ਏਰੋਗਨਅਰਿਡੀਕੇਤਿਲਕਤੇਲਫਲੇਤੋਰਵਹੈ। ॥੨੫॥

ਦੀਗਰ ॥ਤਿਲਾਕਰੇਕਜੇਬਕੋਸਖਤਕਰਤਾਹੈਪਿਤਾਗਾਏ  
ਕਾਔਰੋਪਿਆਜਨਰਗਸਅਕਰਕਰਹਾਸੁਫੀਜਜਸਬਕੋਬਰ

ਬਰਲੇਕਰਕੁਟਕਰਸਾਬਪਿਤੇਮਜਕੂਰਕੇਮਿਲਾਵੇਵਕਤ

ਮੰਜਾਮੀਅਤ ਕਜੇਬਪਰਮਲੇ। ਦੀਗਰ ॥ਜੁਫਤਰੂ

ਮੀਕਿਚੇਆਸਾਡੇਦਸਮਾਜਾਕੁਟਕਰਔਰਖੁਸਕਕਰਕੇਹਰਦੇ

ਖੁਸਬਰਲੇਵੇਔਰਚਮਗਾਦੜ ਵਰੋਗਨਜੇਤਕੇਵਖਲਕਰ

ਕੇ ਖਰਲ ਕਰੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਚਾਹੇ ਇਸਤਿਹਮਾਲ

ਕਰੇਕਜੇਬਕੋਮੋਟੇਕਪੜ੍ਹੇਸੇਮਲੇਔਰਗਰਮਪਾਨੀਸੇਧੋਏਤ ॥

੧੨੪

੧੧੧

ਸੁਰਖਹੋਪਸਚੋਦਹਰੇਜਤਕਤਿਲਾਕਰੇਔਰਜਮਹਸੇਪਰਹੇ  
 ਜਕਰੇਬਹੁਤਨਫਿਆਪੈ ਦੀਗਰ ॥ਕਿਇਸਕੋਲਿਗਲੇ  
 ਪਕਹਤੇਹੈਸੋਨਾਮਖੀਆਕਰਕਰਹਾਬਫੁਨਾਕਪੀਪਲਮੂਲ  
 ਸੀਬਲਸੀਖੀਆਪੋਸਤਅਨਾਰਕੀਜੜਕਾਔਰਪੋਸਤਸੁਫੇਰ  
 ਕਨੇਰਕੀਜੜਲੋਗਅਜਵਾਇਨਖੁਰਾਸਾਨੀਘੁੰਘਚੀਫਟਕਵੀ  
 ਮੇਨਫਲਜਾਇਫਲ ਪਾਰਾਹਰ ਏਕਏਕਤੋਲਾਤੁਖਮਅਰਿੰਡੀ  
 ਕੇਛਿਲੇਹੂਏਦੋਤੋਲਾਕੂਟਪੀਸਕੇਅਰਕਘੀਕਵਾਰਮੇਂਤੀਨਰੇਜ  
 ਤਕਖਰਲਕਰੇਬਕਦਰਚਨਕੇਗੋਲੀਥਾਂਧਕੇਸੀਸਾਮੇਂਡਾਲਕੇ  
 ਮਾਨਿੰਦਚੋਯਾਕੋਟਪਕਾਵੇਬਾਦਛੇਮਹੀਨਾਕੇਕਾਮਮੇਂਲਾਵੇਔਰਤ  
 ਗੀਕਾਯਹਪੈਕਿਘਾਸਕੀਪਤੀਥੋਵੀਲੋਕਰਉਪਰਰਗਕੇਨੀਚੇ  
 ਜਾਕਰਕੇਹੈਖਤਖੋਚੇਔਰਪਤੇਅਰਿੰਡਕੇਰਖਕੇਕਚੇਤਗੋ  
 ਜੇਸਾਤਰੇਜਤਕਥਾਂਧੇਅਗਰਨਾਮਰਦਹੋਤੋਮਰਦਹੋਗਾ॥  
 ਦੀਗਰ ॥ਅਗਰਉਪਰਜੁਕਰਕੇਮਲੇਇਤਨਮਜਬੂਤ  
 ਕਰੇਕਿਜਬਤਕਨਪੋਏਨਰਮਨਹੋਕਾਫੂਰਸੁਹਾਗਾਹਰਏਕਏ  
 ਕਮਾਸਾਛੋਂਗਥਾਰਾਂਅਦਦਮਿਰਚਸਿਆਹਸੋਲਾਅਦਦਬਾਠੀ  
 ਕਕਰਕੇਹਮਰਾਹਪਾਨੀਕੇਗੋਲੀਥਾਂਧਕਤਹਾਜਤਕੇਪਾਨੀਮੇਂ  
 ਘਿਸਕਰਤਿਲਾਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਸੰਡਹਮੇਂਡਕਬਛਾ  
 ਕੀਕੜਾਹਰਏਕਏਕਅਦਦਜੋਕਛੈਅਦਦਬੀਰਭੂਟੀਕੋਚੁਏਜ  
 ਹਰਮੀਠਾਘੁੰਘਚੀਸੁਫੇਰਚਰਬੀਸੇਰਚਛੀਸੁਰਜੜਕਨੋਰਸੁ  
 ਫੇਰਹਰਏਕਏਕੀਸਮਾਜਮਗਜਸਿਰਚਿਛੀਆਘਰਵਲੀਕਾ  
 ਪੇਚੀਸਅਦਦਸਬਕੇਕੀਮੀ ਕਰਕੇਦਵਓਕੋਕੂਟਕੇਔਰਚਿਛੀ  
 ਜੋਕੇਸਿਰਕਾਮਗਜਲੋਕੇਰਸਭਕੋਸੀਸਾਮੇਂਗਿਲਹਿਕਮਤਕ  
 ਰਕੇਮਾਨਿੰਦਚੋਆਕੋਟਪਕਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਦਵਾਕੁਵਤਦੇਨੇ  
 ਵਲੀਪੈਭਿਲਾਵਾਂਕਾਸਤਬਾਰਕਟਾਈਕਾਪਾਨੀਪੋਸਤਦਰਖਤ  
 ਅਨਾਰਕਾਸਬਕੇਏਕਜਗਹਕਰਕੇਚਾਰਪਹਰਤਕਰੋਗਨਮੇਂ

ਮਲਕਿਉ ਪਰ ਆਤਸ ਨਰਮ ਕੇ ਜੋ ਸਕਰੇ ਜਬ ਪਾਨੀ ਜਲ ਜਾਵੇ ॥ ੧੨੫ ॥  
 ਔਰ ਰੋਗ ਨ ਉਸ ਕਰਹ ਜਵੇ ਪਸ ਤਿਲ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ੧੨੬ ॥  
 ਕਪੜਾ ਬਾਰ ਗਿਰਹ ਲੇਕਰ ਦੁਪ ਆਕ ਮੇਂ ਏਕ ਦਿਨ ਰਾਤ ਤਰ ਕਰੇ  
 ਬਾਰ ਨਿਕਾਲ ਕੇ ਸਾਯਾ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ॥ ਔਰ ਜਬ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਵੇ ਤੋ ਬੇ-  
 ਹੜ ਕਾਟੇ ਦਥ ਕੇ ਦੁਪ ਮੇਂ ਏਕ ਰਾਤ ਦਿਨ ਭਰ ਤਰ ਕਰੇ ॥ ਫਿਰ ਨਿਕਾ-  
 ਲ ਕਰ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਬਾਰ ਰੋਗ ਨ ਗਾਉ ਦੋਨੋਂ ਤਰਫ ਕਪੜੇ ਮਜ-  
 ਕੂਰ ਕੇ ਤਿਲ ਕਰੇ ॥ ਔਰ ਉਸ ਕਪੜੇ ਕੀ ਦੇ ਬਤੀ ਆ ਬਨਾ ਕਰ ਜਲ ॥  
 ਵੇਂ ਔਰ ਬਾਲੀ ਕਾ ਸੀ ਕੀ ਨੀ ਦੇ ਉਸ ਕੇ ਰਖੇ ਤਾਂ ਰੋਗ ਨ ਉਸ ਕਪੜੇ  
 ਕਾ ਬਾਲੀ ਮੇਂ ਦਪ ਕੇ ਪਸ ਰੋਗ ਨ ਕਿਸੀ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਰਖ ਛੋੜੇ ਸਿਰ  
 ਆਲਤ ਕਾ ਛੋੜ ਕਰ ਮਲੇਂ ਔਰ ਪਤੇ ਅਰਿੰਡ ਯਾ ਪਨ ਉਸ ਪਰ ਬਾਂ-  
 ਧ ਕਰਤਾ ਮਾਮਸ਼ ਬਰਖੇਂ ਸੁਬ ਕੋ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਸੇ ਧੋਵੇਂ ਔਰ ਅ-  
 ਗਰ ਉਸੀ ਜਗਹ ਯਾ ਦੂਸਰੀ ਜਗਹ ਰੋਗ ਨ ਲਗੇ ਔਰ ਆਮਾਸ  
 ਕਰੇ ਤੋ ਦਹੀ ਸੇ ਧੋਵੇਂ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਕਿਉ ਪਰ ਕਜੇ ਬਕੇ ਜਬ ਮਲੇਂ ਪਨ ਉ-  
 ਪਰ ਉਸ ਕੇ ਰਖ ਕਰਹ ਰਤ ਰਫ ਤਾਗੇ ਸੇ ਬਾਂਧੇ ਤੋ ਰੋਗ ਨ ਦੂਜਰੇ ਉ-  
 ਜੇਵ ਪਰ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ ਇਕੀਸ ਰੋਜ ਮੇਂ ਨ ਫਾਹੇਗਾ ॥ ਦੀਗਰ  
 ॥ ਜੀਰਾ ਪਿਤਾ ਮਛਲੀ ਰਿਉ ਕਾ ਏਕ ਅਦਦ ਬਾਰ ਕਟਾਈ ਬਰੀ  
 ਉਸ ਕੇ ਹਾਥ ਸੇ ਨ ਚੜ ਕਰ ਕੇ ਪਾਨੀ ਨਿਕਾਲੇ ਇਸ ਮੇਂ ਪਿਤਾ ਮਜਕੂ-  
 ਰ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਚਾਰ ਰਤੀ ਕਾ ਫੂਰ ਭੀ ਮਸੈ ਨੀ ਦਾਖਲ ਕਰੇਂ ਇਸੀ  
 ਮਜਮੂਏ ਕੇ ਕਿਸੀ ਜਰਫ ਮੇਂ ਛੋਲ ਕੇ ਹਾਥ ਸੇ ਖੁਬ ਮਿਲਾਵੇਂ ਯਹ ਤ-  
 ਕ ਕਿ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਕਰ ਗੋਲੀ ਬੰਧਨ ਕੋ ਲਾਇਕ ਹੈ ਪਸ ਉਸ ਸੇ ਜਾਫੇ  
 ਬਕਰ ਰਜੇ ਕੇ ਬਨਾ ਕਰ ਖਛੋੜੇ ਵਕੂਹ ਜੜ ਕੇ ਏਕ ਉਸ ਸੇ ਪੇਸ਼ ॥  
 ਬਕੇ ਮੁਕਾਮ ਪਰ ਰਖੇ ਕਿ ਬਾਦ ਏਕ ਸਾਇਤ ਕੇ ਕੁਵਤ ਬਾਹ ਕਮਾਲ  
 ਹੋਗੀ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸਰਸੋਂ ਸੁਫੈਦ ਕੂਟ ਕੇ ਬਾਰ ਕਟਾਈ ਬ-  
 ਰੀ ਅਜਰੀ ਧਰੀ ਜੜ ਬਰਾਬਰ ਲੇਵੇਂ ਕੂਟ ਕਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔ-  
 ਰ ਕਜੇ ਵੇ ਕੇ ਤਿਲ ਕਰੇਂ ਜਿਸ ਵਕਤ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਮਲ ਕੇ ਦਵ ਕੇ ਦੂਰ-

ਕਰੇ ਏਕਦਿਨ ਮੇਂ ਤੀਨ ਚਾਰ ਮਰਤਬਾ ਇਸੀ ਤਰਹ ਕਰੇ ਸਤੁ ਬਰਵ  
 ਦਰਾਜ ਹੋਗਾ ਅਗਰ ਸਰਸੋਂ ਸੁਫੇਰ ਦਸਤ ਯਾ ਬਨ ਹੋ ਸਰਸੋਂ ਜਰਦ  
 ਬਜਾਏ ਉਸ ਕੇ ਡਾਲ ਨਾ ਹੀਏ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਇਫ ਲਾਜਾਬ  
 ਦੂਪ ਬਕਰੀ ਕੇ ਪੀਸੇਂ ਔਰ ਲੇਪ ਕਰੇਂ ਵਤਾਮਾ ਸਬ ਛੇੜ ਦੇਵੇਂ ਔਰ  
 ਸੁਬਹ ਕੇ ਸਾਬ ਪਾਨੀ ਕੇ ਪੈਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਚਰਬੀ ਸੁਰਜੰਗ  
 ਲੀਕੀ ਕਿਰਾਨ ਸੇ ਨਿਕਲੀ ਹੈ ਪਉਸੇਰ ਜਫਰਾਨ ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਅਫ  
 ਯੂਨ ਨੌ ਮਾਸੇ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਬਰਤਨ ਬੇਕਲਈ ਮੇਰ ਖੇਂ ਔਰ ਦਸਤ ਤਾਂਬ ॥  
 ਯਾਲ ਕੜੀ ਨੀਬ ਕਿਸਿਰ ਮੇਂ ਉਸ ਕੇ ਪੈਸਾ ਚਪਕਾਇਆ ਹੈ ਪਿਸੇਂ ਤ ॥  
 ਸਬ ਏਕ ਸੀਮਿਲ ਜਾਵੇ ਬੋੜਾ ਉਸ ਸੇ ਜਕਰ ਪਰਲਗਾ ਕਰ ਕਪੜ ॥  
 ਬਾਧੇ ਇਸੀ ਤਰਹ ਪਰ ਏਕ ਰੋਜ ਦਰਮਿਆਨ ਦੇ ਕਰ ਲਗਾਤੇ ਰੋਹੈ  
 ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੋਗਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗਾਉ ਲੋਚਨ ਪੋਸਤ ਬੀ  
 ਜਕਨੇਰ ਸੁਫੇਰ ਨਰਗਾ ਸਕੀ ਜੜ ਸਾਬ ਮੁਫੀ ਜ ਮੁਨਕੀ ਆਕਰ ਕ  
 ਰਹਾ ਮੁਸਾਵੀ ਲੈ ਕਰ ਜੇ ਕਿ ਕੂਟਨੇ ਕੇ ਲਾਇਕ ਹੈ ਕੂਟੇ ਔਰ ਜੇ ਪਕਾਨੇ  
 ਕੇ ਲਾਇਕ ਹੈ ਪਕਾਵੇਂ ਔਰ ਹਮਰਾਹ ਸਹਦ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਧੇ ਔਰ ਰਾਤ  
 ਕੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਸਹਦ ਮੇਹਲ ਕਰ ਕੇ ਕਜੇ ਬਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਨਿਹਾਇ  
 ਤਕੁਵਤ ਦਾਰ ਹੈ ਔਰ ਬੀਸ ਰੋਜ ਮੇਂ ਮੁਸਤੀ ਦੁਰਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ  
 ॥ ਜੜ ਕਨੇਰ ਸੁਫੇਰ ਜੜ ਧਤੁਰਾਹ ਸਿਆਹ ਲੇਕਰ ਸਰਾਬ  
 ਦੁਆਤਾ ਮੇਂ ਏਕ ਸੋਆਨ ਪੁਠ ਦੇ ਕਰ ਰਖੇਂ ਵਕਤ ਹਾਜਤ ਕੇ ਸਰਾ  
 ਬ ਮੇਂ ਪਿਸ ਕਰ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਔਰ ਪੁਠ ਕੇ ਮਾਇਨੇ ਉਪਰ ਬਿਆਨ  
 ਕਰ ਚੁਕੇ ਹੈਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਜਲ ਕਮਾਚੇ ਹੁਏ ਕੋ ਬਹੁਤ  
 ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਦੁਪ ਭੇੜ ਕਾਲਾ ਕਰ ਉਸ ਮੇਂ ਡਿਲਾਵਾ ਔਰ ਪੋਸਤ ਜੜ  
 ਅਨਾਰ ਔਰ ਪੋਸਤ ਜੜ ਕਨੇਰ ਸੁਫੇਰ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਕੂਟ ਕੇਰ  
 ਦੂਪ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਜੇ ਸਕਰੇਂ ਪਸ ਜਾਮਨ ਦੇ ਕਰ ਕੇ ਦਹੀ ਬਨਾਵੇਂ  
 ਸੁਬਹ ਕੇ ਨਿਕਾਏ ਔਰ ਵਕਤ ਹਾਜਤ ਕੇ ਬੋੜਾ ਉਸ ਸੇ ਲੈਵੇਂ ਬਰਾਬ  
 ਰ ਉਸ ਕੇ ਜੇਰ ਕਟਾਈ ਛੋਟੀ ਕਿਜਰਦ ਹੈ ਪਿਸ ਕਰ ਕੇ ਰੋਗਾਨ ਮੇਂ ਮਿ



ਲਾਵੇ ਔਰ ਕਪੜੇ ਪਰਤਿਲਾ ਕਰ ਕੇ ਉਪਰ ਕਰੇ ਬਕੇਰਖੇ। ਦੀਗ ੧੨੭  
 ਰ ॥ ਭਰਕੀ ਬਜੀਰਾ ਕੀ ਕਿਜਰ ਨ ਕਰੇ ਪਚਾਹ ਬਸੁ ਫੈਦ ਯਾਨੇ ॥੨੮  
 ਪ੍ਰੀਤੀ ਸਮਝਿ ਲਫਾਰ ਕਾਲੀ ਜੀਰੀ ਜਰਨੀਖ ਯਾਨੇ ਹੜਤਾ  
 ਲ ਮਾਲ ਕੰਗਨੀ ਕਨੇਰ ਸੁਫੈਦ ਕੀ ਜੜ ਕਿਜਿ ਸਮੰਪਾਨੀ ਨਾਮੇਲ ॥  
 ਹੋ ਕੇਚਵਾ ਕਿਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਕਲਤਾ ਹੈ ਏਕ ਅਦਰ ਸਬਦਵ ਕੂਟ ਕਰ  
 ਕੇ ਕੇਚਵੇ ਮੇਰਖ ਕਰ ਅੰਦਰ ਬਰਤਨ ਕੇਰਖੇ ਔਰ ਲੀਦ ਘੋੜੇ  
 ਮੇਰੇ ਹਫਤਾ ਦਫਨ ਕਰੇ ਔਰ ਦੂਪ ਗਾਏ ਮੇਂ ਪਿਸ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਕੇ  
 ਕਾਮ ਮੇਂ ਲਾਵੇ ਔਰ ਅਗਰ ਕੇਚਵਾ ਤਰਨ ਹੋਤਰ ਕਰ ਲੇਵੇ ਕਿਉਚੇ  
 ਨੀਚੇ ਅਲਤ ਕੇ ਬਰੇ ਬਰ ਕਰੇ ਜਲ ਕੀ ਕੋ ਆਬਹਿ ਯਾਤ ਹੈ ਔਰ  
 ਕਜੀ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਬਾਦੀ ਜਾਨ ਯਾਨੇ ਬੇਗ  
 ਨ ਮਾਜੂ ਏਕ ਅਦਰ ਪੀਪਲ ਦਰਾਜ ਬੇਂਗਨ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਜਿਸ ਵ  
 ਕਤ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਵੇ ਤੇਲ ਤਿਲ ਕਾ ਆਪਸਰ ਬਰਤਨ ਆਹਨੀ ਮੇਂ ਜੋ  
 ਸੁਕਰੇ ਔਰ ਬੇਂਗਨ ਕੇ ਉਸ ਮੇਂ ਡਾਲੇ ਜਿਸ ਵ ਕਤ ਤੇਲਾ ਜੋ ਸੁਕਰੇ  
 ਜਾਰ ਪਾਂਚ ਸੇਰ ਸਿਆਹੀ ਕੇਚਵੇ ਕੇ ਬਰਸਾਤ ਮੇਂ ਹੋਤੇ ਹੈ ਲੇਕਰ ਉ-  
 ਸ ਕੇ ਡੀ ਤੇਲ ਮੇਂ ਡਾਲੇ ਤਾਕਿ ਕੇਚਵੇ ਜਲ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਵੇ ਪਤੀ ਲਹ  
 ਸਨ ਕਿ ਛਿਲ ਕਾ ਦੂਰ ਕਰ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਡਾਲੇ ਬਾਦ ਸਬ ਕੇ ਖਰਲ ਕਰ  
 ਕੇ ਸੀਸਾ ਮੇਰਖੇ ਚੌਦਹ ਰੋਜ ਤਕ ਏਕ ਮਾਸਾ ਉਪਰ ਜੁਕਰ ਕੇ ਮਲੇ  
 ਔਰ ਪਤੀ ਦਰਖਤ ਬੜ ਕੀ ਯਾਲ ਸੁੜਹ ਕੀ ਬਾਂਧ ਕੇ ਕਪੜਾ ਬਾਂਧ  
 ਦੇਵੇ ਫਿਰ ਕੁਦਰਤ ਇਲਹੀ ਮੁਸਾਹਿਦ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ ॥  
 ਚਮਗਾਦੜ ਖਾਨਗੀ ਚਾਰ ਅਦਰ ਤਿਲੀ ਕਾ ਤੇਲ ਜੇਰ ਭਰ ਮਸਤ  
 ਗੀ ਰੂਮੀ ਏਕ ਤੇਲਾ ਤੇਲ ਕੋ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਚਮਗਾਦੜ ਕੋ ਪੇਰ ਔਰ  
 ਕਾਨ ਨਾਕ ਕਾਟ ਕੇ ਡਾਲੇ ਔਰ ਜੋ ਸੁਕਰੇ ਤਾ ਖੁਬ ਪਕਕਰ ਮੋਹਰਾ ਹੋ  
 ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਮਸਤ ਗੀ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖੁਬ ਜਲਾਵੇ ਪਸ ਬਾਹਰ ਲਾ ਕਰ  
 ਸੀਸਾ ਮੇਰਖੇ ਮਕਦਾਰ ਚਾਵਲ ਕੇ ਬੀੜਾ ਪਨ ਮੇਰਖ ਕੇ ਖਿ  
 ਲਾਵੇ ਹਰ ਰੋਕ ਦਸ ਪੰਦਰਾਂ ਬੀੜੇ ਦੇਵੇ ਅਗਰ ਗਰਮੀ ਕਰੇ ਬੀੜ ॥

ਕਾ ਖਿਲਾਵੇਂ ਸਾਤ ਰੋਜ ਤਕ ਇਕੀਸ ਬੀੜਾ ਦੇਵੇਂ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਏਕ ਸੁ  
 ਬਾਦ ਏਕ ਸਾਮ ਕੇ ਏਕ ਦੇ ਪਹਰੇ ਕੇ ਅਗਰ ਸਾਤ ਰੋਜ ਮੇਂ ਮਤਲਬ  
 ਹ ਸਲ ਨਹੀਂ ਸਾਤ ਰੋਜ ਔਰ ਦੇਵੇਂ ਮਾਲਕੰਗ ਨੀ ਦੇ ਸੇਰ ਘੁੰਪ ਚੀ ਸੁ  
 ਦੇ ਦੇ ਸੇਰ ਤੁਖਮ ਪਤੂਰ ਹ ਦੇ ਸੇਰ ਰੋਗ ਨ ਸਰ ਸੇ ਕਾ ਅਦਾ ਸੇਰ  
 ਪਭੇੜ ਕਾ ਢਾਈ ਸੇਰ ਆਕਰ ਕਰਹਾ ਦੇ ਸੇਰ ਸਾਹੀ ਘੁੰਪ ਚੀ  
 ਕੋਚ ਕੀ ਮੇਂ ਦਲ ਕੇ ਦਲ ਉਸ ਕੀ ਨਿਕਾਲੇਂ ਸਬ ਦਵਾ ਕੇ ਬਾਹ ਮਿਲਾ  
 ਕੇ ਸਾਬ ਦੁਧ ਔਰ ਘੀ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਤਲ ਜੀੜੇ ਰੋਗ ਨ ਖੋਂ ਚੇਂ ਵਹੁ ਰੋਗ  
 ਨ ਬਰਗ ਪਾਨ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ ਵ ਬਕਦਰ ਦੇ ਘੁੰਪ ਚੀ ਆਲ  
 ਤ ਪਰ ਮਲੇ ਉਪਰ ਪਾਨ ਬਾਧ ਦੇਵੇਂ ਸਾਤ ਰੋਜ ਮੇਂ ਨਫਾਤ ਮਾਮ ਹੋਗਾ।  
 ਦੀਗਰ ॥ ਮੇਂਡ ਕਤੀ ਨ ਚਾਰ ਅਦ ਦਲੇ ਕਰ ਬਛੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਕਿ  
 ਜਿਸ ਸੇ ਨਿਕਲ ਨ ਜਾਵੇਂ ਬਕਦਰ ਪਉ ਸੇਰ ਯਾ ਜਿਆਦਾ ਕੋਚ ਵੇ  
 ਉਸ ਮੇਂ ਹਰ ਰੋਜ ਡਾਲ ਦੇਵੇਂ ਕਿ ਮੇਂਡ ਕ ਉਸ ਕੇ ਖਾਇਆ ਕਰੇਂ ਔਰ  
 ਪਾਨੀ ਭੀ ਕਿਸੀ ਜਰਫ ਮੇਂ ਲੇਜਾ ਕਰ ਮੇਂਡ ਕੋ ਕੋ ਪਿਲਾ ਦੀ ਆਕਰੇਂ  
 ਚਾਲੀ ਸਰੋਜ ਤਕ ਇਨ ਕੋ ਬੰਦ ਰਖੋਂ ਬਾਦ ਚਲੀ ਏਕੇ ਉਨ ਕੇ ਟੁਕੜੇ  
 ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਕੇ ਤੇਲ ਯਾਨੇ ਰੋਗ ਨ ਅਲਸੀ ਮੇਂ ਜਿਸ ਤਰਹ ਕਿ ਮੁਮ  
 ਕਨ ਹੋ ਰੋਗ ਨ ਨਿਕਾਲੇਂ ਸਹਲਤ ਹੀ ਕਾ ਰੋਗ ਨ ਨਿਕਾਲ ਨੇ ਕਾ ਯ  
 ਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੇਂ ਕਿ ਖੂਬ ਗਲ ਜਾਵੇਂ ਤਮਾਮ ਸਬ ਪਾਨੀ  
 ਜੋਸ ਹੁਏ ਕੋ ਇਤਿਆਤ ਸੇ ਰਖ ਛੇਵੇਂ ਕਿ ਰੋਗ ਨ ਉਪਰ ਪਾਨੀ ਕੇ ਆ  
 ਜਾਵੇਂ ਸੁਬ ਹ ਕੇ ਹਾਥ ਸੇ ਕ ਛ ਲੇਵੇਂ ਕਿਸੀ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਰਖੋਂ ਉਪਰ ਕ  
 ਜੋ ਬਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਦਗੀ ਔਰ ਕੁਥਤ ਬਾਹ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹ ਜੀ  
 ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਇੰਨ੍ਹ ਜੋਸ ਤਮਾਮ ਸਾਦੂ ਪਭੇੜ ਮੇਂ ਤਰਕਰ  
 ਕੇ ਰਤ ਪੀਸ ਕੇ ਜੀਰ ਗਰਮ ਕੁਜੇ ਬਪਰ ਲੈ ਪਕਰੇਂ ਉਪਰ ਉਸ  
 ਕੇ ਕਪੜਾ ਬਾਧ ਕੇ ਸੋਰ ਹੋਂ ਸੁਬ ਹ ਕੇ ਗਰਮ ਪਾਨੀ ਸੇ ਧੋ ਦੇਂਦੇ ਰਾਤ  
 ਇਸ ਡਰਹ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਜਿਕਰ ਬਹੁਤ ਬੜਾ ਏਗਾ।  
 ਫਸਲ - ਵਾਸਤੇ ਬਛੇ ਹੋਨੇ ਆਲਤ ਕੇ ਸਬ ਹ ਕੀ ਮ ਇਤ ਫਾਕਰਾ ਏ

ਰਖਤੇ ਹੈ ਕਿ ਜਬਤਕ ਆਦਮੀ ਨਸ਼੍ਰੁ ਨ ਮਾਰਖਤਾ ਹੈ ਸਾਨੇ ਬਲਤਾ ਹੈ  
ਕਜੇ ਬਡੀ ਬਲਤਾ ਹੈ ਤਜਰਬਾ ਜੇ ਭੀ ਐਸਾ ਹੀ ਜਾਹਰ ਹੁਆ ਕਿ -

੧੨੯  
੧੧

ਜੇ ਕਬਲ ਨਸ਼੍ਰੁ ਦਵਾ ਕੀ ਜਾਵੇ ਤੋਂ ਬੁਝਮੋ ਜਕਰ ਕੈ ਜਿਆਦ  
ਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਐਰਥਾ ਨਸ਼੍ਰੁ ਕੇ ਪਹਨਾਈ ਵਗੀਦਗੀ ਜਿਕਰ ਕੇ ਕੁਛ  
ਫਾਇਦਾ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੁਹਾਵਨਾ ਜੰਗਲੀ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਕਿ ਨਰਮ ਵਛੋ  
ਦੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰਕੇ ਜਾਇਆ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰਕੇ ਪੀਸੋ  
ਵਡੂਸੀ ਅਜਜਾਇਨ ਵ ਮਾਸੁ ਸਿਆਹ ਬਾਗੀਕ ਪੀਸਕੇ ਹਰਏਕ ਬਰ  
ਬਰ ਬੀਜ ਸੁਹਾਵਨਾ ਕੇ ਸਬਕੇ ਬਰਬਰ ਗੁੜ੍ਹ ਸਿਆਹ ਮਿਲਾਵੇ ਛੋਟੇ  
ਛੋਟੇ ਮਿਕਦਾ ਬੋਝੀ ਸੁੱਰ ਹਰਸੁ ਬਹਏ ਕੁ ਗੋਲੀ ਨੇ ਸਫੁਰਮਾਵੇ ਨਿ  
ਹਾਇਣ ਛੈ ਮਹੀਨੇ ਤਕ ਅਗਰ ਕੋਈ ਸਖਸ ਵਿਸਭਿਹ ਮਾਲੁ ਕਰੇਲੇ  
ਦੂਨ ਜਕਰ ਅਗੀਜ ਵਲਾਜ ਹੋਗਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਹਰਰਾਤ  
ਕਉ ਕਜੁ ਬ ਮੇਂ ਦੁਪਤਾ ਜਾ ਬਹੁਤ ਮਲੇ ਬਾਦ ਇਸਕੇ ਕਿਉਏ ਖੁਸ਼  
ਕਪਿਸਕੇ ਉਪਰ ਉਸਕੇ ਮਲੇ ਬਝਾ ਐਰ ਮੋਟਾ ਹੋਗਾ ॥ ਦੀਗਰ

॥ ਆਕਰਕਰਹਾ ਸਾਤ ਮਾਸੁ ਅਰਕ ਪਿਆ

ਜ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ॥ ਮਾਮੇ ਜਾ ਕਰਕ ਜੇ ਬਕੋ ਗਰਮ ਪਾਨੀ ਸੇ ਮਲੇ  
ਯਹਾਂ ਤਕ ਕਿ ਸੁਰਖ ਹੋ ਜਾਵੇ ਬਾਦ ਕਚੁਏ ਕੋ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੋਲ ਮੇਂ ਜੋ ਸਕ  
ਰਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਮੋਟਾ ਐਰ ਦਰਾਜ ਹੋਗਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗਜਕ  
ਰਨ ਕੇ ਚਵਾ ਅਧਸੇਰ ਕਠੇਰ ਸੁਫੈਦ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਕਾ ਛਿਲਕਾ ਪਉਸੇਰ  
ਸੁਮਘੈ ਕੇ ਕਾਏ ਕਸੇਰ ਸਾਂਬੁ ਚਾਰ ਅਦਦ ਕਾ ਕੜਾ ਸਕੀ ਡੇਡੇ ਤੋਲ  
ਬੀਬਹੁਧੀ ਡੇਡੇ ਤੋਲਾ ਕੀ ਕੜਾ ਦੋ ਅਦਦ ਘੁੰਘਰੀ ਸੁਫੈਦ ਦਾਰ ਚੀਨੀ  
ਲੋਗ ਆਕਰਕਰਹਾ ਜਾਇਓਲ ਹਰਏਕ ਡੇਡੇ ਤੋਲਾ ਜਾ ਫਰਾਨ ਨੀਮਾ  
ਸੇ ਦੁਪਮਦਾਰ ਕਾ ਡੇਡੇ ਤੋਲਾ ਜੋ ਕਚਾਰ ਅਦਦ ਮਾਲ ਕੰਗਨੀ ਡੇਡੇ  
ਤੋਲਾ ਨਾਇਜਾ ਹਰਨ ਕਾ ਦੋ ਅਦਦ ਨਾਇਜਾ ਘੋਵੇ ਕਾ ਏਕ ਅਦਦ ਨਾਇ  
ਜਾ ਚਾਇਕਾ ਏਕ ਅਦਦ ਬਤਰੀਕ ਪਤਾਲ ਜੰਤਰ ਰੋਗਨ ਖੇਂ ਫੇਂ ਜਾ  
ਬਪਨ ਬੰਗਲੇ ਕੇ ਲੇ ਪਕਰਕੇ ਬਾਂਧਦੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥

ਚਾਕੀਜ਼ ਬਕਦਰ ਪੌਰ ਉਗਲੀ ਚਿਕੇ ਕਾਟੇ ਔਰ ਵਕਤ ਸੋਹੂ ਕੇ  
 ਮੁਹਿ ਮੇਰਖੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕੇਚੁਏ ਮਿਟੀ ਸੇ ਪਾਕ ਕਰ ਕੇ ਬਾ  
 ਹਮ ਮਛਲੀ ਕੋ ਕਿਸਿ ਸਕੇ ਮਾਰ ਮਾਹੀ ਕਹਤੇ ਹੈ ਬਰਾਬਰ ਲੇਵੇ ਔ  
 ਰ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਕਾਟੇ ਅਗਰ ਦੋਨੋ ਚੀਜੇ ਤੀਨ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਹੋ ਤਿਲੀ  
 ਕਾ ਤੋਲ ਫੈਰੁ ਤੋਲਾ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਲੋਹੇ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਹਵਾ ਮੇਰਖੇ  
 ਤੀਨ ਦਿਨ ਔਰ ਰਾਤ ਧੁਪ ਮੇਂ ਔਰ ਸਬਨ ਮੇਰਖੇ ਕਿਏ ਕਜਾਤ ਹੋ ਜਾ  
 ਵੇ ਫਿਰ ਉਪਰ ਕਜੇ ਬਕੇ ਮਲੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਗਜ ਘੁੰਘਰੀ  
 ਸੁਫੇਦ ਰੋਗਾ ਮਾਹੀ ਅਫਯੂਨ ਕਾ ਫੂਰਤੀ ਮਸੈ ਨੀ ਕੇਚੁਆ ਕਿਜੇ ਕੈ  
 ਸੇ ਨਿਕਲਾ ਹੋ ਹਰਏ ਕਬਰਾਬਰ ਲੋਕਰ ਬਾਗੀਕ ਪੀਸੇ ਔਰ ਛੇ  
 ਟੀਭਰ ਕਟਾਈ ਕੇ ਸੀਰਾ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕ ਰੋਗੀਲੀ ਬਾਂਧੇ ਬਕਦਰ ਜੀਰੇ ਕੇ  
 ਔਰ ਏਕ ਉਸ ਸੇ ਬੀਚ ਸੁਰਾਖ ਕਜੇ ਬਕੇ ਰਖੇਂ ਜਬ ਕਿਸੇ ਰਾਖ ਮੇਂ ਹ  
 ਰਕਤ ਮਾਲੂਮ ਹੋ ਔਰ ਤਕੇ ਸਾਥ ਸੋਹ ਬਤ ਕਰੇਂ ਜਮਾ ਮੇਂ ਦੇਰ ਨ ਕਰੇਂ  
 ਤਾ ਕਿ ਜਰ ਰਨ ਕਰੇਂ ਵ ਕਬਲ ਰਖਨੇ ਜੀਰੇ ਕੇ ਬੋਝ ਚੋਗਨ ਬਾਦਾ  
 ਮ ਸੁਰਾਖ ਜ਼ਕਰ ਮੇਂ ਡਾਲੇ ਵ ਬਾਦ ਸੋਹ ਬਤ ਸਰ ਜ਼ਕਰ ਕੇ ਰੋਗਨ  
 ਮੇਰਖੇਂ ਜਾ ਦਹੀ ਮੇਂ ਕਿ ਅਸਲਾ ਹਜ਼ੇਰੇ ਕੀ ਹੈ ਔਰ ਜਾਨ ਨ ਚਾਹੀਏ  
 ਕਿਯਹ ਦਵਾ ਨਿਹਾਇਤ ਕਵੀ ਹੈ ਨਾਜਕ ਮਿਜਾਜੇ ਕੋ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਏ  
 ਮਗਰ ਬਝੇਰ ਤਿਆਤ ਤਮਾਮ ਇਤਿਆਤ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਬੋਝੀ ਦਵਾਰ  
 ਖਕਰ ਦੂਰ ਕਰੇਵ ਅਸਲਾ ਉਸ ਕੀ ਜੋ ਸਾ ਕਿ ਲਿਖਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਰੇ  
 ਲੋਕਨ ਸਖਤ ਤਬਾਅ ਕੋ ਆਬ ਹਿਯਾਤ ਹੈ ਔਰ ਜ਼ਕਰ ਬਹੁਤ  
 ਬੜਾ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਮੁਜਰਬ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕੇਚੁਆ ਕਿ  
 ਕੈ ਸੇ ਨਿਕਲਤਾ ਹੈ ਬੜੀ ਕਟਾਈ ਸਬਰਾਰ ਚਾਰ ਮਾਸਾ ਕਾ ਫੂਰਤੀ ਮ  
 ਸੈ ਨੀ ਦੇ ਜੋ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਬਾਗੀਕ ਕਰ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਜੀਰੇ ਕੇ ਰੋਗੀਲੀ ਬਾਂ  
 ਧੇ ਔਰ ਬੋਝੀ ਇਸ ਸੇ ਬੜੀ ਵਕਤ ਜਮਾ ਕੇ ਛੇ ਟੀਗੋਲੀ ਕੋ ਮੁਕਾਮ  
 ਪੇ ਸਾਥ ਕੇ ਰਖੇਂ ਔਰ ਬੜੀ ਪਿਸ ਕਰ ਕੇ ਉਪਰ ਕਜੀ ਬਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇ  
 ਔਰ ਇਸ ਲੂ ਉਸ ਕੀ ਉਪਰ ਜ਼ਕਰ ਕੇ ਕੀ ਗਈ ਔਰ ਕੇਚੁਆ ਕਿ



ਜੇਕੋ ਸੇਨਿਕਲਾਹੇ ਸੁਰਾਬ ਮੇ ਪਿਸਕਰ ਬਕਦਰ ਜੀਰੇ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂ ॥੩१  
 ਧੇ ਯਹ ਦਵਾਈ ਵਹੀ ਅਮਲ ਕਰੇਗੀ ਲੇਕਨ ਸਮਝਕਰ ਅਮਲ ਮੇ ॥੧॥  
 ਲਵੇ ਜੋ ਸਾਕਿ ਕਹਾ ਗਿਆ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬੀਜ ਕਲੇ ਪਤੁਰੇ  
 ਕੇ ਬਾਬਰੀ ਬੀਜ ਪਨਵਾਫੀ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਔਰ ਬੀਜ ਅਰਿੰਡ ਕੇ ਤੀਨ  
 ਗੁਨ ਸਬ ਕੋ ਏਕ ਜਗਹ ਕਰ ਕੇ ਮਿਕਦਾਰ ਖੁਰਨੀ ਬੜੀ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂ ॥  
 ਧੇ ਏਕ ਯਾਦੋ ਗੋਲੀ ਖਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਖੁਸੀਆ ਖਰਗੋਸ਼  
 ਮੇ ਸੁਰਾਖ ਕਰ ਕੇ ਕਮਰ ਮੇ ਬਾਂਧੇ ਜਬਤ ਕਉ ਜਕੇ ਜੁਦਾਨ ਕਰੇ ਮੂੰਜ  
 ਲਨ ਹੋਗੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਖਤ ਭੰਗ ਮੇ ਜੜ ਔਰ ਪਤੀ ਔ  
 ਰ ਬੀਜ ਕੇ ਪੀਸਕਰ ਕੇ ਸਾਇਆ ਮੇ ਖੁਸਕ ਕਰ ਕੇ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਸ  
 ਬ ਸਕਰ ਸੁਰਖ ਕੇ ਬੜੀ ਖਾਵੇ ਅਮਸਾਕ ਲਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ  
 ॥ ਜੜ ਸੁਫੈਦ ਕਨੇਰ ਕੀ ਸਾਇਆ ਮੇ ਖੁਸਕ ਕਰੇ ਔਰ ਬਾਰੀਕ  
 ਪੀਸੇ ਔਰ ਕਪੜੇ ਮੇ ਛਾਨ ਲੇਵੇ ਬਦ ਪੋਸਤ ਬਗੈਰ ਪਾਛੇ ਹੁਆ  
 ਪਾਨੀ ਮੇ ਖੁਬਤਰ ਕਰ ਕੇ ਹਾਥ ਸੇ ਮਲੇ ਔਰ ਯਹ ਪਾਨੀ ਜੜ ਕਨੇਰ  
 ਮਜ਼ਕੂਰ ਮੇ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਅਕਦਰ ਛੋਟੇ ਬੇਰ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਵਕਤ ਹਾ  
 ਜਤ ਏਕ ਗੋਲੀ ਹਲ ਕਰ ਕੇ ਸਿਰ ਆਲਤ ਕਾਛੇ ਟਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ  
 ਔਰ ਬਾਦ ਖੁਸਕ ਹੋਨੇ ਕੇ ਮਜ਼ਾਮ ਅਤ ਕਰੇ ਇਮਸਾਕ ਲਾਵੇ ॥  
 ਦੀਗਰ ॥ ਹਿੰਗ ਪੀਸਕਰ ਕੇ ਮਹਿਦ ਮੇ ਮਿਲਾਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ  
 ਔਰ ਉਪਰ ਸੇਕ ਪੜਾ ਬਾਂਧੇ ਕਜੇ ਬਮੋਟਾ ਔਰ ਦਰਜ਼ ਹੋਗਾ ॥  
 ਦੀਗਰ ॥ ਹੜਤਲ ਬਿਛਨਾ ਕਨੇ ਸਾਦਰ ਤੀਨੋਂ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕ  
 ਰ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਰੰਗਨ ਗਾਏ ਮੇ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਬੋਝਾ ਪਾਰਾਭੀ ਦਾਖਲ  
 ਕਰੇ ਸਬ ਕੇ ਮਿਲਾਕਰ ਕਪੜੇ ਪਰ ਲਗਾਵੇ ਔਰ ਬਤੀਥਨਾ ਕਰ ਏ  
 ਕਤਰਫ ਸੇਜ ਲਾਵੇ ਜੋ ਘੀ ਕਿਉ ਸਜੇਟ ਪਕੇ ਲੇਵੇ ਔਰ ਰਖੇ ਬੋਝਾ  
 ਉਸ ਸੇ ਲੇਕਰ ਉਪਰ ਕਜੇ ਬਕੇ ਮਲੇ ਔਰ ਗਿਜਾਨ ਔਰ ਪਨੀ  
 ਰ ਖਾਵੇ ਆਲਤ ਕੇ ਬੜਾ ਕਰੇ ਔਰ ਉਚੇ ਨੀਚੇ ਆਲਤ ਕੇ ਬਰਾਬ  
 ਰ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸਾਤ ਮੱਖੀ ਲੇਕਰ ਪਰ ਉਸਕੇ ਦੁਰ

੧੩੨ ਭੀਰਕਥ ਜੁਫੈਦਕਾਫੂਰਹਰਏਕਭਾਰਤੀਲੇਵੇਅੰਰਤੀਨੰਦਵ  
ਕ੍ਰਮਿਲਾਕੇਉਪਰ ਜੁਕਰਕੇਤਿਲਾਕਰੇਇਮਸਾਕਲਾਵੇਮੁਜਰਬ  
ਹੈ॥ ਈਗਰ ॥ ਅਜਮੁਦਹਮਹੀਮਦਤਕੀਬੈਟੇਇਮਾਨਤ  
ਖੰ-ਪਿਆਜਨਰਗਸਥੀਸਅਦਦਾਰਹੀਨੀਸੈਲਾਨੀਪਾਂਚਤੋ  
ਲਾਅਕਰਕਰਹਾਛੈਤੋਲਾਮਫੀਜਮਨਕੀ॥ ਦਸਤੋਲਾਪਿਤਾਗਾਏ  
ਕਾਪਾਂਚਅਦਦਅੰਰਪਿਆਜਜੰਗਲੀਖਰਲਕਰਕੇਲੇਪਕਰੇ  
ਪੋਸਤਬੇਸਕਜੁਦਕਰਤਾਹੈ॥ ਈਗਰ ॥ ਨਾਦਰਹੈ-  
ਬੁਢਾਦਹਹਾਥੀਕੇਦਾਂਤਕਾਪਉਭਰਅੰਰਸਰਾਬਅੰਗੁਰੀਤੀਨਤੋ  
ਲਾਮਿਲਾਕਰਆਪਾਆਪਾਦੋਕਪਕ੍ਰਿਮੇਬਾਂਧੋਦੋਸੇਰਗਾਏਕਾਫੂ  
ਧਲਾਕਰਦੇਗਮਿਟੀਮੋਰਖੇਅੰਰਉਪਉਸਕੇਰਕਾਥੀਮਿਟੀ  
ਕੀਬੰਦਕਰੇਅੰਰਬੀਚਮਿਟੀਕੀਰਕਾਥੀਕੇਏਕਸੋਰਾਖਬੜਾਕ-  
ਰੇਅੰਰਗਿਰਦਉਸਸਰਪੋਸਕੇਕਿਜੇਦੇਗੀਪਰਰਖਾਹੈਮਾਸਕੇਅੰ  
ਟੇਜੇਖੂਬਮਜਬੂਤਬੰਦਕਰੇਅੰਰਨੀਚੇਦੇਗਕੇਨਰਮਅੰਚਕਰੇਅੰਰ  
ਏਕਪੋਟਲੀਉਸਸੁਰਾਖਪਰਰਖੇਜਿਸਵਕਤਗਰਮਹੋਉਸਜੇ  
ਆਲਤਚਰੋਂਤਰਟਾਹਿਸਤਹਾਹਿਸਤਹਾਸੇਕੇਂਫਿਰਦੁਸਰੀ  
ਪੋਟਲੀਉਸਪਰਰਖੇਅੰਰਉਸਜੇਸੇਕੇਂਇਸਤਿਰਹਸਾਤੁਰੋਜਤ  
ਕਰਾਹੀਏਕਰਨਾਆਲਤਕੇਸਖਤਕਰੇਅੰਰਸਹਿਵਤਕੇਜਿਅ  
ਦਰਕਰੇਅੰਰਜਲਕਵਾਲੇਕੋਬਰਾਬਰਕਰੇਮੁਜਰਬਹੈ॥  
ਜਾਨੋਕਿਅਸਥਾਬਕਜੇਬਥੇਬਥੇਕਰਕੇਕੇਅਵਲਆਲਤਕੇਕ  
ਪੜੇਮੋਟੇਜੇਇਸਕਦਰਮਲੋਕਿਸੁਰਖਹੋਜਾਵੇਬਾਦਉਸਕੇਤੋਲ  
ਖੂਡਯਥਾਖਸੁਸਤੇਲਚਮੋਟੀਕਾਤਿਲਾਕਰੇਤੋਜੜਰੋਗਟੋਕੀਬੀ  
ਵਕਰਐਹਜਜਬਹੋਵੇਅੰਰਬਾਦਉਸਕੇਜੁਫਤਤਿਲਾਕਰੇਤੋਖੂ  
ਨਬੀਪਨਵਲਾਹੋਤੇਅੰਰਚਾਹੀਏਕਿਯਹਅਮਲਦੋਮਰਤਬਾਕਰੇ  
ਦੁਸਰਾਯਹਕਰੇਬਕੋਗਰਮਪਾਨੀਸੇਧੋਵੇਤੋਲਬਲਸਾਨਮੋਟੇ  
ਮਰਤਬਾਚਰਬਕਰੇਤੀਸਰੇਵਹੁਕਿਤੇਲਜੈਤਕੀਹਮੇਸਮਾਂਲਾ

ਕਰੋ ਕਜੇ ਬਕੋ ਬਕਾ ਕਰੋ ਰੋਥੇ ਵਹੁ ਪਾਨੀ ਕਰਫਸ ਮੇਰੇ ਮਰਤ ਪੋਵੇ ॥੩॥  
ਪਾਚਵ ਵੋਹਿ ਕਿਘੀ ਬਕਰੀ ਮੇਰੇ ਮਰਤ ਬਾਚੁ ਬਕਰੇ ਅੰਰ ਕੋਚੁ ਵੇ ॥੪॥  
ਖੁਸਕਤੇਲ ਰੰਬੀਲੀ ਮੇਘਿ ਸਕਰ ਮਲੇ ਅੰਰਤ ਬੀਬੋਨੋ ਕਹਾਪੈ ਜਿਸ  
ਉਜਵ ਕੋ ਕਿਮੋਟਾ ਕਰਨ ਚਾਹੈ ਪਹਲੇ ਉਸਕੇ ਤਈ ਮਾਲਸ ਦੇ ਕਰ  
ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਉਪਰ ਉਸਕੇ ਤਲੇ ਅੰਰ ਜਾਬ ਅਹਿਸੁ ਗੀਕੇ ਉਪਰ  
ਉਸਕੇ ਦਵਾ ਮਲੇ ਫਿਰ ਜੁਫਤ ਉਪਰ ਉਸਕੇ ਤਲਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਵਕ  
ਤ ਕਿਨਫਾ ਹਾਸਲ ਹੋਇਸਤਿ ਮਾਲ ਦਵਾ ਕਮੋ ਕੁਫਰ ਖੋਇਸਵਾ  
ਸਤੇ ਕਿਜੇ ਕੁਛ ਜਜਬ ਹੂਆ ਹੈ ਸਾਬਤ ਹਲੀਲੋ ਕੇ ਨ ਜਾਵੇ  
ਦੀਗਰ ॥ ਕੁਬਤਦਾਰ ਕਰਨੇ ਅੰਰ ਬਕਾ ਕਰਨੇ ਜਕਰ ਮੇਰੇ  
ਇਤਮੁਫੀਦ ਹੈ ਅੰਰ ਜਲਕ ਵਲੋ ਕੇਤਈ ਫਾਇਦਾ ਦੇਤ ਹੈ ਜਾਤੁ ਪੁਘਿ  
ਚੀਸੁਫੈਦ ਬੀਰਤੁ ਦੀਭੰਗ ਜੰਗਲੀ ਤੇਲ ਜੈਤੂਨ ਕਾਲਾ ਬਿਛੁਆ  
ਹਰਏਕ ਪਾਂਚ ਮਾਸਾ ਸਮੁਦ੍ਰ ਜੇਖ ਪਾਂਚ ਮਾਸਾ ਰੇਗ ਮਾਹੀ ਪਾਂਚ  
ਮਾਸਾ ਪੋਸਤ ਜੜਕਨੇਰ ਸੁਫੈਦ ਕਾ ਪਾਂਚ ਮਾਸਾ ਬੀਜ ਮੂਲੀਕੇ  
ਪਾਂਚ ਮਾਸਾ ਦੁਧ ਬੋਹੜ ਖਾਰਦਾਰ ਕਾ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਦੁਧ ਮਦਰ ਕਾ  
ਫੇਡੇ ਤੋਲਾ ਮੇਡੋ ਕੋ ਸਿਰਕਾ ਪਾਨੀ ਜਿਸਕ ਦਰ ਕਿਨਿਕ ਲੇਚਰਬੀ  
ਜੇਰਕੀ ਪਾਂਚ ਮਾਸਾ ਚਰਬੀ ਸੁਰਜੰਗਲੀ ਕੀ ਪਾਂਚ ਮਾਸਾ ਜੇਕ ਪਾਂ  
ਚ ਅਦਦ ਸਬਦਵ ਚਿਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਦੁਧ ਬੋਹੜ ਅੰਰ ਮਦਾਰ ਮੇਤੀ  
ਨ ਰੋਜਤ ਕਤਰ ਕਰੋ ਬਾਦ ਤੀਨ ਰੋਜਤ ਕਸਰਾਬ ਮੇਤਰ ਕਰੋ ਬਾ  
ਦ ਉਸਕੇ ਜੀਸਾ ਮੇਤਾਲ ਕੇ ਮਾਨੀ ਦੋ ਆਕੇਟ ਪਕਾਵੇ ਅੰਰ ਏਕ  
ਹਫਤਾ ਰਖਫੇਵੇ ਫਿਰ ਕਜੇ ਬਪਰ ਮਲੇ ਅੰਰ ਉਪਰ ਉਸੇ ਲਪੇਰ ਕੇ  
ਉਪਰ ਉਸਕੇ ਕਚਾ ਪਾਗਾ ਬਾਧੇ ਇਸੀ ਤਰਹ ਪਰਤੀਨ ਰਾਤ ਬਰ  
ਬਰ ਦਵਾਲਾ ਗਵੇ ਫਿਰ ਤੀਨ ਰੋਜ ਦਰਮਿਆਨ ਦੇ ਕਰ ਦਵਾ ਇਸ  
ਤਿਮਾਲ ਕਰੋ ਫਿਰ ਤੀਨ ਰੋਜ ਫਾਸਲ ਦੇ ਕਰ ਦਵਾ ਇਸਤਿਮਾਲ  
ਕਰੋ ਅਗਰ ਜਖਮ ਹੋਘੀ ਲਗਾਵੇ ਅੰਦੇਸਾ ਨ ਕਰੋ ॥ ਦੀਗ  
ਰ ॥ ਮਦਾਰ ਕੀ ਜੜਕੀ ਗਕੀ ਜੜਕਨੇਰ ਸੁਫੈਦ ਕੀ ਜੜਤ

੧੩੪ ਨੇ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਲੇ ਕਰ ਭੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਾਥ ਅਰਕ ਧਤੂਰ ਹ ਕੇ ਗੋਲੀ  
 ੧੧੧ ਬਾਂਧੇ ਔਰ ਸਾਇਆ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰੇਂ ਵਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸਾਥ ਅਪਨੇ  
 ਪੇਸ਼ਾਬ ਕੇ ਪਿਸ ਕਰ ਕੇ ਜੀਬ ਪਰ ਮਲੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਰੀਧ  
 ਕ ਹੜਤਾਲ ਚੀਉਟੀ ਬੜੀ ਸਿਆਹਤੀ ਨੇ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਲੇ ਕਰ ਪਹ  
 ਲੇ ਗਧ ਕੋ ਕੇ ਸਾਥ ਸਿਰ ਕੇ ਕੇ ਪੀਸੇ ਔਰ ਪਾਨੀ ਉਸ ਮੇਂ ਡਾਲ ਕੇ ਬੋ  
 ਵੀ ਦੇ ਨਛੋੜ ਦੇ ਵੇਂ ਤਾਕਿ ਰੀਧ ਕੇ ਨੀਚੇ ਬੈਠ ਜਾਵੇਂ ਪਾਨੀ ਉਪਰ ਕ  
 ਗਿਨ੍ਹਾ ਦੇ ਵੇਂ ਫਿਰ ਰੀਧ ਕੋ ਕੇ ਸਾਥ ਸਿਰ ਕੇ ਕੇ ਪੀਸ ਕੇ ਪਾਨੀ ਡਾਲ  
 ਕਰ ਉਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਮਰਤਬਾ ਅਮਲ ਮੇਂ ਲਾਵੇਂ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਤੀ  
 ਨੇ ਦਵਾ ਕੇ ਏਕ ਜਗਹ ਪੀਸ ਕੇ ਗੋਲੀ ਲਬੀ ਬਾਂਧ ਕੇ ਸੀਜਾ  
 ਗਿਲ ਹਿਕਮਤ ਕੀਏ ਹੁਏ ਮੇਂ ਰਖ ਕੇ ਬਤਰੀ ਕਰੇਂ ਏਕੋ ਰੋਗ ਨ ਟਪ  
 ਕਾਵੇਂ ਪੇਸ਼ਾਬ ਕਾ ਮੁਕਾਮ ਛੋੜ ਕਰ ਮਲੇਂ ਨਫਾ ਅਜੀਬ ਹੈ।  
 ਦੀਗਰ ॥ ਹਲਵਾ ਨ ਕਛਿਕ ਨੀ ਸੇਰ ਭਰ ਘੀ ਸੇਰ ਭਰ ਨ  
 ਕਛਿਕ ਨੀ ਕੋ ਪਾਂਚ ਸੇਰ ਦੂਧ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੇਂ ਤਾਕਿ ਸੀਰ ਜਜਬ ਹੋ ਜ  
 ਵੇ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਸੇਰ ਭਰ ਰੋਗ ਨ ਜਰਦ ਮੇਂ ਭੁੰਨੇ ਬਾਦ ਸੇਰ ਭਰ ਸ  
 ਕਰ ਔਰ ਸੇਕ ਸੇਰ ਸਹਿਦ ਡਾਲ ਕੇ ਕਵਾਮ ਕਰੇਂ ਬਾਦ ਹੂ ਯਹ  
 ਦਵਾਈ ਆਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਦਾਲ ਚੀਨੀ ਲੋਂਗ ਕਲੇਜ ਨ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ  
 ਮਾਸਾ ਮੁਸ਼ਕ ਡੇਡ ਮਾਸਾ ਸੁਬਹ ਕੇ ਪੇਸ਼ਾਬ ਰਖਾਵੇਂ ਨਿਹਾਇਤ ਫ  
 ਇਦਾ ਹੋਗਾ। ਦੀਗਰ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਜੋ ਸੀਰੀ ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਭੂਟ ਕੇ  
 ਪਾਉਂਤਰ ਦੂਧ ਮੇਂ ਦੋ ਪਹਰ ਖਰਲ ਕਰੇਂ ਔਰ ਰਖ ਛੋੜੇਂ ਵ  
 ਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲੇ ਪਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਮਾਲਕੰਗ ਨੀ ਕਿਸ  
 ਮ ਅਵਲ ਪਾਉਂਤਰ ਜੜ ਕਰੇਂ ਰਸੁ ਫੈਦ ਕੀ ਸਾਡੇ ਸਤਰਹ ਮਾਸੇ  
 ਤੁੰਘੀ ਸੁਫੈਦ ਇੰਦ੍ਰ ਜੋ ਕੜਵਾ ਕਾਲਾ ਬਿਛੂ ਬੀਰ ਭੂਟੀ ਹਰ ਏਕ  
 ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਜਹਰ ਤੇ ਈਆ ਜਹਰ ਹਲਦੀਆਂ ਸੌਖੀਆਂ ਜਹਰ  
 ਔਰਾ ਸਦਰ ਰਇਕ ਨੀ ਮਾਸਾ ਜਾਇਫਲ ਜਾਵਤਰੀ ਲੋਂਗ ਹਰ  
 ਏਕ ਸਡੇ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਦੂਧ ਭੇੜੀ ਕਾ ਪਾਉਂਤਰ ਸਤ ਦਵਾ ਸਿਵਾਏ



ਭੰਗਵਗੈਰਹਕੇਜੋਕੁੰਬਕਰਕੇਗਤਕੇਦੂਪਮਜ਼ਕੂਰਮੇਂਤਰਕਾ ੧੩੫  
 ਰੋਸੁਬਹਕੇਅਤਸੀਸੀਸਾਗਿਲਹਿਕਮਤਮੇਂਮਾਨੋਦਰੋਏਕੇਟ ੧੦  
 ਪਕਵੇਂਔਰਤਰੀਕਾਲਗਨੇਕਸਹਪੈਕਿਅਵਲਰੋਗਨਮਏ  
 ਔਰਉਪਰਉਸਕੇਕਪੜਬਾਰੀਕਲਪੇਟਕਰਪਾਨਬਾਂਧੈਕੁਛ  
 ਖਲਉਪੜਕੇਕੀਔਰਇਸੀਦਰਮਿਆਨਮੇਂਤਜਔਰਜਾਲਬ  
 ਮਿਸਰੀਔਰਮੋਚਰਸਵਜਨਬਰਾਬਰਕੂਟਪੀਸਕੇਸੁਬਹਔਰ  
 ਸਾਮਕੋਨੋਮਾਸੇਸਾਬਦੂਪਗਾਏਯਾਪਾਨੀਕੇਖਿਲਵੇਂਔਰਜ  
 ਮਾਹਔਰਤੁਰਸੀਜੇਪਰਹੋਜਕਰੋਵਾਸਤੇਜਲਕਜਦਾਕੇਬਹੁ  
 ਤਮੁਢੀਦਪੈਔਰਰਗਾਏਸੁਸਤਕੇਮੁਢੀਦਪੈਔਰਜੋਕੇਈਕਿ  
 ਇਜਾਬਹਿਬਕਾਰਤਸੇਅਜਜਹੈਕਾਦਰਹੋਜਵੇ॥ ਫਸਲ  
 ਅਦਵੀਆਇਮਸਾਕ - ॥ਬੀਬਹੂਟੀਏਕਦਮਤਿਲੀਕਤੇਲ  
 ਸਾਡੇਸਤਰਹਮਾਸੇਬੀਬਹੂਟੀਕੋਤਿਲੀਕਤੇਲਮੇਂਜਲਾਵੇਂਹਲਕ  
 ਰਕੇਮਜ਼ਮਿਅਤਦੋਨੋਪਓਕੇਤਲੇਮੇਂਮਲੇਉਗਲਿਆਂਛੋੜਕੇ  
 ਵਥਾਦਤੀਨਘੜੀਕੇਕੁਰਬਤਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਪੇਸਤ  
 ਬੀਜਕਦਾਈਸੁਫੈਦਸਤਮਾਸੇਤੁਖਮਉਦੰਗਨਕਾਫੂਰਹਰ  
 ਏਕਡੇਡਤੇਲਪੀਸਕੇਏਕਮਾਸਾਕੀਗੋਲੀਆਂਬਾਂਧੈਏਕਗੋਲੀ  
 ਵਾਸਤੇਲੇਪਕੇਕਾਢੀਪੈਜਬਤਕਦੂਪਨਪੀਵੇਅਨਜਲਨਹੋ  
 ਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਖੂਨਕੁੰਸਜਿਸਕਖਾਨਗੀਸਾਬਾਏਮ  
 ਸੂਰਕੇਮਿਲਾਵੇਂਉਪਰਚਾਪਾਈਕੇਬੈਠਕੇਹਥੇਲੀਪੈਰਮੇਂਮਲੇ  
 ਜਬਕਿਖੁਸਕਹੋਮਜ਼ਮਿਅਤਕਰੇਜਬਤਕਕਿਚਾਰਪਾਈਜੇ  
 ਨਉਤਰੈਪਉਂਜਿਮੀਨਪਰਨਰਖੇਮੰਜਲਨਹੋਅਫਯੂਨ  
 ਮਿਸਰੀਗੁਗਲਭੈਂਸੀਆਬਾਰੀਕਕਰਕੇਦੂਪਮੇਂਦੁਖਤਗੁ-  
 ਲਰਮੇਂਮਿਲਾਕੇਨਾਫਔਰਹਵਾਲੀਇਸਕੇਪਰਤਿਲਾਕਰੇਮੁਢੀ  
 ਦਪੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ਇਮਸਾਕਜਿਆਦਹੋਵੇਜਾਇਫਲ  
 ਏਕਅਦਰਬਾਰੀਕਕਰਕੇਤੁਖਮਪਤੁਰਾਅਜਵਾਇਣਪੁਸਲ

੧੩੪ ਮਸਬਏਕ ਜਾ ਕਰਕੇ ਪੋਟਲੀ ਬਾਂਧਕੇ ਏਕ ਸੇਰ ਦੂਧ ਮੇਂ ਲਟਕਾਵੇਂ  
 ੧੪੫ ਕਿ ਆਪ ਸੇਰ ਯਾ ਕਰਕੇ ਕਮ ਪਿਲਾਵੇਂ ਜਬ ਕਿ ਨਸਾ ਆਵੇ ਮ  
 ਜਮਿ ਅਤ ਕਰੇਂ ਜਬ ਕਿ ਤੁਹ ਜੀ ਖਾਵੇਂ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਦੀਗਰ  
 ॥ ਲੋਂਗ ਜਾਇਫਲ ਫੁਲ ਫਿਲ ਜਾਫਰਾਨ ਮਸਤਗੀ ਜਾਵ  
 ਤਗੀ ਦਰਗੀ ਨੀ ਜੰਜ ਬੀਲ ਹਰਏਕ ਸਾਤ ਮਾਸੇ ਕਾਫੂਰ ਸਾਡੇ  
 ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਕੂਰ ਪੀਸਕੇ ਦੂਨੇ ਸਹਿਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕੇ ਵਕਤ ਜਰੂਰਤ  
 ਬਕਰਚਰਨ ਕੇ ਖਾਵੇਂ ਮੁਜਰਬ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਮਿਰਚ  
 ਸੁਫੈਦ ਅਜਵਾਇਨ ਹਰਏਕ ਪਾਂਚ ਤੋਲਾ ਅਫਸੂਨ ਚਾਈ ਤੋਲਾ  
 ਜਾਫਰਾਨ ਸਵਾਤੋਲਾ ਬਲਫੜ ਅਕਰਕਰਹਾ ਹਰਏਕ ਸਾਡੇ ਤੀਨ  
 ਮਾਸਾ ਸਹਦ ਸੁੰਦਰਦਵਾ ਮਜੂਨ ਬਨਾਵੇਂ ਸੁਰਬਤ ਆਪਾ ਮਾਸਾ  
 ਕਬਲ ਮੁਜਾਮਿ ਅਤ ਕੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਸਿੰਗਰਫ ਆਕਰ  
 ਕਰਹਾ ਅਫੀਸੂਨ ਹਰਏਕ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਸਾਬ  
 ਅਫਸੂਨ ਕੇ ਮਿਲਾਕੇ ਅਰਕਪਾਨ ਬੰਗਲਾ ਮਿਲਾਕੇ ਮਿਕਦਾਰ ਚ  
 ਨੇ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਬਾਦ ਸਾਮ ਕੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਿਲਾਵੇਂ ਸਾਬ ਦੂਧ ਕੇ  
 ਔਰ ਚਾਈ ਏ ਕਿ ਦਰਮਿਆਨ ਖਾਨੇ ਕੇ ਔਰ ਦਵਾ ਕੇ ਫਸਲ ਤੀਨ  
 ਪਹਰ ਕਾ ਹੋਤਾ ਕਿ ਪੋਟਲ ਫੂਲੇ ਗਤ ਕੇ ਇਸਤਿਆ ਹੋਤੈ ਦੂਧ ਨੇ ਸਕ  
 ਰੇ ਔਰ ਕੁਛ ਨ ਖਾਵੇਂ ਅਗਰ ਮਿਕਦਾਰ ਚਨੇ ਸੇ ਜਿਆਦਾ ਖਾਨਾ ਚ  
 ਹੋ ਆਵਤ ਸੇ ਬਨਾਵੇਂ ਵਾਸਤੇ ਖੁਸਬੋ ਕੇ ਥੋੜੀ ਲੋਂਗ ਵ ਜਾਇਫਲ  
 ਇਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਲੋਂਗ ਆਕਰਕਰਹਾ ਮੁਸਲੀ  
 ਜਾਇਫਲ ਅਫਸੂਨ ਤੁਖਮ ਉਦੀਗਨ ਜਾਫਰਾਨ ਹਰਏਕ ਸਾਡੇ  
 ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਮੁਸਕ ਏਕ ਮਾਸਾ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਸਹਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕੇ ਦੋ  
 ਮਾਸਾ ਮੁਆਫਿਕ ਮਿਜਾਜ ਵ ਆਵਤ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ  
 ॥ ਕਪੜਾ ਬਾਰੀਕ ਵ ਸੀਰੀਨ ਲੇਕਰ ਫਲੀ ਬੁਲ ਕੋਤੋੜੋਂ ਤਗੀ  
 ਉਸਕੀ ਮੇਂ ਕਪੜਾ ਤਰਕਰੇਂ ਇਸੀ ਤਰਹਾ ਸਾਤ ਮਰਤਬਾ ਕਰੋਂ  
 ਔਰ ਖੁਸਕ ਕਰੋਂ ਵਕਤ ਜਰੂਰਤ ਬੋੜਾ ਕਪੜਾ ਦੂਧ ਮੇਂ ਪੈਵੇਂ ਵਟੂ

ਧਨੋ ਸੁਕਰੋ ਅਗਰ ਦੁਧ ਮੋਜੁ ਦਨ ਹੋ ਪਾਨੀ ਕਢਾਇਤ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ੩੭ ॥  
 ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਅਗਰ ਅਰਤ ਬੋਝ ਇਸ ਕਪੜੇ ਜੇ ਅਪਨੀ ਫਰਜ ॥ ੩੮ ॥  
 ਮੇਰ ਬੇਤੰਗੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕੁਚੁਲਾ ਫਠੇਰ ਸੁਫਟ  
 ਕੀਜੜ ਕਢਿ ਬਕਾ ਧਤੂਰਹ ਸਿਆਹ ਕੇ ਪਤੇ ਤੀਨੇ ਬਰਾਬਰ ਸਰ-  
 ਬ ਮੇਂ ਖਰਲ ਕਰ ਕੇ ਲੇ ਪਕਰੇ ਇਮਸਕ ਹੋਗਾ ਅਗਰ ਚਾਹੋ ਕਿ ਜ-  
 ਲਦ ਮੰਜਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ਬਾਦ ਲੇ ਪਕਰਨੇ ਕੇ ਜੋ ਏਕ ਘੜੀ ਗੁਜਰੇ ਗ-  
 ਰਮ ਪਾਨੀ ਸੇ ਪੈਡਾਲੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਇਮਸਕ ਲਾਵੇ ੨  
 ਇਸ ਭਿਮਾਲ ਬਾਹ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗੋਮ ਕੇ ਬੀਜ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸ ਕੇ ਨਫ ਪ-  
 ਰਮ ਲੇ ਬਗਦਰ ਨੀਮ ਮਾਸਾ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਇ  
 ਮਸਕ ਲਾਵੇ ਔਰ ਕੁਬਤ ਬਾਹ ਜਿਆਦਹ ਕਰੇ ਸਿੰਗਰ ਫਦਾਰ ਹ-  
 ਲਦ ਸਤ ਗਲੇ ਤੀਨੇ ਬਰਾਬਰ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸੇ ਪਾਨੀ ਗੋਂਦ ਬਬੂਲ ਸੇ  
 ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਝਰ ਬੋਰ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਔਰ ਖੁਸਕ ਕਰੇ ਗੋਲੀ ਕੋ ਅੰ-  
 ਦਰ ਸੇ ਖਾਲੀ ਕਰ ਕੇ ਏਕ ਰਤੀ ਪਾਚ ਭਰ ਕੇ ਜਿਸ ਕਦਰ ਕਿ ਗੋਲੀ  
 ਜੇ ਦਵਾ ਨਿਕਲੀ ਹੈ ਭਰ ਕੇ ਸੁਰਾਖ ਥੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ ਖੁਸਕ ਕਰ ਕੇ ਰ-  
 ਖੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਕਬਲ ਜਰੂਰਤ ਯਾਵ ਕਤ ਜਰੂਰਤ ਕੇ ਖਾਵੇ ਅਗ-  
 ਰ ਜਿਆਦਤੀ ਬਾਹ ਕੀ ਮਨ ਜੁਰ ਹੋਵੇ ਤੋਹ ਮੇਸਾ ਇਸ ਦਵਾ ਕੇ ਖਾਵੇ  
 ਅਗਰ ਬਹੁਤ ਇਮਸਕ ਕਾ ਮਨਜੁਰ ਨ ਹੋਵੇ ਨਿਮਕ ਮੁਹਿ ਮੇਰ ਬੇ  
 ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਹੁ ਅਦਵੀਆ ਕਿ ਜੋ ਲਜਤ ਦੇਤੀ ਹੈ ਜਮਾਹ  
 ਮੇਂ ਦਰਹੀਨੀ ਆਕਰ ਕਰਹ ਮਫੀਜ ਮਨਕੀ ਹਰ ਏਕ ਡੇਡੇ ਤੋਲ  
 ਮੁਸਕਤ ਬੱਤੀ ਬੋਝੀ ਸੀ ਸਬ ਦਵਾ ਕੇ ਜੋ ਕੋ ਬਕਰ ਕੇ ਸਾਬ ਸਾਹਿਦ  
 ਔਰ ਸੋਠ ਕਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਵਕਤ ਹਾਜਤ ਕੇ ਕਦਰੇ ਉਸ ਸੇ ਸਾਬ  
 ਲੁਆਬ ਦਹਨ ਕੇ ਉਪਰ ਜਕਰ ਕੇ ਮਲੇ ਔਰ ਜਮਾਹ ਕਰੇ ਦੋਨੋ ਲ-  
 ਜਤ ਪਨੇਵ ਲੇ ਹੋਗੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬਾਲ ਸਿਰ ਆਦਮੀ ਕੇ  
 ਬਾਰੀਕ ਪੀਸ ਕੇ ਸਾਬ ਰੋਗ ਨਚੀ ਬੋਲੀ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਵਕਤ ਜਮਾ-  
 ਹ ਬੋਝਾ ਉਪਰ ਜਕਰ ਕੇ ਮਲੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਦਿਲ ਹੁਦੁਦ

ਕਾਖੁ ਸਕ ਕਰ ਕੇ ਸੁਕਰ ਮੇਂ ਖਾਵੇਂ ਸਹ ਵਤ ਜਿਆ ਦ ਕਰੇ ਜਿਸ ਔਰ  
ਤ ਕੇ ਸਾਬ ਨ ਜਾ ਦੀ ਕੀ ਕਰੇ ਦਿਵਾ ਨੀ ਹੋਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਥੀਰ ਭੂ  
ਟੀ ਰੋਗ ਨ ਗਾਉ ਮੇਂ ਭੂ ਨੇ ਔਰ ਵਕਤ ਜਮਾਹ ਕੇ ਬੈਠਾ ਉਸ ਪੀਸੇ  
ਉਪਰ ਕਜੇ ਬਕੇ ਮਲੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬਾਲ ਸਿਰ ਔਰ ਤ ਕੇ ਜੋ  
ਕੀ ਪੀਸੇ ਟੂਟ ਤੇ ਪੈਂ ਜਲਾ ਕਰ ਸਹਿਦ ਸੇ ਉਪਰ ਜਕਰ ਕੇ ਮਲੇ ਸਾਬ  
ਜਿਸ ਔਰ ਤ ਕੇ ਜਮਾਹ ਕਰੇ ਦੀਵਾ ਨੀ ਮਰਦ ਕੀ ਹੋਵੇ॥ ਦੀਗਰ

॥ ਪਾਰਹ ਜਾਫ ਰਾਨ ਕਾ ਟੂਰ ਗਾਉ ਲੋਚਨ ਸਬ ਕੇ ਅਰਕ ਧਤੂ  
ਰਹ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਕੇ ਉਪਰ ਜਕਰ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਔਰ ਜਮਾਹ ਕਰੇ  
ਔਰ ਤ ਫਰੇ ਫਤਹ ਹੋ ਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਕਰ ਕਰਹਾ ਸੇਂਹ  
ਦਰਹੀ ਨੀ ਬਰਾਬਰ ਟੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਉਸ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਕਿ ਗੋਂਦ ਬਬੂਲ ਉਸ  
ਮੇਂ ਹਲ ਕੀਆ ਹੈ ਮਿਲਾ ਕਰ ਸਹਦ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰੇ ਔਰ ਗੋਲੀ ਬਨਾ ਕ  
ਰ ਰਖੇਂ ਵਕਤ ਹਾਜਤ ਕੇ ਮੂੰਹ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਜਿਸ ਵਕਤ ਕਿ ਪਿਪਲੇ ਉ-  
ਪਰ ਜਕਰ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਲਜਤ ਤਮਾ ਮਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ

॥ ਥੀਰ ਕਬੂਤਰ ਕੀ ਨਿਮਕ ਸੀ ਗਾਬਾਰੀ ਕਾ ਪਿਸ ਕਰ ਸਹਿਦ  
ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਕਜੇ ਬਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਏਕਦਾ  
ਨਾ ਕਾਈ ਮਿਰਚ ਕਾ ਸਾਬ ਸੀ ਦਲ ਕੇ ਪਿਸ ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ॥  
ਫਸਲ ਇਮਰਾਜ ਫੌਤੇ ਮੇਂ॥ - ॥ ਦਵਾਈ ਕਿ ਫੌਤੇ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦਰੈ-  
ਯਾਨੇ ਆਂਤ ਕਿ ਖੁਸੀਆ ਮੇਂ ਉਤਰ ਆਤੀ ਹੈ ਦਫਾ ਕਰੇ ਹੈ ਬਰੇ ਜਹ ਖੁ-  
ਸਕ ਬਾਰੀਕ ਕਰੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਅਫਲੂਨ ਹਲ ਕਰ ਕੇ ਕਪੜੇ ਪਰ ਤਿਲਾ  
ਕਰ ਕੇ ਖੁਸੀਆ ਪਰ ਲਪੇਟੇ ਏਕ ਪਰ ਆਫਤਾ ਬੁਕੇ ਨੀ ਚੇ ਬੈਠੇ  
ਤਮਾ ਮਦਿਨ ਤਮਾ ਮਰਾਤ ਲਗਾਰਹ ਨੇ ਦੇਵੇਂ ਸੁਬਹ ਕੋ ਆਹਿਸਤ  
ਜੁਦਾ ਕਰ ਕੇ ਔਰ ਲਗਾਵੇਂ ਯਹਾਂ ਤਕ ਕਿ ਸਬ ਆਂਤ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ  
ਔਰ ਖੁਸੀਆ ਅਪਣੀ ਸੁਰਤ ਅਜਲੀ ਪਰ ਹੋ ਜਾਵੇ॥

ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਵਰ ਮਖੁਸੀਆ ਦਰ ਕਰੇ ਏਕ ਖੁਸੀਆ ਮੇਂ ਹੋ ਯਾ  
ਦੇ ਨੇ ਖੁਸੀਆ ਮੇਂ ਰੋਂ ਸੇਂਹ ਵਥੋਂ ਲਹ ਤਿਲਾ ਸਿਆਹ ਦਵਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ



ਗਾਏ ਕੇ ਪੇਸ਼ਾਬ ਮੇਂ ਨੀ ਮਗਰ ਮਜਮਾ ਵਕਰੋਂ ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਮੇਂ ਵਰਮ  
 ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਵਰਮ ਸਖਤ ਖੁਸੀਆ  
 ਕਾ ਦਫਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅੰਡਾ ਫੁਟਾਏ ਕਾ ਪਨੀਏ ਕੇ ਸੀਰੇ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਤਿਲਾ  
 ਕਰੋ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਫੰਗ ਕੇ ਪਨੀ ਮੇਂ ਤਰਕਰੇਂ ਦੋ ਨੌ ਖੁਸੀਆ ਉਸ-  
 ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਦੋ ਤੀਨ ਮਰਤਬਾ ਮੇਂ ਸੇਹਤ ਹੋ ਗੀ॥ ਅਗਰ ਵਰਮ ਖੁਸੀ  
 ਆਸੀਏ ਮੇਂ ਹੋ ਰਗ ਉਸੈ ਲਾਮਾ ਹਾਥ ਉਲਟੇ ਪਰਦਾ ਗਾਏਵੇਂ ਅਗ-  
 ਰ ਵਰਮ ਖੁਸੀ ਆਉਲਟੇ ਮੇਂ ਹੋ ਹਾਥ ਸੀਏ ਮੇਂ ਦਾਗਾ ਦੇਵੇਂ ਰਗ ਉ-  
 ਸੈ ਲਾ ਮਦਰਮਿਆਨ ਛੰਗ ਲੀਆ ਔਰ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸ ਕੀ ਉਂਗਲੀ  
 ਮੇਂ ਵਾਕਯਾ ਹੈ ਔਰ ਦਾਗ ਬਾਫਤ ਹ ਕੇ ਕਪੜੇ ਸੇ ਦੇ ਨਾ ਚਾਹੀਏ ਵੇਰੋਜ਼  
 ਮੇਂ ਦਰਦ ਆਮਾਸ ਖੁਸੀਆ ਕਾ ਜਤਾ ਰਹਤਾ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ

॥ ਅਰਕ ਭਿਲਾਵਾ ਕੇ ਕਿ ਜਿਸ ਕੇ ਸਹਿਦ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਨਿਕਾਲ ਕ  
 ਰ ਸਾਥ ਉਸ ਕੇ ਤਰਕਰੇਂ ਜਿਸ ਤਰਫ ਕਿ ਵਰਮ ਖੁਸੀਆ ਹੋ ਖਿ-  
 ਲਾਫ ਉਸ ਕੇ ਚਰ ਉਂਗਲ ਉਪਰ ਘੁਟਨੇ ਪਉਂਕੇ ਤਾਗੋ ਕੋ ਲਪੇਟੇਂ  
 ਔਰ ਇਸੀ ਤਰਹ ਏਕ ਤਾਗਾ ਔਰ ਅਸਲ ਭਿਲਾਵਾ ਮੇਂ ਤਰਕਰ  
 ਕੇ ਦਰਮਿਆਨ ਬਾਜ਼ ਉਸ ਹਾਥ ਕੇ ਕਿ ਜਿਸ ਕੇ ਖਿਲਾਫ ਖੁਸੀਆ ਮੇਂ  
 ਦਰਦ ਹੋ ਲਪੇਟੇਂ ਜਬ ਕਿ ਵਹ ਅਸਲ ਤਾਗੇ ਸੇ ਅਲਹਦਾ ਹੋ ਕਰ ਜ  
 ਲਦ ਪਰਚਮਟ ਜਾਵੇ ਤਾਗੋ ਕੋ ਅਲਹਦਾ ਕਰ ਲੇਵੇਂ ਔਰ ਜਿਸ ਜਾ ਕਿ  
 ਅਸਲ ਭਿਲਾਵਾ ਚਪਕਾ ਹੋ ਚੁਨਾ ਉਪਰ ਉਸ ਖਤ ਭਿਲਾਵਾ ਕੇ ਕਿ ਜੇ  
 ਜਿਲਦ ਮੇਂ ਮਾਝਾ ਮਹੋਤਾ ਹੈ ਲਗਾਵੇਂ ਫਾਇਦਾ ਉਸ ਕਾ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਵ-  
 ਰਮ ਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਔਰ ਅਕਸਰ ਬਾਦ ਚੰਦ ਸਾਇਤ ਖਾਰਸ ਉ-  
 ਸ ਮਹਲ ਮੇਂ ਜਹਰ ਹੋਤੀ ਹੈ ਚਾਹੈ ਕਿ ਖੋਪੜ ਹ ਉਸ ਮੁਕਾਮ ਪਰ  
 ਮਲ ਦੇਵੇਂ ਔਰ ਰੋਗ ਨ ਮਗਜ ਖੋਪਰ ਹ ਕਾ ਭੀ ਮਲੇਂ ਕਿ ਖਾਰਸ  
 ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਔਰ ਵਰਮ ਵਰਦ ਏਕ ਸਾਇਤ ਮੇਂ ਜਤਾ ਰਹੇਗਾ  
 ਮੁਜਰਬ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਖੁਸੀਆ ਮੇਂ ਹਵਾ ਯਾਰੀ ਹ ਜਮਾ  
 ਹੋਵੇ ਔਰ ਵਰਮ ਕਰਲਾਵੇ ਨ ਫਾਬ ਖਜੇ ਰਿੰਡੀ ਕੇ ਤਖਮ ਕਾ ਮਗਜ

ਪਾਨੀਮੋਪੀਸੇਚੰਦੀਕੇਬਰਤਨ ਮੋਗਰਮਕਰਕੇਏਕਰੋਜਮੋਦੀਨ  
ਬਾਰਉਪਰਖੁਸੀਆਕੇਭਿਲਾਕਰੋ॥

ਬਾਬ ਅੰਦਰਇਮਰਾਜਕਿਮਖਸੁਸਸਾਬ ਅੰਦਰਤੇਕੇਹੂੰ  
ਫਸਲ ਉਸਦਵਾਮੋਕਿਫਰਜਕੋਤੀਗਕਰੇਔਰਪੈਜਕੋਲਵੇਔਰ  
ਬੰਦਕਰੇਔਰਸਿੰਦਉਸਕੇਦਵਾਈਇਸਤਿਹਾਜ਼ਹ ਯਨੇਬਹੁਤ  
ਖੁਨਕਾਅਨਕਰਮਸੋਮੋਕਫਕਰੇ॥ ॥ਤਲਮਖੁਨਾਖੁਨਮ

ਰਸੋਤਨੋਹਪਠਾਨੀਚਰੋਦਵਾਕੂਟਪੀਸਕੇਸੁਬਹਕੋਛੈਮਾਜਾਸਾ  
ਬਰਾਮਾਸਾਸਕਰਕੇਮਿਲਾਕੇਹਮਰਾਪਾਨੀਚਾਵਲਕੇਖਿਲਾਵੇ॥

॥ ਦੀਗਰ ॥ ਲੀਦਥਾਪੇਕੀਖੁਸਕਕਰਕੇਕੂਟਪੀਸਕੇਕਪੜੇਮੋ  
ਪੋਟਲੀਥਾਪਕੇਔਰਤਪੇਸਾਬਕੇਮੁਕਾਮਪਰਚਖੇਖੁਨਬੰਦਹੋਜਾਵੇ

ਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਖੁਬਭਿਆਨਾਭੁਮੀਕੁਰਕਰਪਤੀਮਹਿੰਦੀ  
ਕੀਮਿਲਾਕਰਹਾਥੇਪਰਥਾਪੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੰਗਜਰਹਤਤੀ

ਨਰੋਲਾਗੋਦਢਾਕਫੇਡੋਲਾਛੋਟੀਮਾਈ ਨੋਮਾਜੇਮਿਸਰੀਤੀਨਤੋ  
ਲਾਕੂਟਪੀਸਕੇਸਫੁਟਕਰੋਖੁਰਾਕਹਥੇਲੀਭਰਸਾਥਪਉਸੇਰਦੂਪ

ਗਾਏ ਕੇ ਦੇਵੀਤੀਨਰੋਜਮੋਨਫਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥  
ਲੋਂਡੀਗਾਟੇਕੀਮਿਦੀਕੇਬਰਤਨ ਮੋਜਲਾਵੇਖਕਉਸਕੀਕੋਰਹਮਕੇ

ਮੁੰਹਪਰਚਖੇਖੁਨਬੰਦਕਰੇਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਖੜੀਅੰਨੋਮਾਏਬਿਲ  
ਇਹਮਨੀਸਤਰਹਮਾਸੋਕੂਟੇਸਾਥਅਰਕਬਾਰਤੰਗਕੇਯਾਅਰਕ

ਅਰਕਮੋਯਾਪਾਨੀਸਮਾਕਮੋਯਾਯੁਆਬਬੀਹਦਾਨਾਯਾਅਬਕਥ  
ਮੋਮਿਲਾਕਰਖਿਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗੋਦਢਾਕਬਾਰਤੰਗਕੇ

ਸਾਥਤੁਖਮ ਸਾਹ ਸਫਰਮਭੂਨੇਹੁਏਕੋਹਰਏਕਨੋਮਾਜਹੋਕਦੇ  
ਰੋਗਤੁਲਾਮੋਰਬਕਰਕੇਕੋਲੀਬਨਾਵੇਔਰਖਿਲਾਵੇ॥

ਦੀਗਰ ॥ ਸੁਰਮਾਪੀਸਾਹੁਆਕਲੀਅਨਾਰਜੁਫਤਬਲੋਤਸਬਕੋ  
ਕੂਟੇਸਾਥਪਾਨੀਹਬਉਲਾਸਕੇਮਿਲਾਕਰਫਰਜਜਹਕਰੋ॥

ਦੀਗਰ ॥ ਫੁਫਲਯਨੇਸਪਾਰੀਏਕਅਦਰਬਾਂਸਾਸਤਮਾਜਾ

ਰਲ ਸਤ ਮਾਸਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸੁਬਹ ਔਰ ਸਾਮ ਸਾਬ ਪਾਨੀ ਸਰਦ ਕੇ ॥ ੪੭ ॥  
 ਏਕ ਹਫਤ ਖਲਾਵੇ ਖੂਨ ਪੈਜ ਔਰ ਇਸ ਹਲ ਖੂਨ ਔਰ ਖੂਨ ਬਣਾ ॥ ੪੮ ॥  
 ਸੀਰਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ਮੈਲ ਬਦਨ ਅਦਮੀ ਕਾ ਕਿਹਾ ਮਾਮ ਮੇਜ਼ ਮਾਘੋਤ ॥ ੪੯ ॥  
 ਪੈਬਤੀ ਮੇਂ ਭਗਾ ਕਰ ਪੇਸਾ ਬਕੇ ਮੁਕਾਮ ਪਰ ਰਖੇ ਖੂਨ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਤ ॥ ੫੦ ॥  
 ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਤੰਗੀ ਫੁਰਜ ਬਕਾਇਨ ਕਾ ਛਿੜਕਾ ਅਲਰਕਾ ਛਿੜਕਾ-  
 ਏਸ ਗੀਕਾ ਛਿਲਕ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਪੀਸ ਕੇ ਕਪੜਾ ਤਰਕਰ ਕੇ ਘੋਰਤ ਅਪਨੇ  
 ਮੁਕਾਮ ਪੇਸ਼ਾਬ ਮੇਂ ਰਖੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਫਰਾਖੀ ਫਰਜ  
 ਬਾਕ ਹੁ ਕੇ ਜੜ੍ਹ ਉੱਟ ਕਟ ਚੜ੍ਹ ਕੀ ਪੀਸ ਕਰ ਨਾਫ ਘੋਰਤ ਪਰ ਮਾ  
 ਏ ਉਸੀ ਸਾਇਤ ਰੁਜਾਵਾਂ ਹਵਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਆਟਾ ਮਾਸੂਰ ਕਾ  
 ਹਰੀਰਾ ਕਰ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਖੂਨ ਪੈਜ ਕਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ  
 ॥ ਕਿ ਸਹਿਵਤ ਔਰਤ ਕੀ ਖੋਦੇ ਵੇ ਕਾ ਫੂਰ ਸਾਡੇ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਸੁਹਾਗਾ ॥  
 ਵੇ ਮਾਸਾ ਸਾਬ ਬੰਗਲਾ ਪਾਨ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਹੂ ਕੇ  
 ਬੀਜ ਤਤਲੀ ਕੋ ਬੀਜ ਬਰਾਬਰ ਕਰ ਪੀਸ ਕੇ ਸਤ ਰਹ ਮਾਸਾ ਸਾਬ ਸੀ  
 ਰਾਖੁਰਫਾ ਸਿਆਹ ਕੇ ਦੇਵੇ ਫਾਇਦਾ ਕਾ ਮਲ ਹੋਗਾ ਇਸ ਦਵਾ ਮੇਂ ਔ-  
 ਰਤ ਵਮਰਦ ਯਕਸਨ ਪੈ ਬਰਾਬਰ ਫਾਇਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ  
 ॥ ਨੀਲੋਫਰ ਮੇਂ ਜੜ੍ਹ ਉਸ ਕੀ ਬੰਦ ਕੇ ਪਤੇ ਹਰੇ ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਪਤੇ ਈ  
 ਸਬ ਗੋਲ ਅਜਵਾਇਨ ਕਾ ਫੂਰ ਸਫੂਟ ਕਰ ਕੇ ਬਕਰ ਹਾਜਤ ਕੇ ਖਿ-  
 ਲਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਨੀਲੋਫਰ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਖੁਸ਼ਕ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਗੁ-  
 ਲਾਬ ਕੇ ਫੂਲ ਸਾਡੇ ਸਤ ਰਹ ਮਾਸੇ ਸੰਦਲ ਸੁਫੈਦ ਜਾਤ ਮਾਸੇ ਕਾ ਫੂਰ  
 ਵੇਡੇ ਤੋਲਾ ਯਹ ਸਬਦ ਸਖਰਾ ਕਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਫਰਜ  
 ਔਰਤ ਕੋ ਤੰਗ ਕਰੇ ਕਲੀ ਚਾਂਕ ਕੀ ਕਿ ਪਤੀਨਾ ਫਿਕਲੀ ਹੋ ਜਾਇਆ  
 ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰ ਕੇ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਮਿਸਰੀ ਬਰਾਬਰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਨੌ ਮਾਸਾ  
 ਸੇਤੈ ਤੋਲਾ ਤਕ ਖਲਾਵੇ ਤੀਨ ਹਫਤਾ ਮੇਂ ਅਸਰ ਹੋਗਾ ਔਰ ਚਾਲੀ ਜ  
 ਰੋਜ ਮੇਂ ਫਾਕੁਲੀ ਹੋਗਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੋ ਥਵਾਸਤੇ ਤੰਗੀ ਰਹਮ  
 ਕੇ ਔਰ ਬੰਦ ਕਰਨੇ ਮੂੰਹ ਉਸ ਕੇ ਕੇ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਅਗਰਾ ਹਮੂਲ ਯਥੇ

੧੪੨ ਦਵਾਈ ਬਤੀ ਮੇਲ ਗਾ ਕਰ ਫਰਜ ਮੇਰ ਖੋਨ ਫਾ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ  
 ੫੨ ॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕੇ ਫੁਲ ਕੋ ਚੀਨੀ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਨ ਚੋੜ੍ਹੇ ਯਾ ਉਪਰ ਕਰਾਜ  
 ਕੇ ਜੋ ਕਿ ਮਾਨਿੰਦ ਗੁਬਾਰ ਕੇ ਯਨੇ ਅਬਰ ਕੇ ਨਿਕਲੇ ਲੋਕਰ ਕਦਰੇ ਔਰ  
 ਤ ਅਪਨੀ ਫਰਜ ਮੇਂ ਟਪ ਕਾਵੇਂ ਮੁਜਰਬ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥  
 ਅਰਬੀ ਡੇਢ ਤੋਲਾ ਲੋਂਗਾ ਏਕ ਮਾਸ ਅਰਬੀ ਕਾਟ ਕੇ ਖੁਸਕ ਕਰੇ ਦੋ ਨੌਕੋ  
 ਬਾਹੀਰ ਪੀਸ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਬਰਾਬਰ ਲੋਂਗ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੇਂ ਏਕ ਗੋਲੀ  
 ਪੇਸ਼ਤਰ ਜਮਾਹ ਜੇ ਏਕ ਘੜੀ ਖਿਲਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਫਲ ਪਾਏ  
 ਕਹਿੰਸਾ ਸਿਲਾਫਸ ਦੇ ਹਿਸਾਬਾਹਮ ਮਿਲਾ ਕਰ ਫਰਜ ਮੇਂ ਮਲੇਂ ਮਿਸਲ  
 ਬਾਕਰਾ ਕੋ ਹੋ ਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਨਾਰ ਕਚਾ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਫ-  
 ਲੀ ਬੂਝ ਕਿ ਛੋਟੀ ਹੋ ਕਚੀ ਅੰਬੀਆ ਕਿ ਜਿਸ ਮੇਂ ਤੁਰਸੀਨ ਆਈ ਹੋ ਫ-  
 ਲ ਦਰਖਤ ਬੜਾ ਕਾ ਕਿ ਖੁਰਦ ਹੋ ਚਾਹੋਂ ਦਵਾ ਏਕ ਏਕ ਸੇਰ ਸਾਇਆ ਮੇਂ  
 ਖੁਸਕ ਕਰ ਕੇ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਚਾਲੀ ਰੋਜ ਖਿਲਾਵੇਂ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਉਪ-  
 ਕਰਿਸ ਕੇ ਨਾਨ ਮੁਰਗ ਦੇਵੇ ਨੌਰੋਂ ਜਤ ਕਤੁਰਸੀ ਵਬਾਈ ਜੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇ  
 ਦੀਗਰ ॥ ਕਪੜਾ ਦੂਪ ਫਲੀ ਬਾਬੂਲ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਫਰਜ ਮੇਂ ਰ-  
 ਖੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਖਤ ਕੀ ਕੜਕੀ ਛਾਲ ਜੋ ਕੋ ਬਕਰ ਕੇ ਦੋ ਰੋ-  
 ਜ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਜੋਸ ਕਰੇ ਕਿ ਨਿਸਫਰ ਹੋ ਛਾਨ ਕੇ ਸੀਸਾ ਮੇਂ ਰ-  
 ਖੇ ਜਬ ਕੇ ਪੈਜ ਆਵੇ ਅਯਾਮ ਪੈਜ ਮੇਂ ਬਾਦ ਪੇਸਾਬ ਕੇ ਦਵਾ ਕਿ ਪਾਨੀ  
 ਜੇ ਇਸ ਤੰਜਾ ਕਰੇ ਹਰ ਪੈਜ ਮੇਂ ਐਮਾਹੀ ਕਰਤੇ ਰੋ ਪੈਭਵ ਕੇ ਕਿ ਪੈਜ ਆ-  
 ਈ ਨਦਾ ਆਵੇ ਬਾਕਰਾ ਹੋ ਜਾਏਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਸਫੰਜ ਕਿ  
 ਜਿਸ ਕੇ ਅਬਰ ਮੁਰਦਾ ਕਹਤੇ ਪੈ ਏਕ ਟੁਕੜਾ ਲੋਕਰ ਦੋ ਤੀਨ ਘੜੀ  
 ਪੇਸ਼ਤਰ ਸੋਹਬਤ ਸੇਬਦਨ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਵਫਕਤ ਸੋਹਬਤ ਨਿਕਲੇਂ ਜੀ  
 ਕਵਨ ਰਮੀ ਵਗਰ ਮੀ ਹੋਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਇਮਲੀ ਕੇ ਬੀ  
 ਜ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਪਕਾਵੇਂ ਫ ਔਰਤ ਕਦਰੇ ਬਦਨ ਮੇਂ ਡਲੇ ਤੰਗੀ ਵ-  
 ਗਿਫਤ ਗੀਤਾ ਮਾਮ ਆਵੇਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਜੂਕਾ ਫਲ ਡੇਢ  
 ਤੋਲਾ ਆਏ ਕੇ ਗਲੇ ਲਾ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਪਕਾਵੇਂ ਫਿਰ ਬਹਰ ਲਾ ਕੇ ਮਿ-



ਸਲ ਸੁਰਮਾ ਕੇ ਪੀਸੇਂਦ ਏਕ ਮਾਸਾ ਮੁਸਕ ਅਵਲ ਪੀਸਕੇ ਭੀ ਮਿਲਾ ॥ ੧੪: ॥  
 ਵੇਂ ਔਰ ਕਪੜੇ ਬਾਤੀ ਕ ਮੇਂ ਚਨੇ ਬਰਾਬਰ ਗੋਲੀ ਯਾਨੇ ਪੋਟਲੀ ਤਿਅ  
 ਰ ਕਰ ਕੇ ਬਾਦ ਅਯਾਮ ਹੈ ਜਾ ॥ ਤੀਨ ਰਾਤ ਦਿਨ ਔਰ ਤ ਅਪਨੇ ਬਦ-  
 ਨ ਮੇਂ ਅਠ ਮਾਸ ਮਿਨ ਜੁ ਮਲਾ ਪੋਟਲੀ ਰਖੇ ਅਗਰ ਏਕ ਹਫਤਾ  
 ਜੁ ਬਹੁ ਵਸਾ ਮਰਖੇ ਤੋ ਬੇਹਤਰ ਹੈ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸੇਂ ਸੋਹਰ ਕੇ  
 ਜਾਵੇ ਮਾਨਿੰਦ ਬਾਕਰਾ ਕੇ ਹੋਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਾਜੂ ਫਟਕੜੀ  
 ਫੁਕਾਹ ਅਜਖਰ ਚੰਬੇਲੀ ਕੀ ਪਤੀ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਪੀਸਕੇ ਬਤੀ  
 ਬਨਾ ਕਰ ਰਖੇ ਜਾ ਸਬਦ ਵੇ ਕੇ ਜੇ ਸੁਕਰ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਉਸ ਕੇ ਔਰਤ  
 ਬੈਠੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮੁਰਦਾਰ ਸੰਗ ਸੁਰਮਾ ਸੀਸਾ ਨਰਮ ਕੂਟ  
 ਪੀਸਕੇ ਸਾਬ ਸਰਾਬ ਤੇ ਜਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਬਤੀ ਰਖੇ ॥ ਦੀਗਰ  
 ॥ ਅਜਖਰ ਮੱਕੀ ਏਕ ਹਿਸਾ ਮਜੂ ਦੇ ਹਿਸਾ ਨਰਮ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀ-  
 ਸਕੇ ਕਪੜਾ ਇਸ ਮੇਂ ਤਰ ਕਰ ਕੇ ਖੁਸਕ ਕਰ ਕੇ ਵਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ  
 ਬੈਠਾ ਉਸ ਜੇ ਔਰਤ ਅਪਨੇ ਬਦਨ ਮੇਂ ਰਖੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥  
 ਦੁਧ ਪੀੜੀ ਕਾ ਕਿ ਅਵਲ ਮਰਤ ਬਾਖਰਾ ਜਨਾ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਕੇ ਹਿੰਦੀ  
 ਮੇਂ ਪਿਉ ਜੀ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਲੇਕਰ ਕਪੜਾ ਨੀ ਮਪੁਰਾਨਾ ਤਰ ਕਰ ਕੇ ਖੁ-  
 ਸਕ ਕਰ ਕੇ ਵਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਪਨੇ ਬਦਨ ਮੇਂ ਰਖੇ ਇਤਨੀ ਦੇਰ  
 ਰਖੇ ਕਿ ਕਪੜਾ ਸਭ ਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਔਰਤ ਨਜਦੀ ਕੀ ਮਰਦ  
 ਸੇ ਕਰੇ ਮਿਸਲ ਬਾਕਰਾ ਕੇ ਹੋਗੀ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਲੇ ਤਿਲ  
 ਸਾਤ ਮਾਸਾ ਗੋਖਰੂ ਰੋਂਦ ਹਮਾਜਾ ਸਹਿਦ ਆਦੇ ਜੇਰ ਦੁਧ ਮਿਲਾ ਕੇ  
 ਔਰਤ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਸ ਤਿਮਾਲ ਕਰੇ ਮਾਨਿੰਦ ਬਕਰੀ ਕੋ ਹੋਗੀ ॥  
 ਦੀਗਰ ॥ ਮਾਜੂ ਯਾ ਕਾਫੂਰ ਸਹਿਦ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾ ਕੇ ਫੁਰ  
 ਜ ਮੇਂ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਅਗਰ ਬੁਢੀ ਹੋ ਜਵਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ  
 ॥ ਕਫ ਦਰਿਯਾ ਹੜ ਕੇ ਬੀਜ ਕੀ ਗੁਠਲੀ ਮਜਾਵਈ ਮਿਲਾ ਕਰ  
 ਪੀਸੇਂ ਔਰਤ ਕੀ ਫਰਜ ਮੇਂ ਮਲੇ ਤੀਥੀ ਬਹੁਤ ਹੋਗੀ ਅਗਰ ਸੁਰ-  
 ਖਰ ਹਮਤ ਕਪਹੁੰ ਚਾਵੇ ਜਲ ਦਫਾਇਦਾ ਹੋ ॥ ਦੀਗਰ ॥

੧੪੪  
ਮਾ

ਕਿਤਰੀਫਰਜੇਕੇ ਦੂਰਕਰੇ ਅਕਾਕੀਆ ਗੁਲਨਾਰ ਮਾਜੂ ਮੁਸਕਰ  
ਰਏਕ ਸਾਡਮਾਸਾ ਫਟਕੜੀ ਸਿੰਬਲ ਸਾਡੇ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਸਾਢ ਕਰੇ।

ਦੀਗਰ ॥ ਅਗਰ ਕਿਸੀ ਔਰਤ ਕੇ ਖੂਨ ਪੈਜ ਮੰਕੂਰ ਹੋਗਿ  
ਅਹੋ ਉਸਕੇ ਖੂਨ ਜਾਰੀ ਹੋ ਅੰਤ ਬਾਰੀਕ ਕਬੂਤਰ ਕੀ ਉਸਕੇ ਖੂ  
ਨ ਕਬੂਤਰ ਸੇਭਰੇਂ ਫਟਕੜੀ ਮਾਜੂ ਨਾਗਰ ਮੱਥਾ ਸੰਬਲ ਉਲਤੀ  
ਬ ਮੁਸਕਰ ਰਏਕ ਸਾਡੇ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਲੋਗ ਨੇ ਮਾਸਾ ਬਾਰੀਕ ਕ  
ਰਕੇ ਦਵਾ ਮਜ਼ਕੂਰ ਕੇ ਇਸਮੇਂ ਲਤ ਕਰੇਂ ਔਰ ਇਸਤਿਹਾਮ ਲਕਰੇ  
ਫਾਇਦਾ ਕਮਾਲ ਹੋਗਾ ਔਰ ਖੂਨ ਭੀ ਜਾਰੀ ਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ

॥ ਥੀਰ ਭੂਟੀ ਸਾਥ ਘੀ ਗਾਏ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮਲੇ  
ਨਿਹਾਇਤ ਮੁੰਢੀ ਦੇ ਪੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕੇਫਰ ਜਤੰਗ ਕਰੇਂ  
ਸੇਲਾਨ ਮਨੀ ਬੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸੇ ਅਤੀ ਹੋ ਬੰਦ ਕਰੇ - ਤਤਲੀ ਖੁ  
ਸਕ ਪੈਦੀ ਨਤੁਖ ਮਸੰਭਾ ਹਰਏਕ ਤੀਨ ਦਰਮਾ ਕਸੇਲਾ ਦੇ ਦ  
ਰਮਤੁਖ ਮਕਾਹੂ ਨੀਲੇ ਫਰ ਹਰਏਕ ਏਕ ਦਰਮ ਵਨੀ ਮਗੁਗ  
ਲਾ ਸਾਡੇ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਗੋਇਰ ਬਬੂਲ ਹਲਕਰ ਕੇ ਦਵਾ ਖੁਸਕ ਕਰ  
ਕੇ ਕੂਰ ਪੀਸ ਕੇ ਬਹਮ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਔਰਤ ਸਾਢ ਕਰੇ॥

ਦੀਗਰ ॥ ਦਵਾਈ ਕਿ ਪੈਜ ਵਨ ਫਾਸ ਕਿ ਬਾਦ ਬਚਾ ਹੋਨੇ ਕੇ  
ਖੂਨ ਜਾਰੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਬੰਦ ਕਰੇ ਔਰ ਮਜੇ ਮਾਕੇ ਕਿ ਮਿਸਲ ਟੁਕ  
ਨੂੰ ਗੋਸਤ ਕੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਾਲੇ ਅਦਵੀਯਾ ਕਿ ਮਜੇ ਮਾਕੇ  
ਬਾਹਰ ਨਿਕਾਲੇ ਸਾਨੇ ਮਜਰਾ ਗੋਸਤ ਕਿਰਹਮ ਮੇਂ ਕਰਾਰ ॥ ਤਾ  
ਪੈ ਤਰਿਕਟ ਹਕੂਰਾ ਹੰਗੀ ਕੂਰ ਪੀਸ ਕੇ ਸਾਥ ਰੋਗ ਨ ਗਾਏ ਕੇ ਖਿਲ  
ਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਜੋਂ ਫ ਬਾਬਰਿਰ ਬੈਰੋਜ ਗੁਜਰਾ ਤੀ ਡੇਡੇ ਤੇਲ  
ਤੀਨ ਕੋ ਕੂਰ ਪੀਸ ਕੇ ਇਬਤਦਾਏ ਪੈਜ ਮੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਦੇਵੇਂ ਯਹ  
ਸਬ ਤੀਨ ਖੁਰਾਕ ਪੈ ਤੁਖਮ ਹਰਹਾਂ ਸਾਥ ਸਰਬਤ ਕੇ ਖਿਲਾ  
ਵੇਂ ਮੁਲੀ ਕੇ ਬੀਜ ਗਾਜਰ ਕੇ ਬੀਜ ਹਰਏਕ ਹਥੇਲੀ ਭਰ ਖਿਲਾ  
ਵੇਂ ਹਰਦਾ ਕਿ ਸਖਤੀ ਵ ਆਲਾ ਇਸਰਹਮ ਕੀ ਪਾਕ ਕਰੇ ਵ ਬਚਾ

ਜੀਵ ਮੁਰਦਾ ਫਿਲਾਫੋਰ ਨਿਕਲ ਦੇਵੈ ਜੋ ਕਿ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਗੀ ਕਰੇ ਦੂ-  
 ਧਮਦਾਰ ਕਾ ਲੋਕ ਰਹੁ ਈਉ ਸਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਮੁੰਹ ਰਹਮ ਪਰ ਰਖੇ ॥੪॥  
 ਔਰ ਦੂਧਮਦਾਰ ਕਾ ਵਰਮ ਪੈਦ ਕਰਤਾ ਹੈ ਖਾਲ ਵਹਾ ਕੀ ਨਿਕ-  
 ਲ ਜਾਤੀ ਹੈ ਅਲਗ ਰਜ ਔਰ ਤੇ ਨਾ ਜਕ ਮਜਾਜੇ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦਿਨ ਹੀ ਹੈ  
 ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਪੈ ਜਬੰਦ ਜਾਗੀ ਕਰੇ ਦਰਖਤ ਨੀਬ ਕੀ ਛਾਲ  
 ਕਿ ਦਰਖਤ ਪੁਰਾਨ ਹੋਵੇ ਤੋਲਾ ਜੋਂ ਰਾਮਾ ਸੇ ਕੰਦ ਸਿਆਹ ਹੋਵੇ ਤੋਲਾ  
 ਪੇਸਤ ਵੇਸੇਂ ਕੇ ਕੂਟ ਕੇ ਜੋਸ ਕਰੇ ਗੁੜ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇ ਜਵਾਇ  
 ਨ ਚੰਦ ਰੋਜ ਪਿਲਾਵੇ ਪੈ ਜ ਜਾਗੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਪੈ ਜ ਬਫਰਾ ਗਤ ਆਵੇ-  
 ਗਾ ਗੁੜ ਸਿਆਹ ਘੀ ਮੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਕਿਸੀ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਆਗ ਪਰ  
 ਚੜ੍ਹਵੇਂ ਜਬ ਕਿ ਕਵਾਮ ਸਖਤ ਹੋ ਕਿ ਬਤੀ ਬਨਾ ਸਕੇ ਬੋਝ ਬੈਰੋ ਜਾ  
 ਖੁਸ਼ਕ ਬਾਗੀਕ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਬਤੀ ਬਨਾ ਕਰ ਦਹਨ  
 ਰਹਮ ਮੇਂ ਰਖੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਨਰਮਾ ਕੀ ਪਤੀ ਆਧ ਪਾਉਏ  
 ਕ ਸੇਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੇ ਜਬ ਕਿ ਬਕਦਰ ਪੀਨੇ ਕੇ ਕਾਬਿਲ ਹੋ ਗੁੜ  
 ਪਾਂਚ ਛੈਂ ਤੋਲਾ ਹਲ ਕਰ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇ ਖੂਨ ਬਫਰਾ ਗਤ ਆਵੇਗਾ ॥  
 ਦੀਗਰ ॥ ਬਨੂਲਾ ਖਾਲ ਜੋਸ ਦੇ ਕਰਤੀ ਨ ਰੋਜ ਤਕ ਪਿ-  
 ਲਾਵੇ ਇਯਾਮ ਜਾਗੀ ਹੋਨੇ ਕੇ ਏਲੂ ਅਅਤੀਸ ਮਰਮ ਕੀ ਬੰਦਾਲ  
 ਬਰਾਬਰ ਲੋਕਰ ਕੂਟ ਕੇ ਸਾਬ ਸਰਾਬ ਕੇ ਪੀਸ ਕੇ ਸਾਫਾ ਕਰੇ ॥  
 ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਪਾਨੀ ਰਹਮ ਕਾ ਜਜਬ ਕਰੇ ਅਜਮੂਛ ਬਾਬਰੀਗ  
 ਬੈਰੋ ਜਾ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰ ਕੇ ਹਰ ਏਕ ਛੇਰ ਤੋਲਾ ਨਿਮਕ ਲਾਹੀ ਹੋ ਮਾਸੇ ਸਹਦ  
 ਬਕਦਰ ਜਗੂਰਤ ਸਹਦ ਕੋ ਗਰਮ ਕਰੇ ਦਵਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਮਿਲਾਵੇ  
 ਰੁਈ ਤਰਕਰ ਕੇ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬਉਯਾਨੇ ਬਈ ਰਹ  
 ਮ ਕੋ ਦਰ ਕਰੇ ਜੋਂ ਫ ਅਨੇਸੁੰ ਕਰਫ ਸਪਤੀ ਤਤਲੀ ਕੀ ਪੋਦੀ ਨਾਹਰ  
 ਏਕ ਛੈਂ ਤੋਲਾ ਸਹਦ ਛੈਂ ਤੋਲਾ ਸਹਦ ਕੋ ਗਰਮ ਕਰੇ ਦਵਾ ਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸ  
 ਕੇ ਇਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਬਕਦਰ ਗੁਠਲੀ ਛਹਰੇ ਕੇ ਸਾਫਾ ਕਰੇ ਔਰ ਰੁਈ  
 ਪੁਰਾਨੀ ਦਵਾ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਸਾਫਾ ਬਕ ਕਰ ਇਸ ਤਿਮਾਲ ਕਰੇ ॥

੪੬ ੧੫ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਸੇਲਾਨ ਰਤੁ ਬਤ ਰਹਮ ਕਿ ਦਫ ਕਰੇਗਾ ਇਕ ਦੂਪ  
 ਪਾਂਚ ਸੇਰ ਮਾਜੂ ਬੜੀ ਮਾਈ ਛੋਟੀ ਹਰਏ ਕਰਾਰ ਤੇ ਲਾਸ ਪਾਰੀ ਕੇ ਫੂ  
 ਲ ਧਵੇ ਕੇ ਫਲ ਹਰਏ ਕ ਸਾਢੇ ਸਾਤ ਤੋਲੇ ਦੁਕ ਕਾ ਗੋਰ ਆਪ ਪਾਓ  
 ਨੀ ਪਾਭੀ ਸੁਰਖ ਪਾਉ ਸੇਰ ਸਕਰ ਸੁਫੋਰ ਆਪ ਸੇਰ ਦੂਪ ਕੇ ਆਗ  
 ਪਰਚ ਛਕਰ ਜੋ ਸਕਰੇ ਸਪਾਰੀ ਨਰਮ ਕੂਰ ਪੀਸ ਕੇ ਦਾਖਲ ਕਰੇ ਔ  
 ਰ ਕਫ ਗੀਰ ਜੇ ਹਲਾਵੇ ਬਾਰ ਉਸ ਕੇ ਸਕਰ ਮਿਲਾਵੇ ਫਿਰ ਆਗ ਪਰ  
 ਚ ਛਾਵੇ ਕਿ ਕਵਾਮ ਹੋਵੇ ਔਰ ਦਵਾਈ ਏਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਦਾਖਲ ਕਰੇ ਆ  
 ਗ ਪਰ ਸੇ ਉਤਾਰ ਲੇਵੇ ਬਕਦਰ ਹਜਤ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਔਰ ਜੇ ਦਵਾਵਾ  
 ਸਤੇ ਸੇਲਾਨ ਮਰਦੋ ਕੇ ਉਪਰ ਲਿਖੀ ਗਈ ਪੈ ਇਸ ਜਗ ਹਭੀ ਮੁਢੀ  
 ਦੁਪੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਗਰ ਔਰ ਤੋਂ ਕੀ ਫਰਜ ਸੇ ਪਾਨੀ ਜਾਗੀ  
 ਹੈ ਮਗਜ ਹੀ ਕੋਤ ਬਕਦਰ ਜੰਗਲੀ ਬੇਰ ਕੋ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ॥  
 ਪਕਵ ਪਾਕੀ ਜਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥ ਫਸਲ ਵਾਸਤੇ ਮੰਜਲ ਕਰਨੇ ਔਰ  
 ਤ ਕੇ ਔਰ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਕੇ ਜੇ ਕੁਛ ਲਜਤ ਲਾਵੇ ਇਸ ਪੰਦ ਜੋਖਤ ਨੀ  
 ਬਾਰੀਕ ਪੀਸ ਕੇ ਸਹਿਦ ਮੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਉਪਰ ਕਜੇ ਬਕੇ ਮਲੇ ਜੋ ਖੁਸਕ  
 ਹੋਨ ਜ ਦੀ ਕੀ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਫੂਰ ਭੀ ਮਸੈ ਨੀ ਨੋ ਮਾਸੇ  
 ਸੁਹਗਾ ਭੂਨਾ ਦੂਆ ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਸਹਰ ਮੁਸਫੀ ਸਾਢੇ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਸਬ  
 ਮਿਲਾ ਕੇ ਕਜੇ ਬਪਰ ਮਲੇ ਨਿ ਮਕ ਸੰਗ ਵਬੀਠ ਕਬੂਤਰ ਕੀ ਸਹਿਦ  
 ਮੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਦੂਪ ਕੇ ਹਮਰਾ ਬਰਿਗ ਪਲ ਸਾਥ ਚੂਨਾ ਕੇ ਔਰ ਤ  
 ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਕਾਫੂਰ ਏਕ ਹਿੱਸਾ ਚੂਨਾ ਦੋ ਹਿੱਸਾ ਆਪਸ ਮੇ ਮਿਲਾਵੇ ੨  
 ਔਰ ਤ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਫਿਲ ਫੋਰ ਮੰਜਲ ਹੋਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥  
 ਪਿਤਾ ਮੁਰਗਿਓ ਕਾ ਸਾਥ ਮੁਰਦਾਰ ਸੰਗ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਕਜ ਬਪਰ  
 ਤਿਲਾ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪਿਤਾ ਚਿਵੀਏ ਕਾ ਸਹਰ ਮੇ ਮਿਲਾ ਕ  
 ਰਜ ਕਰ ਪਰ ਮਲੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪਾਠਾ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਗੋਭੀ ਕੇ  
 ਔਰ ਪਾਨੀ ਪਨ ਬੰਗਲਾ ਇਕਜਾ ਕਰ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਨਵੇ ਜੋ ਔਰ ਤ  
 ਕਿਏ ਕ ਗੋਲੀ ਖਾਵੇ ਫੋਰ ਨ ਇਨਜਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥



ਕਰੁਰਮੇਦਾ ਦੋਰਤੀ ਬਕਰੀ ਕੇ ਥੂਧ ਮੋ ਕਿਤਾਜਾ ਹੋ ਖੂਬ ਪੀਸੇ ਫਿਰਕਾ ॥੧੪੭॥  
 ਫੂਰਏ ਕਰਤੀ ਮਿਲਕੇ ਫਿਰ ਪੀਸੇ ਵਕਤ ਜੁਰਤ ਇਸਤਿ ਮਾਲਕ ॥੧੪੮॥  
 ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਨੁਸਖਾ ਮੁਤਾਬਕ ਗੀਤ ਬਾਦ ਅਦੁਰਦ ਸੁਹਾਗਾ •  
 ਏਕ ਜੁਗ ਕਾ ਫੂਰਏ ਕਰਤੀ ਹਸਤ ਫੁੱਲ ਕਰਤਿ ਲਾ ਕਰੇ ਦੋਤੀ ਮਗਤ ਬਾਦੇ  
 ਖੂਲ ਕਰਨੇ ਮੋ ਮਨੀ ਔਰਤ ਕੀ ਗਿਰਜਾ ਏਗੀ ਔਰ ਲਜਤ ਸੇ ਬੋਹੇਜ  
 ਹੋਜਾਏਗੀ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਦਰਹਮ ਕਿਸੁਰੂ ਹੈ ਜਮੇਂ ਯਾ ਬਾਦ  
 ਬਚਾ ਹੋਨੇ ਕੇ ਯਾ ਬਾਦ ਜਮਾਹ ਕੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੰਕੂਫ ਕਰੇ ਔਰ ਮਨਾ ਜਾਰੀ  
 ਹੋਨੇ ਹੈ ਜਕੇ ਕਰੇ ਔਰ ਬਚਾ ਗਿਰਾ ਦੇਵੇ ਪਤੀ ਨੀਬਕੀ ਗਰਮ ਕਰਕੇ  
 ਰਹਮ ਪਰ ਬਾਧੇ ਯਾਨੇ ਮਸਾਨਾ ਪਰ ਦਰਦ ਜਾਇਲ ਹੋਗਾ ਔਰ ਵਹੁ  
 ਔਰਤ ਕੀ ਹੈ ਜਾਨੇ ਮੋ ਮੁਬਤਲਾ ਦਰਦ ਕੀ ਹੋ ਚੰਦ ਰੋਜ ਜਰਾਵੰਦ ਖ  
 ਤਾਈ ਖਿਲਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਦ ਵਕਤ ਜਮਾਹ ਜੋ ਲਾਹ ਕੇ ਹੋਤਾ •  
 ਹੈ ਦੂਰ ਕਰੇ ਮਜ਼ੂ ॥ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ ਟੂਈ ਤਰਕਰਕੇ ਰਹਮ ਕੇ ਮੁੰਹ  
 ਪਰ ਰਖੇ ਕਬਲ ਜਮਾਹ ਕੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਭੀਗ ਬਾਰੀਕ ਕਰਕੇ  
 ਟੂਈ ਮੇਲਤ ਕਰਕੇ ਅੰਦਰ ਫਰਜ ਕੇਗਾ ਹਿਮ ਕੇ ਮੁਹ ਪਰ ਰਖੇ ਪੋਸ  
 ਤ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰਕਰਕੇ ਕਦਰੇ ਪਾਨੀ ਉਸਕਾਨੇ ਸਕਰੇ ਦਰਦ ਰਹਮ  
 ਸਬਤ ਰਹਕਾ ਦਰ ਹੋਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਦ ਰਹਮ ਕਿ ਪਾਨੀ  
 ਗਿਦੇ ਜੇ ਹੋ ਕਿਸੀ ਵਜਾ ਜੇ ਆਰਾਮ ਨ ਹੋ ਦਫਾ ਹੋ ਬਾਬਰਿਗ ਕਫ ਦ  
 ਰਿਆ ਹਰਏਕ ਏਕ ਹਿਜਾ ਬੋਰੇ ਜਾ ਖੁਸ਼ਕ ਨਿਮਕ ਲਾਹੀ ਹੋਗਾ ਏਕ  
 ਦੇ ਹਿਜਾ ਸਬਕੂਟ ਪੀਸਕ ਤੀਨ ਪੈਟਲੀ ਬਕਦਰ ਬੋਰੇ ਜੀ ਗਲੀ ਕੇ ਬ  
 ਪੈਨੀ ਚੇਰਹਮ ਕੇ ਰਖੇ ਜਬ ਗੀਦਾ ਪਾਨੀ ਦੂਰ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਤੀਨ ਰੋਜ  
 ਅਮਲ ਮੋਲਵੇ ॥ ਫਸਲ ਵਾਸਤੇ ਆਜਾਨ ਹੋਨੇ ਬਚੇ ਕੇ ਔਰ ਸਿ  
 ਵਾਇਸ ਕੇ ਬਾਲ ਆਦਮੀ ਕੇ ਸਿਰ ਕੇ ਜਲਾ ਕੇ ਖਾਕਿਸਤ ਰਈਜ ॥ ਗੁਲਾ  
 ਮੋ ਮਿਲਾਕਰ ਔਰਤ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਮਲੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅ  
 ਲਸਤ ਮਾਸਾ ਅਸਕ ਔਰ ਹੀਗਾ ਹੋ ਮਾਸਾ ਸਬ ਏਕ ਖਰਾਕ ਹੈ ॥  
 ਦੀਗਰ ॥ ਕੋਈ ਦਵਾ ਬਰਾਬਰ ਇਸ ਕੇ ਨਹੀ ਲੈਤੀ ॥

ਮੀਹ ਹਰਏਕ ਨੌ ਮਾਸ ਚਾਲੀ ਨੀ ਅਭਲ ਹਰਏਕ ਸਵਾਦੈ ਮਾਸਾਸ  
 ਬਕੇ ਕੂਟ ਕੇ ਸਾਥ ਸਹਦ ਕੇ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਸਾਥ ਮਾਇਉਲ ਅਸਲ ਯਾ  
 ਸਰਾਬ ਪੁਰਾਨੀ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇ। ਈਗਰ ॥ ਜਾਤ ਮਾਸਾ ਗੋਬਰਗਾ  
 ਵੇਕਾ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇ ਏਕ ਸਾਇਤ ਮੇਂ ਬਚਾ ਮਰਾਹੁਆ ਗਿਰਜਾ  
 ਏ। ਈਗਰ ॥ ਅਸਰੀਧ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਸੁਰੂ ਹੈ ਜਸੇ ਸਾਡੇ ਤੀਨ ਮਾ-  
 ਸੇ ਸੇ ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਤਕ ਪਿਲਾਵੇ ਔਰ ਗਿਜਾ ਦੂਧ ਔਰ ਖੁਸਕੂ ਦੇਵੇ ਔਰ  
 ਬਾਰ ਅਯਾਮ ਹੈ ਜਕੇ ਜਮਾ ਕਰੇ ਅਲਬਤੁ ਹਮਲ ਹੋਵੇ।  
 ਈਗਰ ॥ ਹਡੀ ਸਿਰ ਆਦਮੀ ਕੀ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸਕੇ ਬੋਝੀ ਸਾਥ  
 ਦੂਧ ਬਕਰੀ ਕੇ ਔਰ ਤਕੇ ਪਿਲਾਵੇ ਬਾਰ ਪਾਕ ਹੋਨੇ ਹੈ ਜਸੇ ਉਸੀ ਗਤ ਕੇ  
 ਹਮਲ ਹੋਵੇ। ਈਗਰ ॥ ਕਿ ਮੁਐਸ਼ੀ ਅਹਮਲ ਹੈ ਔਰ ਬਾਂਜ ਪਨ  
 ਔਰ ਤਕੀ ਦੂਰ ਕਰੇ ਰੇਸਾ ਦਰਖਤ ਤਾਕ ਕਾ ਕੂਟ ਕੇ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਗੁੜ  
 ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਤੀਨ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਜਿਸ ਰੋਜ ਕਿ ਹੈ ਜਸੇ ਪਾਕ ਹੋਵੇ ਏਕ ਗੋ-  
 ਲੀ ਉਸ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇ ਔਰ ਜਮਾਹ ਕਰੇ ਇਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਦੇ  
 ਵੇ ਏਕ ਏਕ ਗੋਲੀ ਔਰ ਜਮਾਹ ਕਰੇ ਬਾਂਜ ਜਿਸ ਤਰਹ ਕਾਹੇ ਦਰ ਹੋਵੇ  
 ਅਗਰ ਔਰ ਤਕੇ ਹਮਲ ਮੇਂ ਖੂਨ ਜਾਰੀ ਹੋਵੇ ਔਰ ਬੋਝ ਗਿਰਜਾ ਨੇ  
 ਕਾਹੇ ਪਾਤ ਕੀ ਨੀ ਲੋਫਰ ਹਮਵਜਨ ਪੀਸਕਰ ਸਾਥ ਸਹਦ ਔਰ ਦੂ-  
 ਧ ਗਾਏ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇ ਖੂਨ ਹੈ ਜਬੀ ਦੋਵੇ। ਈਗਰ ॥  
 ਜੜ ਗਾਜਰ ਕੀ ਵੇ ਸੈਂਫ ਵਜੜ ਮੁਲੀ ਕੀ ਬਾਬ ਰਿੰਗ ਸੈਂਫ ਨਰਕ ਚੂਰ  
 ਆਂਬੁਹਲ ਦੀ ਹਰਏਕ ਸਾਤ ਮਾਸਾ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਜੌਕੂ ਬਕਰ ਕੇ ਤੀਨ ਹਿ-  
 ਜਾ ਕਰੇ ਔਰ ਏਕ ਹਿੰਜਾ ਸੁਬਹ ਕੇ ਦੇਗ ਗਲੀ ਮੇਂ ਸਾਥ ਸੇਰ ਭਰ ਪਾ-  
 ਨੀ ਕੇ ਜੋ ਸਕਰੇ ਸਾਥ ਆਂਚ ਮੁਲਾਇਮ ਕੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਆਪਾ ਪਉ ਪਾ-  
 ਨੀ ਬਾਕੀ ਰਹੇ ਬਾਰ ਪੁਰਾਨਾ ਗੁੜ ਚਾਰ ਪਾਂਚ ਤੋਲਾ ਉਸ ਮੇਂ ਭਾਲੋ ਫਿਰ  
 ਛਾਨੋ ਔਰ ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਘੀ ਗਾਏ ਕਾ ਯਾ ਸਿਵਾਇ ਉਸ ਕੇ ਇਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾ-  
 ਵੇ ਔਰ ਪਿਲਾਵੇ ਔਰ ਫਿਰ ਉਸ ਦਵਾ ਮੇਂ ਆਪ ਸੇਰ ਪਾਨੀ ਭਾਲ ਕੇ ਸਾਮ-  
 ਕੀ ਜੋ ਸਕਰੇ ਜੋ ਆਪ ਪਉ ਸੇ ਕੁਛ ਕਮ ਰਹੇ ਸਾਡੇ ਚਾਰ ਮਾਸਾ ਗੁੜ -

ਪੁਰਾਨ ਉਸ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਆਰੇ ਸਵਾਹੇ ਮਾਸਾ ਪੀਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿ ੧੪੮  
 ਲਾਵੇ ਇਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਦੇਵ ਕਤ ਦੇਵੇ ਆਰੇ ਯਹ ਦਵਾਇਸੀ ੧੪੯  
 ਤਰਹ ਸੁਰੂ ਕਰੇ ਕਿ ਰੋਜ ਤੀਸਰਾ ਰੋਜ ਤਹ ਰਤ ਜੇਹੇ ਯਾਨੇ ਜਿਸ ਆ  
 ਰਤ ਕੇ ਖੁਨ ਛੈ ਰੋਜ ਤਕ ਆਤ ਪੈ ਉਸ ਕੋ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਖਾਦ ਤੀਨ ਰੋਜ ਕੇ  
 ਯਹ ਦਵਾ ਸੁਰੂ ਕਰੇ ਆਰੇ ਜਿਸ ਰੋਜ ਕਿ ਅਯਾਮ ਪੈ ਜਤ ਮਾਮ ਹੋਵੇ ਯਹ  
 ਦਵਾ ਭੀ ਖਤ ਮਹੋ ਜਾਵੇ ਆਰੇ ਜਿਸ ਆਰਤ ਕੇ ਕੁਲ ਤੀਨ ਰੋਜ ਅਯਾਮ  
 ਪੈ ਜਹੋ ਵਹੁ ਅਵਲ ਦਿਨ ਸੇ ਯਹ ਦਵਾ ਕਰੇ ਆਰੇ ਜਬ ਤਕ ਕਿ ਇ  
 ਯਾਮ ਪੈ ਜਰਹੋ ਤੁਰਸੀ ਆਰੇ ਥਾਈ ਜੇ ਪਰਹੇ ਜਰਖੇ ਇਨਾਇਤ ਖੁਦਾ  
 ਜੇ ਫਰਜੰਦ ਨੀ ਪੈਦ ਹੋਗਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਵੀਜ਼ ਮਨ ਕੀ ਹਰ  
 ਬਹੇੜਾ ਅਮਲ ਬਾਬਰਿਗ ਮਹੂਆ ਤਕ ਕੀ ਲਕੜੀ ਤਿਲ ਦੂਪੀ ਆ  
 ਗਲ ਪਾਵੇ ਅਰਜਨ ਕੀ ਛਾਲ ਨਾਬਦ ਨ ਕੰਦ ਸਹਦ ਸਬ ਬਰਾਬਰ  
 ਭੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਾਹਮ ਮਿਲਾ ਕਰ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੇ ਆਰੇ ਖਿਲਾਵੇ ਆਰੇ ਤਿਲ  
 ਭੀ ਕਰੇ ਆਰੇ ਬਾਦ ਆਰੇ ਰੋਜ ਕੇ ਹਾਮਲ ਹੋਗੀ ਨਿਮਕ ਸੰਗ ਅਰਕ ਭੀ  
 ਗੜਾ ਕਾਦਹ ਕੀ ਦਰਖਤ ਬੜ ਕੀ ਹਰਏਕ ਸਾਢੇ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਸਬ ਕੇ  
 ਭੂਟ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਸੁਰੂ ਪੈ ਜਸੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਜਿਸ  
 ਕੇ ਹਾਮਲ ਕੇ ਗਿਰਜਾ ਨੇ ਕਾ ਖੋਫ ਹੋ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇ ਮੁਲ ਠੀ ਲੋਦਾ ਬਰਾ  
 ਬਰ ਪੀਸ ਕੇ ਨੌ ਮਾਸਾ ਬੋਝੇ ਦੂਪ ਮੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥  
 ॥ ਕਬਲ ਕਾਮਲ ਹੋਨੇ ਬਚਾ ਕੇ ਹਾਮਲ ਗਿਰਜਾ ਤਾ ਪੈ ਏਕ ਧਾਗਾ  
 ਸੁਤਰ ਕਾ ਸਿਰਸੇ ਨਾ ਖੁਨ ਪੈਰਤ ਕ ਆਰਤ ਕੇ ਨਾਪ ਕਰ ਪਿਆਜ ਆਰੇ  
 ਧਤੂਰਾ ਸਿਆਹ ਕੀ ਜੜ ਸਤ ਦੁਕੜੇ ਕਰ ਕੇ ਧਾਗੇ ਮੇਂ ਬਾਂਧ ਕਰ ਕਮਾ  
 ਰ ਆਰਤ ਮੇਂ ਬਾਂਧ ਦੇਵੇ ਬਚਾ ਨ ਗਿਰੇਗਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਪੀ  
 ਨੇ ਜੇ ਹਾਮਲ ਉਸ ਕੇ ਕਾਇਮ ਹੋਤਾ ਪੈ ਨਰਕ ਦੂਰ ਸੋਨ ਬਾਬਰਿਗ ਹਰ  
 ਏਕ ਡੋਬ ਤੋਲਾ ਨੀ ਮਕੇ ਬਕਰ ਕੇ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਕਰੇ ਏਕ ਹਿਸਾ ਕੇ ਦੋ ਸੇਰ  
 ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਦੇ ਆਰੇ ਏਕ ਮਰਤਬਾ ਪਾਨੀ ਛਾਨ ਕਰ ਫੈਕ ਦੇ ਆਰੇ ਤੀ  
 ਨ ਤੋਲਾ ਗੁੜ ਪੁਰਾਨ ਮਿਲਾ ਕਰ ਜੋਸ ਦੇ ਕਰ ਸੀਰ ਬਰਮ ਪਿਲਾਵ

ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਭਰ ਬੁਝੇ ਇਯਾਮ ਪਿਲਾਨੇ ਕੇ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਰੋਜ਼ ਇਯਾਮ ਹੈ ਜ  
 ਸੇਫਰ ਗਤ ਹੈ ਜੇਸਾ ਕਿਉ ਪਰ ਕਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥  
 ਅਗਰ ਔਰਤ ਬਚਾ ਜਨ ਨੇ ਜੇ ਬਾਜ਼ ਰਹੇ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇ ਲਕੜੀ ਬਕ-  
 ਮਕੀ ਕਿਰੀਗੇ ਜੰਜਾਮਾ ਰੰਗ ਕਰਤੇ ਹੈ ਬੀਜ ਉਸ ਕੇ ਲੋਹ ਪਠਾਨੀ  
 ਹਰੇ ਬਰਾਬਰ ਮੇਦਾ ਕਰ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਰੋਗ ਨ ਵਸੁਕਰ ਹਲਵਾ  
 ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਆਠ ਰੋਜ਼ ਖਿਲਾਵੇ ਬਾਦ ਆਠ ਰੋਜ਼ ਕੇ ਔਰਤ ਮਰਦ ਕੇ  
 ਪਾਸ ਜਾਵੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਲਤਾਲ ਲਕੜਾ ਹੋਗਾ ਵਚੀਜ ਹਾਏ ਬਾਦੀ ਜੇ  
 ਪਰ ਹੈ ਜ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਮਨ ਜਾਗੀ ਹੋਨੇ ਹੈ ਜ ਕੇ ਕਰੇ ਘੁੰ-  
 ਗਰੀ ਕੁਰ ਪੀਸ ਕੇ ਬਕਦਰ ਚਾਰ ਮਾਸਾ ਹਮਰਾਹ ਸੁਕਰ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ  
 ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਤਕ ਹਰ ਗਿਜ ਲਕੜਾ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ  
 ਬਰਾਮ ਹਲ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇ ਭੁਲ ਨ ਗੋਸਰ ਗਾਏ ਕੇ ਘੀ ਮੇਂ ਬਾਦ ਹੈ ਜ ਕੇ  
 ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਔਰਤ ਖਾਵੇ ਗਜਾ ਸੀਰ ਬਰੰਜ ਦੂਧ ਗਾਏ ਕਾ ਕਿ ਜੇਸ ਕਾ  
 ਬਚਾ ਨਰ ਹੋ ਬਾਦ ਫਰਾਗ ਜਮਾ ਹਕੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਹਮਲ  
 ਕਾਇਮ ਹੋ ਕੜਵੀ ਤੁਰਈ ਸਬਜ਼ ਛਿਲ ਕਾ ਉਸ ਕਾ ਦੂਰ ਕਰੇ ਪੀਸ ਕੇ  
 ਬਾਦ ਫਰਾਗ ਹੈ ਜ ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਮੁਤਵਤਰ ਫਰਜ ਮੇਂ ਮਲੇਂ ਔਰ ਧੋਰੇ  
 ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਔਰਤ ਜੇ ਸਹੁਬਤ ਕਰੇ ਵਹ ਵਾਕਿ ਹੈ ਜ ਜਾਗੀ ਹੋਨੇ ਕੇ  
 ਮਨ ਕਰੇ ਨਿਮਕ ਸੰਗ ਕੜਵੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਚਰਬ ਕਰੇ ਵ ਬਾਦ ਫਰਾਗ ਮਾ  
 ਹਕੇ ਔਰਤ ਅਪਨੇ ਰਹਮ ਮੇਂ ਰਖੇ ਅਗਰ ਪਾਨੀ ਮਨੀ ਕਾ ਕਰਾ ਪਾ-  
 ਇਆ ਹੋ ਗਿਰ ਜਾਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਬੀਠ ਕਬੂਤਰ ਕੀ ਸਹਰਾਈ  
 ਨੇ ਮਾਸਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਭਾਲ ਕੇ ਰਾਤ ਕੇ ਨਿਗਾਹ ਰਖੇ ਸੁਬ ਹਕੇ ਪਾਨੀ ਉਸ ਕਾ  
 ਔਰਤ ਖਾਏ ਏਕ ਰੋਜ਼ ਯਾ ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਔਰਤ ਅਕੀਮਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਗਰ  
 ਬੀਠ ਕਬੂਤਰ ਜੇਹਰਾਈ ਕੀ ਏਕ ਮਾਸਾ ਹਮਰਾਹ ਸੁਕਰ ਖਿਲਾਵੇ  
 ਅਗਰ ਵਕਤ ਜਮਾ ਹਕੇ ਆਲਤ ਕੇ ਸਾਥ ਤਿਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਕੇ ਚਰਬ ਕ  
 ਰੇ ਰਹਮ ਮੁਤਵਤਰ ਭੁਲ ਨ ਕਰੇਗਾ ਅਗਰ ਬਾਦ ਜਮਾ ਹਕੇ ਕਰੇ  
 ਨਿਮਕ ਸੰਗ ਬਦਨ ਅਪਨੇ ਮੇਂ ਰਖੇ ਸਤ ਕਰਮ ਪੇਰ ਪਰ ਭੁਰੇ ਮਨੀ



ਕਿਰਹਮ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਸਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਾਜੂਤੁਖਮ ਮੇਰੇ ਬਰਾ १੫  
 ਬਰਲੇ ਕਰਕੂਰਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਰੇ ਮਿਲਾਕੇ ਸਫਾ ਕਰੇ ਵੇ ਕੁਥਲ ਜਾਮਾ ਹਕੇ १੦  
 ਰਤ ਅਪਨੇ ਬਦਨ ਮੇਰੇ ਖੋ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਘੁੰਘਰੀ ਅਜੀਬ ਖਾਸੀ  
 ਅਤ ਰਖਤੀ ਹੈ ਬਾਦ ਹੈ ਜਕੇ ਏਕ ਘੁੰਘਰੀ ਖਾਲੇ ਵੇ ਏਕ ਬਰਸਤ ਕ  
 ਹਾਮਲਾ ਨਹੋ ਵੇ ਵਬਦ ਸਤੂਰ ਜਿਸ ਕਦਰ ਕਿ ਖਾਲੇ ਵੇ ਉਸੀ ਕਦਰ  
 ਲੜਕਾ ਨਹੋ ਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਤੁਖਮ ਪਲਾਸ ਵੇ ਪੋਸਤ ਅਨਾਰ  
 ਸਾਤ ਮਾਸੇ ਚਾਰ ਪਿਆਲਾ ਪਾਨੀ ਮੇਰੇ ਜੋਸ ਕਰੇ ਏਕ ਸੁਬਹ ਕੋ ਖਿਲਾਵੇ  
 ਖੁਨ ਹਾਮਲਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜਵਰਾਸੁ ਕਿ ਗਿਰਨੇ ਬਚਾ ਕੇ ਮਨਾ ਕਰੇ ਨਰ  
 ਕਚੂਰ ਦਰੋਨ ਜ ਅਕਰ ਬੀ ਮਰਵਾ ਗੀ ਫਕਹਰੁ ਬਾ ਉਦਖਾ ਮਹਰ  
 ਏਕ ਸਾਢੇ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਛਤ੍ਰੀਲਾ ਬਾਲ ਛਰ ਹਰ ਏਕ ਸਾਢੇ ਸਤ ਰਹਮ  
 ਸਾਕੂਰ ਪੀਸ ਕੇ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਮਿਲਾਕੇ ਹਰ ਸੁਬਹ ਕੋ ਨੌ ਮਾਸੇ ਖਿਲਾਵੇ॥  
 ਦੀਗਰ ॥ ਮੇਲ ਕਾਨ ਆਦਮੀ ਕਾ ਬਕਦਰ ਦਾਨਾ ਬਾਕਲਾ ਕੇ  
 ਸਾਬ ਪਸ਼ਮੀਨਾ ਸਿਆਹ ਰੰਗ ਉਪਰ ਗਰਦਨ ਔਰਤ ਕੇ ਬਾ  
 ਪੋਜ ਬਤ ਕਵਹੁ ਹੋਗਾ ਔਰਤ ਕੋ ਹਮਲਾ ਨਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥  
 ਬਹਮਨ ਸੁਫੈਰ ਸੁਰਖ ਹਰ ਏਕ ਬਰਾਬਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਾਬ ਸਹਿਦ  
 ਯਾ ਕਿਵਾ ਮਕੰਦ ਯਾ ਹਮਰਾਹ ਗੁਲ ਕੰਦ ਮਿਲਾਕੇ ਚਾਈ ਤੋਲਾ ਖਿਲਾਵੇ  
 ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਬਚਾ ਕੇ ਗਿਰਾ ਦੇਵੇ ਬੀਜ ਬਿਸਖ ਪਰਾ ਬਕਦਰ  
 ਛੈ ਯਾ ਆਠ ਉਂਗਲ ਕਾਟ ਕੇ ਏਕ ਜਾਨ ਬਉਨ ਕੇ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ  
 ਦਰੇ ਏਲੁ ਅਔਰ ਕਲਵੰਜੀ ਪਾਨੀ ਯਾ ਪਿਤਾਗਾਏ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰ ਕੇ  
 ਫਿਲਾ ਕਰੋ ਔਰ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰੇ ਉਸੀ ਜਾਨ ਬਬਰੀ ਕੋ ਕੋਫਮਰ ਹਮ ਮੇਂ  
 ਦਰਲਾਵੇ ਦੂਸਰੀ ਤਰਫ ਬੀਜ ਬਿਸਖ ਪਰਾ ਪਾਗਾ ਬਾਂਧ ਕੇ ਰਾਨ ਪਰ  
 ਬਾਂਧੇ ਔਰ ਉਸੀ ਤਰਹ ਹਰਨੇ ਦੰਤ ਕੇ ਬਚਾ ਗਰਜਾਵੇ ਚਾਰ ਪਾਂਚ ਰੋ  
 ਜ ਅਮਲ ਮੇਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਖੁਲੀ ਕੇ ਬੀਜ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਕੂ  
 ਟ ਕੇ ਜੇਰਤਰ ਪਾਨੀ ਮੇਰੇ ਜੋਸ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿ ਪਉਤਰ ਪਾਨੀ ਬਾਕੀ ਰਹੇ  
 ਛਾਨੇ ਔਰ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਗੁਲਾਬ ਕਿਸਮ ਅਵਲ ਮਿਲਾਕਰ ਪਿਲਾਵੇ

ਅਗਰ ਏਕਰੋਜ ਮੇਂ ਅਸਰ ਨ ਕਰੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤ ਕਰੇਵੇਂ। ਦੀਗਰ

॥ ਕਿਤਰੀ ਰਹਮ ਔਰ ਮਜ਼ਗਾਹ ਗੋਸਤ ਕੇ ਬਾਹਰ ਲਾਵੇ ਔਰ  
ਬਚਾਮਰਾ ਹੂਆ ਔਰ ਜਿੰਦਾ ਗਿਰਾ ਦੇਵੇ ਬੋਲੀ ਫਟ ਕਵੀ ਲੇਕਰ  
ਉਪਰ ਠੀਕਰੀ ਕੇਰਖ ਕਰ ਭੂਨੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਜੇਸ ਆਵੇ ਬੋਲਾ ਨਰ-  
ਕ ਦੂਰ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਮੇਂ ਭਾਲੇ ਔਰ ਉਤਰੇ ਔਰ ਲਕਵੀ ਜੇ ਮ-  
ਲਾਵੇ ਔਰ ਮਾਨਿੰਦ ਗੁਠ ਲੀ ਛੁਟਾਰਹ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੇ ਔਰ ਵਕਤ  
ਜ਼ਰੂਰਤ ਕੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਮੁੰਹ ਰਹਮ ਮੇਰ ਖੇਤੀਨ ਰੋਜ ਤ ਕਰ ਦਰਦ ਔਰ  
ਰੋਜ ਨ ਹੋਗੀ ਖੋਫ ਨ ਕਰੇਂ ਮੁਜਰਬ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਫਿਲ  
ਫੋਰ ਬਚਾ ਗਿਰਾ ਦੇਵੇ ਸ਼ਕਰ ਸੁਰਖ ਆਪ ਜੇਰ ਡੇਡ ਪਉ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਹ  
ਲ ਕਰ ਕੇ ਜੇਸ ਕਰੇਂ ਬਚਾ ਗਿਰਾ ਦੇ ਔਰ ਸੰਗ ਗੁਰਦਹ ਔਰ ਮਸਲਾ  
ਭੀ ਗਿਰਾ ਦੇ ਅਗਰ ਏਕਰੋਜ ਮੇਂ ਫਾਇਦਾ ਨ ਦੇਵੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਦੇਵੇ ਅ-  
ਮਲ ਕਾਮਲ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਮਗਜ ਬੰਦਾਲ ਮਗਜ  
ਤੋਰੀ ਮਗਜ ਬੀਜ ਅਰਿੰਡ ਕੀ ਮਗਜ ਬੀਜ ਕਦ੍ਰ। ਤਲ ਖਜੰਗਾ-  
ਰ ਸਿਆਹ ਦਾਨਾ ਮਗਜ ਤੁਖਮ ਖਰਪੁਜ ਹਤਲ ਖਹਰ ਏਕ ਡੇਡ ਤੇ  
ਲਾ ਲੇਵੇ ਔਰ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਕਰੇਂ ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਦਸ ਮਾਸਾ ਬੈ  
ਰੋਜ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਤੀਨ ਬਤੀ ਬਨਾਵੇ ਏਕ ਹਿਸਾ ਉਸ ਦਵਾ ਜੇ ਬਤੀ ਮੇਂ ਲ  
ਗਾਵੇ ਸਾਫਾ ਕਰ ਕੇ ਦਹਨ ਮੇਰ ਖੇਂ ਫਿਰ ਤੁਖਮ ਜੋਰੀ ਮਾਹੀ ਤੀਨ ਤੋਲਾ  
ਲੇਵੇ ਪਤੀ ਜੇਵ ਤੀਵ ਲਾ ਬਜਰਗ ਹਰ ਏਕ ਸਾਡੇ ਦਸ ਮਾਸਾ ਤੀਨ  
ਦਵਾ ਜੋਰੁ ਬਕਰ ਕੇ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਕਰੇਂ ਏਕ ਹਿਸਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੇਂ ਔਰ  
ਰਸਾਫ ਕਰ ਕੇ ਸੀਰ ਗਰਮ ਪਿਲਾਵੇ ਔਰ ਤੀਨ ਰੋਜ ਸਾਫਾ ਮਜ਼ਕੂ  
ਰ ਕਰੇਂ ਔਰ ਯਹ ਤਬੀਖ ਪਿਲਾਵੇ ਫੋਰ ਨ ਹਮਲ ਗਿਰਾ ਦੇਵੇ।

ਦੀਗਰ ॥ ਬਚਾ ਕੇ ਗਿਰਾ ਦੇਵੇ ਚੰਬੇਲੀ ਕੀ ਜੜਾ ਸਾਥ ਸਹਦ ਕੇ  
ਔਰ ਤਖਾਵੇ ਔਰ ਪੇਸਾ ਬਕੇ ਮੁਕਾਮ ਪਰ ਰਖੇ ਆਖਰ ਪਿਆਜ ਨ-  
ਰਗਸ ਸਾਥ ਮਾਇ ਉਲ ਅਸਲ ਏਕ ਤੋਲਾ ਦੋ ਮਾਸਾ ਖਾਵੇ ਤੁਖਮ  
ਹਜ਼ਾਰਹ ਸਾਥ ਸਹਦ ਕੇ ਖਾਨਾ ਸਾਥ ਅਪਨੇ ਰਖਨਾ ਯਹੀ

ਅਮਲਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਂਚ ਬਾਗੀਕ ਕਰਕੇ ਕਪੜੇ ਮੇਂ ਪੈ ॥ ੧੫੩  
ਟਲੀ ਬਾਂਧਕੇ ਔਰਤ ਕੇ ਬਦਨ ਮੇਂ ਰਖੇ ਲੜਕਾ ਨ ਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ ੧੦੧

॥ ਜੇਹਾ ਨੌ ਮਾਜੇ ਨਿਹਾਰ ਖਿਲਾਵੇਂ ਏਕ ਜਾਇਤ ਮੇਂ ਅਗਰ ਬਚਾ ਮੁਰ  
ਦ ਹੋਵੇ ਗਿਰਾ ਦੇਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸਾਖ ਨਰਮ ਅਰਿੰਡ ਕੀ ਤੇਲ  
ਅਰਿੰਡ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਸਾਫਾ ਕਰੇਂ ਰਹਮ ਮੇਂ ਰਖੇ ਬਚਾ ਗਿਰਾ ਦੇਵੇ॥

ਦੀਗਰ ॥ ਸਕ ਮੂਨੀ ਆਂ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਤਿਤਲੀ ਕੇ ਪੀਸੇਂ ਬੋਝਾ ਉਪ  
ਰ ਕਜੇ ਬਕੇ ਮਲੇਂ ਔਰ ਜਮਾਹ ਕਰੇਂ ਗਿਰਾ ਦੇਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਤਿਲ  
ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਏਕ ਰਤ ਭਿੰਗੇਵੇਂ ਔਰ ਵਹੁ ਪਾਨੀ ਪਿਲਾਵੇਂ ਇਸ ਕਾਤ ਕਰੇ  
ਔਰ ਇਯਾਮ ਹੈਂ ਜਬ ਦਕੇ ਖੋਲ ਦੇਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਜਖਮ  
ਫਰਜ਼ ਕਾ ਕਿ ਇਸ ਤਮਾਲ ਦਵ ਉਂਗਰਾਮ ਔਰ ਤੇਜ ਸੇ ਹੈਂ ਜਾਤਾ ਹੈ  
ਔਰ ਦਰਦ ਔਰ ਜੋਜਸ ਔਰ ਸਖਤੀ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਚਰਬੀ ਬਤਕ  
ਔਰ ਮੁਰਗਾ ਕੀ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਸੇਰ ਅਕਾਕੀਆ ਜੁਫੈਦ ਅਹ ਰਜਾ-  
ਜੀ ਮੁਰਦਾਰ ਸੰਗ ਕਚਾ ਪੈਇਆ ਹੂਆ ਕਤੀਰਾ ਖਤਮੀ ਹਰ ਏਕ  
ਏਕ ਤੋਲਾ ਦੇ ਮਾਜਾ ਚਰਬਿਓਂ ਕੋ ਪਿਘਲਾ ਕਰ ਰੋਂਗ ਨ ਲੇਵੇਂ ਔਰ ਜ-  
ਬ ਦਵਾ ਕੋ ਪੀਜ ਕੇ ਮਿਲਾਵੇਂ ਬਤੀਬ ਨਾ ਕਰ ਔਰਤ ਕੇ ਬਦਨ ਮੇਂ ਰਖੇ॥

ਬਾਬ ਅੰਦਰ ਯਰਕਾਨ ਔਰ ਚੌਥੇ ਰੋਜ ਕੀ ਤਪ ਔ-  
ਰ ਤਪ ਮੁਜ਼ਮਨ ਵਤਪ ਸਫਰਾਵੀ ਵਤਪ ਬਲ-

॥ ਗਮੀ ਵਤਪ ਲਰਜਾ ਮੇਂ

ਵਾਸਤੇ ਯਰਕਾਨ ਕੇ ਪਲਾਜ ਕੇ ਫੂਲ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਸਬ ਕੇ ਤਰ ਕਰੇਂ-  
ਔਰ ਸੁਬਹ ਕੋ ਸਾਫ ਕਰ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਨਫਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਵਫਾ ਵਾ-  
ਸਤੇ ਤਪ ਕੇ ਅਸਲ ਇਲਾਜ ਕਿਤਾਬ ਜੂਨਾਨੀ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਮੁਆਫਿ-  
ਕ ਇਸ ਕੇ ਕਰੇਂ ਪਾਕ ਕਰਨਾ ਮੇਧੇ ਕਾ ਔਰ ਬੁਝਾਨਾ ਹਰਾਰਤ ਕਾ  
ਜਿਏ ਮਗਰ ਇਸ ਜਗਹ ਤਰਕੀਬੇਂ ਕਸੀ ਰੁਲ ਨਫਹ ਜਿਕਰ ਕ-  
ਤਾ ਹੂ ਮੈਂ ਦੀਗਰ॥ ॥ ਵਹ ਦਵਾ ਕਿਤਪ ਮੁਜ਼ਮਨ ਕੋ ਫੂਰ ਕਰੇ-

੧੫੪ ਪਰ ਅਜਪਯਨੇ ਕਿਏਕੁ ਖੁਸ਼ਕੀਜਨ੍ਹਿ ਕਿ ਅਗਲੇ ਪੈਰਮੇ ਧੋੜੇ ਕੇ ਹੋਤੀ  
੧੫੫ ਪੈਰਨੇ ਬਰਾਬਰ ਔਰ ਅਫਸੂਨ ਏਕਰਤੀ ਪਤੀ ਨੀਬਕੀ ਢਾਈ ਅਦ  
ਦਸਬਕੇ ਕੰਦਮੇ ਮਿਲਾਕਰਤੀ ਨ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਪਹਲੇ ਅਨੇ ਤਪਕੇਤੀ  
ਨ ਘੜੀ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਿਲਾਵੇ ਜਬ ਕਿਤਪ ਅਵੇ ਏਕ ਔਰ ਦੇਵੇ ਔਰ  
ਕਬੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਿਤੀ ਸਰੀ ਗੋਲੀ ਕੀ ਨੀਬਤ ਅਤੀ ਹੈ ਔਰ ਅਗਰ ਮ-  
ਰੀਜ ਜੋਰਾਵਰ ਹੈ ਸਬਦਵਾ ਕੀ ਦੋ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੇ ਔਰ ਅਫੀਯੂਨ ਖਾ-  
ਨੇ ਵਲੋਂ ਕੇ ਦੁਨੀ ਕਰਦੇਵੇ ਔਰ ਆਪੀ ਪਤੀ ਨੀਬਕੀ ਤੂਲਮੇ ਲੈਵੇ ਨਾ  
ਅਰਜਮੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਸਬਤ ਪੋ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਖਸੂਸਨ ਬ-  
ਲਗਮੀ ਔਰ ਸਦਰ ਵੀ ਕੋਰੁ ਘੁੰਗਾ ਹੜਤਾਲ ਹਰਏਕਤੀ ਨ ਤੋਲਾ ਨੀ  
ਲਾਬੋਥਾ ਨ ਮਾਸੇ ਸਬਕੇ ਮਗਜ ਪਿਛੁ ਆਰਮੇ ਦੋ ਪਹਰ ਖਰਲ ਕਰੇ  
ਫਿਰ ਦੋ ਸਕੋਰੇ ਗਲੇ ਮੇਰ ਖਕੇ ਭੂਸੀ ਧਾ ਨ ਸੇ ਗਿਲ ਹਿਕਮਤ ਕਰ-  
ਕੇ ਅਵਹਿ ਘੁਮਾਰ ਮੇਂ ਕਿ ਜਿਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਆਗ ਹੋਰਖੇ ਜਬ ਕਿਸਰਦ  
ਹੋ ਨਿਕਾਭ ਕੰਦਵਾ ਸਕੋਰਹਿ ਸੇ ਬਾਹਰ ਕਰੇਂਦੋ ਢਾਈ ਰਤੀ ਵਾਸਤੇ ਜ  
ਵਾਨ ਮਰਦ ਕੇ ਦੇਨਾ ਚਾਹੀਏ ਔਰ ਤੁਰਸੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਔਰ ਚੋਗਨ  
ਸੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਰਖਨ ਚਾਹੀਏ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਲੋਕਨ ਤਪ ਮੁਹਰਕਾ ਮੇਂ  
ਹਰਗਿਜ ਨ ਚਾਹੀਏ ਦੇਨਾ ਕਿਸਾਬ ਹਿਲਾਕਤ ਕੇਨਾ ਪਹੁੰਚਾਵੇ ਔਰ  
ਬਾਜੇ ਸਖਸੋਂ ਕੋ ਇਸਦਵਾ ਕੇ ਖਾਨੇ ਸੇ ਕੋ ਹੋਤੀ ਹੈ ਔਰ ਯਹ ਇਲਾਮਤ  
ਨੇਕ ਹੈ ਔਰ ਜਲਦ ਨਫਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਔਰ ਚੋਥੇ ਰੋਜ ਕੇਤ ਪਕੇ ਦੂਰ ਕ-  
ਰੇ ਚੂਨਾ ਘੁੰਗਾ ਕਿ ਘੁੰਗੋ ਕੇ ਆਗਮੇਂ ਜਲਾਵੇ ਤੋ ਜਲ ਕਰਸੁ ਢੇਂਦੋ  
ਜਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਧਨਿਆਂ ਟੂਲ ਦੇਸੁ ਹਰਏਕ ਡੋਡ ਤੋਲਾ  
ਚੜੇ ਕੀ ਭੂਸੀ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਸਬਕੇ ਕੂਰ ਪੀਸਕੇਤੀ ਨ ਹਿਸਾ ਕਰੇਂ ਹਰਸੁ  
ਬਹਕੇ ਏਕ ਹਿਸਾ ਹਮਰਾਹ ਪਾਨੀ ਕੇ ਉਤਾਰ ਜਾਵੇ ਚੋਥੇ ਰੋਜ ਕੇਤ ਪਕੇ  
ਦੂਰ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਰਕ ਭੰਗਰਾ ਜੰਗਲੀ ਔਰ ਭੂਸੀ  
ਅਜਵਾਇਣ ਔਰ ਦੂਧ ਗਾਏਕਾ ਔਰ ਭੁਡਰਾਭ ਬਰਸਕਾ ਪੁਰਾਨਾ  
ਹਰਏਕ ਡੋਡ ਤੋਲਾ ਪੁਖਤਾ ਭੂਸੀ ਅਜਵਾਇਣ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਜੇਸੀ



ਰਾਉਸਕਲੇਕਰਦੈਨ ਸੀਰਾਮਿਲਾਵੇਗੁਰੂਉਸਮੇਂਹਲਕਰਕੇ ਸਾਫ ੧੫੫  
ਕਰਕੇਪਿਲਾਵੇਤਪਰੋਬਈਆਕੋਦੂਰਕਰੇ। ਦੀਗਰ ੧੦੦

॥ਤਪਲਰਜਾ ਦੂਰਕਰੇਫਟਕਰੀਔਰਮਿਸਰੀਬਰਾਬਰਲੇਕ  
ਰਪੀਸੇਮੁਆਫਿਕਹਾਲਕੇਦੇਮਾਸਾਸੇਛੈਮਾਸੇਤਕਦੇਵੇਔਰਫਟ-  
ਕਰੀਭੂਨੀਹੋਤੋਭੂਤਰਹੈਲੇਕਨ ਜਿਨ ਸੁਖਸੇਕੋਖਾਂਸੀਖੁਸਕਹੈ  
ਔਰਸੀਨਮੇਂਖੁਸਕੀਹੈਯਹਦਵਾਨਚਾਹੀਏਦੈਨ ਔਰਅਕਸਰ  
ਇਸਦਵਾਸੇਬਾਜੇਸੁਖਸੇਕੋਦਸਤਜਾਰੀਹੋਤੇਹੈਔਰਨਤਪਜਾ  
ਇਲਹੋਤਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ਮੁਮਿਆਈਸੁਹਾਗਾਬਿਰਿਆਨ  
ਨੀਲਾਬੋਥਾਬਿਰਿਆਨਅਫਯੂਨਮਿਸਰੀਹਰਏਕਬਰਾਬਰਲੇਕ-  
ਰਬਾਰਹਪਹਰਖਰਲ ਕਰੇਔਰਪਿਤਾਬਕਰੇਕਾਦੇਅਦਦਜੇ  
ਖੁਸਕਹੈਦੋਔਰਤੁਲੇਇਸੀਤਰਹਬਾਰਹਪਹਰਤਕਬਾਰਹ  
ਪਿਤੇਤੁਲੇਔਰਖਰਲਕਰੇਬਕਦਰਜਵਾਰਕੇਗੋਲੀਬਾਧੇਔਰਦੋ  
ਘੜੀਪੇਸਤਰਤਪਆਨੇਸੇਏਕਗੋਲੀਖਿਲਾਵੇਤਪਪੁਰਾਨੀਦੂਰ  
ਕਰੇਔਰਬਜਾਇਮੁਮਿਆਈਕੇਏਲੁਆਭੀਡਾਲਸਕਤੇਹੈਔਰ  
ਅਗਰਕਬਲਜਮਾਹਕੇਦੋਤੀਨਗੋਲੀਖਿਲਾਵੇਬਾਹਔਰਇਮ  
ਸਾਕਲਾਵੇਔਰਅਗਰਬੋੜੀਨਾਖੁਨਪਰਪਿਸਕਰਪਾਨੀਸੇ  
ਆਂਖਪਰਲਗਾਵੇਰੋਜਨੀਜਿਆਦਹੋਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ਪ  
ਨਿਆਂਦੋਘੜੀਪਾਨੀਮੇਂਤਰਕਰਕੇਪੀਸੇਔਰਬਰਾਬਰਉਸਕੇ  
ਅਸਥੀਧਮਿਲਾਵੇਉਪਰਪੇਸਾਨੀਕੇਤਿਲਾਕਰੇਤਪਦੂਰਕਰੇ॥

ਦੀਗਰ ॥ਕਿਤਪਚੋਥੋਰੋਜਕੋਮੁਫੀਦੈ ॥ਤਿਨਕ ੦  
ਰਸੁਹਾਗਾਵਗੈਰਕਿਤਹਲਮੇਂਬਿਆਨਕਰਾਹੈਖਿਲਾਵੇ॥

ਦੀਗਰ ॥ਈਸਬਗੋਲਇਮਲੀਬੀਜਦੂਰਕਰਕੇਸਕਰਸੁ  
ਰਖਤੀਨਤੋਲਾਪਹਿਲੇਈਸਬਗੋਲਮੇਂਪਾਨੀਡਾਲਕਰਪਿਲਾ  
ਵੇਗਜਾਚਾਵਲਔਰਦੇਹੀਸੀਰੀਕਰੇਤੀਨਰੋਜਇਸੀਤਰਹਖਾ-  
ਵੇਤਪਔਰਲਰਜਹਦੂਰਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ਕਾਸਨੀਧਨੀ

ਅੰਹਰਏਕ ਚਰਮਾਸਾ ਅਜਮੁਦਤੀਨ ਮਾਸਾ ਪੀਪਲ ਦੇ ਮਾਸਾ ਸ-  
ਬ ਕੋ ਨੀਮ ਕੁਥ ਕਰੇ ਪਾਂਚ ਤੋਲਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਸੁਬਹ ਕੋ ਪਾਨੀ  
ਉਸਕਾ ਪਿਲਵੇਂ ਔਰ ਚਰਤੋਲਾ ਪਾਨੀ ਔਰ ਉਸ ਮੇਂ ਡਾਲ ਕਰ ਦਸ  
ਤੇ ਸਾਮ ਕੇ ਰਖੇਂ ਇਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਰੋਜ ਦੇ ਵਕਤ ਪਿਲਵੇਂ॥

ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਸ ਨੀ ਧਨਿਆਂ ਖੁਸ਼ਕ ਸੌਂਫ ਜੀਰਾ ਹਰਏਕ ਤੀ-  
ਨ ਮਾਸਾ ਸਬਕਾ ਸੀਰਾ ਕਰ ਕੇ ਪਿਲਵੇਂ ਬਾਦ ਰਾਤ ਕੋ ਛਿਰੋ ਕਰ ਰਖਾ  
ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗੁਰਚ ਔਰ ਧਨਿਆ ਔਰ ਰਕਤ ਚੰਦ

ਨ ਮਗਜ ਕਵਲ ਗਟ ਪੋਸਤ ਅੰਦਰ ਦਰਖਤ ਨੀਮਕਾ ਹਰਏਕ  
ਪਾਂਚ ਮਾਸਾ ਜੋ ਕੋਥ ਕਰ ਕੇ ਤੀਨ ਪਾਊ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੇਂ ਜਿਸ ਵਕ-  
ਤ ਆਪਾ ਪਾਊ ਪਾਨੀ ਬਕੀ ਰਹੇ ਛਾਨ ਕੇ ਪਿਲਵੇਂ ਭੁਖ ਚਕੀ ਗਰਮੀ  
ਦੂਰ ਕਰੇ ਔਰ ਜੇ ਮਰਜ਼ ਕਿ ਪੀਨੇ ਸਰਾਬ ਜੇ ਹੁਆ ਹੈ ਉਸ ਕੋ ਤੀ ਮੁ-  
ਫੀਦ ਹੈ ਪਾਂਚ ਰੋਜ ਯਾ ਸਤ ਰੋਜ ਤਕ ਯਹ ਦਵਾ ਕਾਮ ਮੇਂ ਲਾਵੇਂ ਮੁਜ਼  
ਰਬ ਹੈ ਵਾਸਤੇ ਤਪ ਕੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਤ ਪਵ ਬਾਈ ਕੋ ਮੁ

ਫੀਦ ਹੈ ਸਤ ਭੁਰਚ ਰਕਤ ਚੰਦਨ ਮੋਠ ਜਰਦੇਬ ਧਮਾ ਪਾਨ ਗੋਸ-  
ਰ ਖੋਰਕੀਲ ਕੜੀਅਜ਼ੀਡ ਭੁਟਾ ਖਟਾਈ ਸਬ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਕੂਟ ਕਰ  
ਮਿਲਵੇਂ ਏਕ ਤੋਲਾ ਉਸ ਜੇ ਆਪ ਜੇਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰ ਕੇ ਦਰਮਿ  
ਆਨ ਜੋਸ ਮੇਂ ਦਸ ਪਤੇ ਨੀਮਕੇ ਡਾਲੇਂ ਜਬ ਕੁ ਆਪਾ ਪਾਊ ਪਾਨੀ ਬਾ-  
ਕੀ ਰਹੇ ਛਾਨ ਕਰ ਪਿਲਵੇਂ ਔਰ ਇਸ ਦਵਾ ਕੋ ਜੋਸ ਕੀਏ ਹੁਏ ਪਾਨੀ  
ਮੇਂ ਡਾਲ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਸਾਮ ਕੇ ਰਖੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਇਸੀ ਤਰਹ ਦੇਵੇਂ ਅ-

ਗਰਮ ਹੀ ਜਲ ਜ਼ਰਕ ਹੈ ਛੈ ਮਾਸਾ ਯਾ ਕਦਰੇ ਕਮ ਦਵਾ ਲੇਕਰ ਪਾਂ-  
ਚ ਅਦਰ ਪਤੀ ਨੀਮਕੀ ਲੇਕਰ ਦੇਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਤ  
ਪਸਰਦੀ ਔਰ ਸਨਪਾਤ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਔਰ ਦਰਦ ਸਿਕਮ ਔਰ  
ਇਮਤਲਾ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਪਾਰਾ ਸਿੰਗਰਫ ਜੇ ਨਿਕਾਲਾ ਹੁਆ  
ਗੀਧਕ ਜਮਾਲ ਗੋਟਾ ਇਸਲਾ ਕੀਆ ਹੁਆ ਗੋਬਰ ਮੇਂ ਬਿਛੋਨਾ  
ਕ ਬਦਸਤੂਰ ਸਾਬ ਕਰੇ ਕਿ ਜੇ ਹਮਫਾਇਦ ਮੇਂ ਲਿਖ ਚੁਕੇ ਹੈ ਇ-

ਸਤਿਮਾਲ ਕਰੋ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਤਪਲਰਜ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਪੈ ਬੜੀ ੧੫੭  
 ॥ ਲਇਚੀ ਕੇ ਦਾਨ ਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਬਕਦਰ ਜਰੂਰਤ ਕੇ ਪੀਸਕਰ ੧੦੮  
 ਦੇਵੇ ਖਸਖਾਸ ਛੋੜੋ ਲਾ ਮਿਸਰੀ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਪੀਸਕਰ ਕੇ ਔਰ ਜੋਸਕ  
 ਰਕੇ ਪਿਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਜੁਮਲਾ ਤਪ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਪੈ ਸਰਸੋ  
 ਹਲਦੀ ਪੀਪਲ ਲਹਸਨ ਮਿਰਚ ਤਜ ਦਾਰ ਹਲਦ ਬਾਬਰਿਗ ਹ  
 ਰਕੁ ਅਮਲਾ ਹਰਏਕ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਦੂਧ ਬਕਰੀ  
 ਮੇਂ ਖਰਲ ਕਰੇ ਕਿਏਕ ਸੇ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਬਕਦਰ ਚਨੇ ਕੇ ਕੋਲੀ ਥਾਂ ਪੇਵਕਤ  
 ਤਪ ਅਨੇਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸਕਰ ਆਂਖ ਮੇਂ ਲਗਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ  
 ॥ ਤਪਸਰਦ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਮਾਸ ਔਰ ਚਾਵਲ ਪਕਾਵੇ ਔਰ ਪੀਪਲ  
 ਪੀਸਕੇ ਮਿਲਾਕਰ ਏਕ ਪਿਆਲਾ ਪਿਆਵੇ ਉਪਰ ਸੇ ਲਿਹਾਫ ਚਿੜ੍ਹ ਲੇ  
 ਵੇਂ ਪਸੀਨਾ ਨਿਕਲੇਗਾ ਔਰ ਮੁਰਦ ਮਾਸ ਸੇ ਇਸ ਜਗਹ ਮੁੰਗ ਪੈ॥  
 ਵਹੁਤ ਪਕਿਸਾ ਥਮਵਰ ਪੀਟ ਕੇ ਹੋ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਔਰ ਬੁਲਗਮ ਤੀ  
 ਖੁਸਕ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਮਲਾ ਤਾਜ ਪੀਪਲ ਮੂਲ ਸੇਂਠ ਕਟਕੀ  
 ਜਬ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਕੂਟ ਕੇ ਜੋਸਕਰੇ ਬਕਦਰ ਜਰੂਰਤ ਪਿਲਾਵੇ  
 ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਜੁਮਲਾ ਤਪ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਪੈ ਕਿਜੋ ਨਾਗਾ ਦੇਕਰ  
 ਆਤੀ ਪੈ ਸਿਧੀ ਜਵਾਖਰ ਪੀਪਲ ਦਰਾਜ ਪੀਪਲ ਮੂਲ ਹਰਏ  
 ਕ ਸਾਢੇ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਪਾਂਚ ਸੇਰ ਗਾਏਕੇ ਘੀ ਮੇਂ ਪਕਾਵੇ  
 ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਅਰਕੇ ਅਦਰ ਕੁਕਾ ਔਰ ਪਾਨੀ ਦੇਹੀ ਕਾ ਬਰਾਬਰ  
 ਵਜਨ ਘੀ ਕੇ ਮਿਲਾਕਰ ਖੂਬ ਜੋਸ ਕਰੇ ਕਿ ਘੀ ਰਹ ਜਾਵੇ ਬਾਕੀ ਜ  
 ਲ ਜਾਵੇ ਵਕਤ ਹਾਜਤ ਬੋਝ ਉਸ ਘੀ ਸੇ ਖਿਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ  
 ॥ ਵਾਸਤੇ ਤਪ ਔਰ ਲਰਜਾ ਨਏ ਔਰ ਪੁਰਾਨੇ ਕੇ ਮੁਫੀਦ ਪੈ  
 ਚੰਦਕਰੰਜੁਏ ਲੇਕਰ ਆਦੀ ਝਰਤਕ ਸੁਰਾਖ ਕਰੇ ਯਾਨੇ ਖਾਲੀ  
 ਕਰੇ ਸੱਖੀਆ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸਕਰ ਸੁਰਾਖ ਮੇਂ ਭਰੇ ਮੂੰਹ ਉਸਕਾ ਚੂ  
 ਨ ਔਰ ਕਥ ਸੇ ਮੁਹਕਮ ਬੰਦ ਕਰੇ ਗਿਲਹਿਕਮ ਤ ਕਰਕੇ ਗਜ  
 ਪਟਕੀ ਆਂਚ ਦੇਵੇ ਬਾਦ ਸਰਦ ਹੋਨੇ ਕੇ ਸਬ ਕਰੰਜੂ ਚਿਕੋੜੇ ਸੱਖੀ

੧੫੮ ਆਜਿਸਕਦਰ ਕਿਰਹਗਿਆਹੈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਕਰ ਏਕਚਾਵਲ  
 ੧੦੧ ਬਰਬਰ ਅਰਕਪਾਨ ਮੇਂ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਔਰ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਿਲਾਵੇ ਉ  
 ਪਰ ਉਸਕੇ ਸੀਰ ਬਰੰਜਤ ਨਵਲ ਕਰੇ ਔਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਖਾਵੇ  
 ਏਕ ਰੋਜ ਮੇਂ ਸੇਹਤ ਹੋਗੀ। ਦੀਗਰ ॥ ਤਪ ਚੋ ਬੋਰੋਜ ਕੋ  
 ਔਰ ਤਪ ਸਰਦ ਕੋ ਮੁਢੀਦ ਹੈ ਸਮੁੰਦਰ ਫਲ ਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਤੁ  
 ਲਸੀਕੀ ਪਤੀਤੀ ਨੋ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਲੋਕਰ ਕੁਰਕੋ ਮਕਦਾਰ ਏਕ ਮ  
 ਸਾਮੁਆਫਿਕਸ ਨ ਮਰੀਜ ਔਰ ਮਿਜਾਜ ਕੋ ਦੇਵੇ ਏਕ ਘੜੀ ਪੇਸ਼  
 ਤਰ ਆਨੇ ਤਪ ਕੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਕਿਸੀ ਚੀਜ਼  
 ਕਾ ਪਰਹੇਜ ਨਹੀ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਜਾਵੇ ਕੇਤ ਪਕੇ ਮੁਢੀਦ ਹੈ  
 ਹੁਲ ਹੁਲ ਕੀ ਪਤੀ ਸੀਧੇ ਹਾਥ ਕੀ ਕੋਹ ਨੀ ਕੀ ਪਸਤ ਪਰ ਰਖ  
 ਕਰ ਏਕ ਠੀਕੜੀ ਉਪਰ ਉਸਕੇ ਜਮਾਕਰ ਕਪੜੇ ਸੇ ਬਾਂਧ ਦੇਵੇ  
 ਜਲ ਦਦਫਾ ਹੋਜਾਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਤਪ ਚੋ ਬੋਰੋਜ ਕੋ ਦਫਾ ਕ  
 ਰੇ ਸੀਪ ਮੈਂ ਨ ਫਲ ਦੋਨੋਂ ਬਰਾਬਰ ਲੋਕਰ ਬੋੜੀ ਤੁਲਸੀਕੀ ਪਤੀ  
 ਮਿਲਾਕਰ ਪੀਸੇ ਏਕ ਘੜੀ ਤਕ ਫਿਰ ਦੇਸਕੋਰੋਂ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਗਿ  
 ਲਹਿਕ ਮਤ ਕਰ ਕੇ ਜੰਗਲੀ ਚਿਪਲੋਂ ਮੇਂ ਚਰ ਪਹਰਤ ਕਾ ਚ ਦੇਵੇ  
 ਬਾਹਰ ਲਾਕਰ ਮਕਦਾਰ ਦੇਰਤੀ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਬੋੜੇ ਅਰਸੇ ਕੇ ਬਾਦ  
 ਬੋਲੀ ਗਿਹੋਂ ਕੀ ਦੁਧ ਔਰ ਸਕਰ ਮਿਲਾਕਰ ਖਿਲਾਵੇ ਖਟਾਈ  
 ਔਰ ਬਾਦੀ ਚੀਜ਼ ਸੋ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਸੀਖੀਆ  
 ਕਿਸੀ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਦੁਧ ਗਾਏਕਾ ਇਸੀ ਕਰ ਰਡਾਲੇ ਕਿ  
 ਦੋਤੀ ਨ ਉਂਗਲ ਉਪਰ ਸੀਖੀਆ ਕੇ ਹੋ ਏਕ ਰਾਤ ਦਿਨ ਭਿੰਗੋ ਸੁਖ  
 ਹ ਕੋ ਦੁਧ ਫੈਂਕ ਦੇਵੇ ਦੁਧ ਤਾਜ ਔਰ ਡਾਲੇ ਇਸੀ ਤਰਹ ਇਕੀ ਜਰੋਜ  
 ਤਕ ਕਰੇ ਬਾਈਸ ਵੇਰੋਂ ਏਕ ਬੜੀ ਈਂਟ ਪਕੀ ਮੋਰੀ ਲਾਕਰ ਏਕ  
 ਤਰਫ ਉਸਕੇ ਖੋਦ ਕੇ ਮਿਸਲ ਪਿਆਲੇ ਕੇ ਬਨਾਵੇ ਔਰ ਮੋਰਾਈ ਈਂ  
 ਟ ਕੀ ਨੀਚੇ ਬਕਦਰ ਏਕ ਉਂਗਲ ਤਕ ਕੀਰਹੇ ਸੀਖੀਆ ਕਿ ਦੁਕੜੇ  
 ਚਨੇ ਬਰਾਬਰ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਖਾਲੀ ਕੀ ਹੁਈ ਈਂਟ ਮੇਂ ਰਖੇ ਏਕ ਕਰ



ਰਾਤਾਬੇਕਾਉਪਰਉਸਕੇਬੰਦਕਰੋਕਿਸਥਕੋਛਿਪਲੇਵੇਕਨਚੇਕਟੋਰੇ  
 ਕੇਕਿਸੀਚਜਿਸੇਬੰਦਕਰਦੇਵੇਈਰਕੋਚਹਲੇਪਰਚਲਾਕਰਨੀਚੇ  
 ਉਸਕੇਲਕੜੀਕੀਆਚਦੇਵੇਜੈਸਾਕਿਗੋਸਤਪੁਕਾਨੇਮੇਂਅੰਚਦੇਤੇਪੈ  
 ਬਰਾਬਰਆਨਪਹਰਤਕਬਾਦਉਸਕੇਉਤਾਰਕੇਸੀਖੀਆਨਿਕਾਲ  
 ਕਰਬਕਦਰਏਕਚਵਲਸਾਥਚਰਮਾਸਾਸਕਰਕੇਸਾਹਿਬਤਪਕੇ  
 ਖਿਲਾਵੇਅਗਰਗਰਮੀਕਰੇਦਹੀਮਿਠਾਖਿਲਾਵੇਅੰਰਪਾਣੀਦੇ  
 ਹੀਕਾਭੀਆਧਪਉਖਿਲਾਵੇਅਦਵੀਆਕਿਤਪੋਪੁਰਾਨੀਅੰਰ  
 ਤਪਬਲਗਮੀਅੰਰਸੁਊਲਕਨੀਆਕਿਸੁਰੂਇਸਤਿਸਕਾਕੇ  
 ਕਹਤੇਪੈਅੰਰਇਸਤਿਸਕਾਕੇਮੁਠੀਦਪੈਰੇਉਦਚੀਨੀਸਾਤਮਾਜਾ  
 ਹਬਬਲਸਾਨਉਦਕਮਾਗੀਪੋਸਤਬੇਰੁਪਿਸਤਲੋਗਗੁਲਾਬਕੇ  
 ਫੂਲਧਨਿਆਂਖੁਸਕਸੌਫਹਰਏਕਸਾਡੇਤੀਨਮਾਜਾਕੂਟਪੀਸ-  
 ਕੋਰਸੁਬਹਕੇਤੀਨਮਾਜਾਸਾਥਪਾਨੀਕੇਪਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ  
 ॥ਤਪਚੌਥਈਆਕੇਮੁਠੀਦਪੈਚੂਨਤੀਨਮਾਜਾਯਾਕਮਅੰਰ  
 ਜਿਆਦਾਪਾਨੀਮੇਂਹਲਕਰੇਅੰਰਏਕਲੇਮੁਊਜਮੇਂਨਚੇਵੇਜੈਕਿ  
 ਪਾਨੀਸਫਚੂਨਕਾਉਪਰਹੋਵੇਉਸਕੇਪਿਲਾਵੇਂਅੰਰਤਲਛਟ  
 ਕੋਫੈਂਕਦੇਵੇਅੰਰਯਹਦਵਾਕਿਜਿਸਦਕਤਅਸਰਬੁਖਾਰਕਾਜ  
 ਹੂਰਮੇਂਆਵੇਸੁਰੂਕਰੇਅੰਰਅਗਰਏਕਬਾਰਪਿਲਾਨੇਦਵਾਮੇਂਫਾਇਰ  
 ਨਹੋਤੇਏਕਮਰਤਬਾਅੰਰਪਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ਵਾਸਤੇਤਪ  
 ਚੌਥੇਰੋਜਕੇਮੁਜਰਬਪੈਪੋਸਤਮੁਆਫਿਕਤਬੀਅਤਮਰੀਜਕੇਬਾ-  
 ਰਹਦਾਨੇਫਿਲਫਿਲਗੁਰਦਕੁਰਕੇਪਾਨੀਮੇਬਕਦਰਦਸਪਿਆਲਾ  
 ਕਹੁਵਾਖੋਰੀਫੂਲਕੇਜੋਸਦੇਜਿਸਦਕਤਕਿਤੀਨਪਿਆਲੇਬਾਕੀਰਹੇ  
 ਸਦਕਰਕੇਕਿਥਲਬੁਖਾਰਕੇਏਕਬਾਰਪਿਲਾਵੇਂਤੀਨਬਾਰਮੇਂ  
 ਰਹੋਜਾਇਗਾਇਨਸਾਅਲਾਤਲਾ। ਦੀਗਰ ॥ਧਤੁਰਾਜਿ-  
 ਚਕੀਪਤੀਦਵੀਅਦਰਪਨਕਨੇਰੀਦਵੀਅਦਰਫਿਲਫਿਲਗਰ  
 ਫਾਈਅਦਰਬਛੀਕਕੁਰਕੇਮਿਰਚਕੇਮਾਨੰਦਗੋਲੀਬਨਾਵੇਏਕ

੧੫੮  
 149

੧੬੦

14

ਸੁਥਹ ਔਰ ਏਕ ਸਾਮ ਕੋ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ  
 ਦਫ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਔਰ ਪਰ ਹੋ ਜਾਇਸਾ ਮੇਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ  
 ॥ ਕਿਤਪ ਔਰ ਲਰਜੇ ਕੋ ਨਫ ਕਰੇ ਕਟਕੀ ਸੋਲਹ ਮਾਸੇ ਲੋਂ ਗਛੈ  
 ਅਦਰ ਅਜਵਾਇਣ ਦੇ ਮਾਸ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਕਟ ਪੀਸ ਕੇ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਕਰੇਂ  
 ਹੋਵੇ ਠੀਕਰੀ ਆਗ ਮੇਂ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਥੋੜਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਭੁਝਾਵੇਂ ਏਕ ਹਿਸ  
 ਦਵਾ ਮਜ਼ਕੂਰ ਸੇ ਪਿਲਾਵੇਂ ਪਿਲਾਵੇਂ ਇਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਕਰੇਂ  
 ਔਰ ਗਿਜਾ ਖਿਚੜੀ ਬੇਨਿਮਕ ਔਰ ਬੋਰੋਂ ਗਨ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ ਮੁਜਰਬ  
 ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਹਤਪ ਕਿਏ ਕਰੋਜ ਦਰਮਿਆਨ ਦੇ ਕਰ ਅਤੀ  
 ਹੈਂ ਜਬਾਨ ਤਾਜੀ ਮੇਂ ਉਸ ਕੋ ਗਬ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਮਘ ਪੀਪਲ  
 ਔਰ ਮਗਜ ਕਛੜਾ ਅਹਰ ਏਕ ਏਕ ਤੋਲਾ ਜੀਰਾ ਸੁਫੈਦ ਪਤੀ ਬਬੁਲਹ  
 ਰਏਕ ਛੈ ਮਾਸਾ ਦਵ ਉਂਕੋ ਕੂਟੇ ਔਰ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਬਕਦਰ ਫਾਲਸ  
 ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੇਂ ਏਕ ਗੋਲੀ ਸੁਥਹ ਕੋ ਏਕ ਦੇ ਪਹਰ ਏਕ ਸਾਮ ਕੋ ਦੇਵੇਂ  
 ਇਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਰੋਜ ਅਮਲ ਮੇਂ ਲਵੇਂ ਮਘ ਪੀਪਲ ਦਰਫਿਲੁਫਲ  
 ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੈਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਤਜਾਰੀ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦਹੈ ਤਿਤਲੀ  
 ਕੀ ਪਤੀ ਦੇ ਮਾਸਾ ਪਾਨ ਮੇਂ ਲਪੇਟ ਕੇ ਸੁਥਹ ਮਰੀਜ ਕੋ ਖਿਲਾਵੇਂ ਤੀਨ  
 ਰੋਜ ਤਕ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਤਪ ਮੁਰਕਬ ਸਫਰਾਵ ਬਲਰ  
 ਮਕੇਕਾਸਨੀ ਧਨਿਆ ਅਜ ਮੁਦੁ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਤੋਲਾ ਪੀਪਲ ਛੈ ਮਾ  
 ਸਾ ਜੁਮਲਾ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਕਰੇਂ ਏਕ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਸੁਥਹ ਕੋ ਪਾ  
 ਨੀ ਸਾਫ ਉਸਕਾ ਪਿਲਾਵੇਂ॥ ਦਵਾਈ ਕਿਵਾਸਤੇ ਤਪ ਸਰਦ ਕੇ ਮੁਕਰ  
 ਰਹੈ ਹੜਤਲ ਤਬਕੀ ਚੁਨਾ ਕਥ ਤੀਨੋਂ ਬਰਾਬਰ ਸਾਥ ਪਾਨ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ  
 ਬਕਦਰ ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ਕੋ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੇਂ ਏਕ ਦੇਵੇਂ ਤੀਨ ਗੋਲੀ ਮੇਂ ਤਪ  
 ਮੁਜ਼ਮਿਨ ਜਾਤੀ ਰਹੇ ਲੋਕਨ ਯਹ ਦਵਾ ਨਜ਼ਕ ਮਜ਼ਾਜੇ ਕੋ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਏ  
 ਕਿਜਹ ਰਹੈ ਵਚੁਨ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਲੋਕਰ ਬਦੁਨ ਕਥ ਮਗਜ ਘੀਕਰ  
 ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਬਕਦਰ ਆਧੇ ਮਾਸੇ ਕੋ ਗੋਲੀ ਆਬਨਾ ਕਰ ਏਕ ਗੋਲੀ  
 ਸਰਦੀ ਦੇ ਤਪ ਕੇ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਦੇਤੇ ਹੈ ਇਲਾ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਤੋਂ ਔ

ਤਪਗਰਮੀਮੇਂਸਾਥਪਾਨੀਸਰਦਕੇਵਾਸਤਿਤਪਕੇਕਿਜੋਰੋਜਆਤੀ १  
ਪੈਕਥਾਥਚੀਨੀਕੁਟਪੀਸਕੇਬਕਦਰਤੀਨਮਾਸਾਸਾਥਪਾਨੀਕੇਸੁ-  
ਬਹਕੋਦੇਵੇਵਾਸਤਿਤਪਮੁਰਕਥਸਫਰਾਵਬਲਗਮਕੇਸਨਾਇਮ  
ਕੀਦੋਮਾਸਾਅਜਵਾਇਨਤੀਨਮਾਸਾਪੀਪਲਦੋਮਾਸਾਅਠਪਹਰ  
ਪਾਨੀਮੇਤਰਰਖੇਸੁਬਹਕੋਪਾਨੀਉਸਕਾਪਿਲਵੇਤੀਨਰੋਜ।

ਦੀਗਰ ॥ਵਾਸਤਿਤਪਕੇਕਿਸਰਦੀਜੇਹੋਨਫਕਰੇਔਰਭੂਖਲਾਵੇ  
ਹੜਤਾਲਤਬਕੀਭੇਡਤੋਲਾਮਦਾਰਕਾਦੂਪਸੇਰਭਰਸੀਰਾਹੁਲਹੁਲ  
ਸਾਡੇਸਾਤਤੋਲਾਬਰਤਨਮਿਟੀਕਾਐਜਾਕਿਉਪਰਸੇਪਾਨੀਨਜਾਸ  
ਕੇਨੀਚੇਉਸਕੇਕਪਰੇਟੀਕਰਕੇਹੜਤਾਲਰਖੇਔਰਦੂਪਮਦਾਰਦਾਈ  
ਪਉਮੇਦੂਪਉਸਬਰਤਨਮੇਂਯਾਨੇਦੇਗਮੇਂਡਾਲੇਔਰਮੁੰਹਦੇਗਕਾ  
ਕਪਰੇਟੀਜੇਖੁਬਬੰਦਕਰੇਏਕਗੜਾਕਿਬਕਦਰਸੀਨਾਕਿਉਸਮੇਂ  
ਕੰਡੋਂਭਰੇਔਰਬੀਚਮੇਂਦੇਗਕੋਰਖਕਰਾਗਾਦੇਵੇਂਬਾਦਏਕਰਤਔਰ  
ਦਿਨਕੇਸਰਦਹੋਗਾਨਿਕਲੇਔਰਦੂਪਮਦਾਰਕਾਕਿਜੋਬਕੀਪੈ  
ਫਿਰਡਾਲਕਰਬਤਰੀਕਮਜ਼ਕੂਰਆਗਾਦੇਵੇਂਪਸਨਿਕਲਕਰ  
ਬਾਚੀਕਪੀਜੇਬਕਦਰਏਕਰਤੀਹਮਰਹਪਾਨਯਤੀਨਤੋਲਦੂਪ  
ਕੇਦੋਔਰਬਾਦਦਵਾਕੇਦੂਪਔਰਚਾਵਲਖਿਲਾਵੇਅਗਰਹਰਾਰਤ  
ਨਹੋਜਿਸਕਦਰਕਿਚਹੋਦੂਪਪਿਲਾਵੇਔਰਕਿਸਕਿਹਰਾਰਤਹੋ  
ਦੂਪਮੇਂਪਾਨੀਮਿਲਾਕਰਪਿਲਾਵੇਫਾਇਦਾਕਰੇਗਾਮੁਜਰਬਪੈ।

ਦੀਗਰ ॥ਤਪਚੋਥੇਰੋਜਕੋਤੀਨਰੋਜਮੇਂਦਫਕਰੇਪੋਸਤ  
ਅੰਦਰਦਰਖਤਨੀਮਕਾਸਾਡੇਸਾਤਤੋਲਾਅਦਸੇਰਪਾਨੀਮੇਂਜੋਸ  
ਕਰੇਜਿਸਵਕਤਕੇਆਧਾਪਉਰਹੇਸਾਫਕਰੇਪਥਰਚਕਮਾਕ  
ਕੋਦੋਤੀਨਟੁਕਫੇਕਰੇਔਰਆਗਮੇਂਗਰਮਕਰਕੇਉਸੀਪਾਨੀਮੇਂ  
ਬੁਝਵੇਤਾਕੇਵਹਪਾਨੀਜਲੇਜਿਸਵਕਤਦੋਤੀਨਦਮਬਾਕੀਚਹੋਮ  
ਗੀਜਕੋਪਿਲਾਵੇਇਸੀਤਰਹਤੀਨਰੋਜਦੇਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥  
ਦੂਰਕਰਨੇਚੋਥੇਰੋਜਕੋਮੁਜਰਬਪੈਦੀਗਦੋਮਾਸਾਨਿਮਕਦੋਮਾਸਾ

ਦੋਨੋ ਕੋ ਏਕ ਸੇਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋ ਸਕਰੇਂ ਜਬ ਕਿਛੈ ਤੋਲਾਰਹੇ ਮਰੀਜ ਕੋ  
 ਪਿਲਾਵੇਂ ਦੋਰੋਂ ਮੇਂ ਤਪਸਦੀ ਦਫ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ॥ ਦੀਗਰ  
 ॥ ਤਪਚੋ ਬਈ ਆਕੋ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਪਲਾਸ ਪਾਪੜਾ ਸੁਰਖ  
 ਛਿਲਕਾਉ ਪਰਕਾ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਮਗਜ ਸੁਫੈਦ ਉਸਸੇ ਲੋਕਰ ਦੂਨ  
 ਉਸਕਾ ਮਗਜ ਕਰੰਜੁ ਆਮਿਲਾਵੇਂ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਹਲਕਰਕੇ ਬਕਦਰ  
 ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਸਾਬ ਪਾਨੀ ਬਾਸੀ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇਂ  
 ਫਿਲਫਿਲ ਗੁਰਦ ਹੁਲ ਹੁਲ ਕੀ ਪਤੀ ਦੋਨੋ ਬਰਾਬਰ ਅਦਰ ਪੀਸ  
 ਕੇ ਬਕਦਰ ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਏਕ ਏਕ ਗੋਲੀ  
 ਪਿਲਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਤਪਲਰਜ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਅਫ ਯੂਨ ਏਕ  
 ਮਾਸਾ ਮਿਰਚ ਦੋ ਮਾਸਾ ਸਤ ਕੀ ਕਰਕੀ ਲਕੜੀ ਕਾਛੈ ਮਾਸੇ ਤੀਨੋ ਕੋ  
 ਪੀਸਕੇ ਮਿਕਦਾਰ ਏਕ ਮਾਸਾ ਚਾਰ ਘੜੀ ਪੇਸਤਰ ਆਨੇ ਤਪਸੇ ਜਾ-  
 ਬ ਪਾਨੀ ਕੇ ਕਿਥਲਾ ਰੂਖ ਤੋ ਹੋਕਰ ਪਿਲਾਵੇਂ ਗਜਾ ਬਾਦ ਦੋ ਪਹਰ ਕੇ  
 ਦੋਨਾ ਚਾਹੀਏ ਨਿਹਾਰ ਮੁੰਹ ਯਹ ਦਵਾਨ ਦੇਵੇ ਕਿਕੈਲਾਤੀ ਹੈ ਛੰਗ ਕੀ  
 ਪਤੀ ਪੇਸਤ ਦੋਨੋ ਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਜਿਸਕਦਰ ਕਿਦੋ ਉਂਗਲੀ ਮੇਂ ਆਵੇਂ  
 ਪਿਲਾਵੇਂ ਅਫੀ ਯੂਨ ਦੋ ਮਾਸਾ ਸੰਦਲ ਜਾਫਰਾਨ ਸਾਤ ਮਾਸਾ ਦਰ  
 ਚੀਨੀ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਮਿਰਚ ਆਠ ਮਾਸਾ ਕੂਟ ਪੀਸਕੇ ਤੀਨ ਰਤੀ ਗਰਮ  
 ਪਾਨੀ ਕੇ ਸਾਬ ਪਿਲਾਵੇਂ ਨੌ ਸਾਦਰ ਤੀਨ ਰਤੀ ਮਿਰਚ ਦੋ ਦਾਨ ਕੂਟ ਪੀ-  
 ਸਕੇ ਵਾਸਤੇ ਚੋਬਈ ਆਕੇ ਦੇਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸਬ ਕਿਸਮ ਤਪ  
 ਕੋ ਔਰ ਜੁਕਾਮ ਵਨ ਜਲਾ ਸਰਦ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਬਿਛਨਾਕ ਜਿਸਕਾ  
 ਅੰਦਰ ਸੁਫੈਦ ਹੋਤ ਹੈ ਪੀਪਲ ਚਗਾਇਤਾਰ ਏਕ ਡੋਡ ਤੋਲਾ ਮਿ-  
 ਰਚ ਦੋ ਤੋਲਾ ਅਵਲ ਬਿਛਨਾਕ ਔਰ ਪੀਪਲ ਏਕ ਪਹਰ ਪੀਸੇਂ ਔਰ  
 ਦੂਸਰੀ ਜਗਹ ਮਿਲਾਕਰ ਪਾਨੀ ਜੋ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਪਹਲੇ ਆਪੀ ਗੋ-  
 ਲੀ ਦੇਵੇਂ ਫਿਰ ਏਕ ਗੋਲੀ ਨਿਹਾਇ ਤੀਨ ਗੋਲੀ ਤਕ ਯਹ ਅਸਰਾਰ  
 ਹੈ ਔਰ ਬਿਛਨਾਕ ਕੋ ਹਾਜਤ ਮੁਦਬਰ ਕਰਨੇ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਔਰ ਖਲੇ  
 ਵਭਾਇਸਕਾ ਫਿਲ ਫੂਰਕ ਹਵਾ ਨੇ ਸਕਰੇ ਵਰਨਾ ਖਲਾ ਦਿਮਾਗ



ਭਾਤਾ ਹੈ ਔਰ ਮੁਆਲਜਾ ਇਸ ਕਾ ਕਾਗਜ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਧੋਕਰ ਦੇਨਾ ਹੈ ੧੬  
ਅਗਰ ਤਪਦਿਕ ਹੈ ਗਜਾ ਸੇਰਵਾ ਗੋਸਤ ਕਾ ਹਮਰਾਹ ਸੀਰਾ ਬਾਦ ੧੭  
ਮਕੇ ਦੇਵੇਂ ਔਰ ਕਬੀ ਇਸ ਦਵਾ ਸੇ ਤਪ ਸਿਆਦਾ ਭੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਦੇ  
ਸਾਨ ਕਰੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਤ ਪਦਿਕ ਨੋ ਬਰਸਕੀ ਛੂਡ ਕ-  
ਰੇ ਔਰ ਖਾਂਸੀ ਕੇ ਫਾਇਦਾ ਬਖਸੇ ਖਾਰ ਬਾਂਸੇ ਕਾ ਕਿ ਛੁੱਲ ਉਸ ਕਾ  
ਸੁਫੈਦ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਾਨੇ ਰੋਸੇ ਕੀ ਬਚ ਔਰ ਕਤੀਰਾ ਔਰ ਗੋਰ ਬਬੁਲ  
ਮੁਲ ਠੀ ਬਕ ਦਰ ਹਾਜਤ ਹਰ ਏਕ ਚੀਜ਼ ਲੋਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ ॥

ਬਾਬ ਅੰਦਰ ਆਬਲਾ ਔਰ ਔਰਾਮ ਔਰ -

ਨਾਜੁਰ ਕੇ

ਦਵਾਈ ਕਿ ਵਰਮ ਕੇ ਖੋਲ ਦੇਵੇਂ ਔਰ ਪੀਪ ਉਸ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਪਾਨ ਕੀ-  
ਕੇਰੀ ਪਾਂਚ ਅਦਦ ਸਿਪਾਰੀ ਕਥਾ ਦੂਨਾ ਬਕਦਰ ਪਾਨ ਕੇ ਲੋਕਰ ਬ ੦  
ਠੀਕ ਪੀਸੇਂ ਔਰ ਬਚਾ ਸਿੰਘ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਦੂਨਾ ਪਾਨ ਕਾ ਮਿਲ ੦  
ਵੇਂ ਔਰ ਡਿਹਾਈ ਹਿਜਾ ਬਾਰਹ ਸਿੰਘੇ ਕਾ ਸੁਹਾਗਾ ਲੇਵੇਂ ਅਗਰ ਜ-  
ਰੂਰਤ ਹੋ ਬੋੜਾ ਪਾਨੀ ਭੀ ਸਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਇਕੀ ਆਂ ਬਾਂਧ ਕੇ ਉਪਰ  
ਵਰਮ ਕੇ ਰਖੇਂ ਔਰ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ ਬਾਂਦ ਦੇਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ  
ਵਰਮ ਔਰ ਜਿਆਦਤੀ ਗੋਸਤ ਕੀ ਕਿ ਕਿਸੀ ਜਾਬਦਨ ਪਰ ਹੋ ਦੂਰ  
ਕਰੇ ਆਮਲਾ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਭੁੜ ਸਿਆਹ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਭੁੜ ਕੋ ਪਾਨੀ  
ਮੇਂ ਘੋਲ ਕਰ ਆਮਲਾ ਉਸ ਮੇਂ ਡਾਲੇਂ ਔਰ ਤਮਾਮ ਰਾਤ ਰਖੇਂ ਸੁਥ ਹ ਕੇ  
ਪਾਨੀ ਛਾਨ ਪਿਲਾਵੇ ਚਿਰਾਇਤਾ ਸੇਂਠ ਪੀਸ ਕਰ ਵਰਮ ਪਰ ਲਗਾ-  
ਵੇਂ ਬਿਸਖ ਪਰ ਰੋਂਡੀ ਕੀ ਜੜਕੀ ਛਾਲ ਸੇਂਠ ਵਰਮ ਕੇ ਤਹਲੀਲ ਕਰ  
ਤੀ ਪੈ ਬਿਸਖ ਪਰ ਕੁਚਲਾ ਕਾਣੀ ਜ਼ੀਰੀ ਮਿਰਚ ਨੀਮ ਕੀ ਪਤੀ ਨੀਰ  
ਬਸੀ ਬਰਾਬਰ ਬਰਾਬਰ ਲੋਕਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ॥  
ਦੀਗਰ ॥ ਵਰਮ ਗਰਮ ਕਿ ਸੁਰੂ ਮੇਂ ਹੋ ਕਮ ਕਰੇ ਔਰ ਅਗਰ ਮ-  
ਕੜੀ ਮਿਲ ਗਈ ਹੋ ਉਸ ਕੇ ਭੀ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇ ਸੰਦਲ ਸੁਫੈਦ ਔਰ ਸੁ-  
ਰਖ ਮੁਰਦਾਰ ਸੰਗ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਖੁਲੀ ਹਲਦੀ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਭੀ

ਮੁਹੀਦ ਪੈ ਵਹੁਦਵਾ ਕਿਵੇਂ ਬਲਕੋ ਪਕਾਦੇਵੇ ਔਰ ਮੁਹਕੇ ਖੋਲਦੇਵੇ ਖ  
ਮੀਰਤੁਰਸ ਤੀਨ ਸੁਜ ਔਰ ਕਬੂਤਰ ਕੀ ਬੀਠ ਹਰ ਏਕਏ  
ਕਜੁਜ ਰੋਗਨ ਜੇਤੂਨ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਦੁਬਲ ਪਰ ਰਖੇ॥  
ਵਹੁਦਵਾ ਕਿਵਰ ਮਛਤੀ ਓਂ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਖਾਕ ਜਦ ਵਰ ਕੀ ਮਲੇ ਗੁਰ  
ਲਔ ਮਨਸਲ ਪੀਸ ਕੇ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਅਗਰ ਵਰ ਮਸੂਰ  
ਕਾ ਪੈ ਕਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਅਗਰ ਸੁਰਤ ਪਕਨੇ ਕੀ ਪੈ ਪਕ ਜਾਏਗਾ॥  
ਦੀਗਰ ॥ ਦੁਬਲ ਕੋ ਪਕਾਦੇਵੇ ਔਰ ਚਾਕ ਕਰ ਦੇ ਮੈਨ ਫਲ ਪਾਨੀ ਮੇਂ  
ਪੀਸ ਕੇ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਦੁਬਲ ਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਔਰ ਸਿਰ ਪਰ  
ਉਸ ਕੇ ਗੀਦ ਬੈਰੋ ਜਾਰਖੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗਿਲ ਮੁਲਤਾਨੀ ਜੀਰ  
ਜੁਫੈਦ ਹਰ ਏਕ ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਮਿਰਚ ਪਾਂਚ ਅਦ ਦ ਨਿਮਕ ਥੋੜ ਪਾਨੀ  
ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਗੁਗਲ ਔਰ ਸਾਬੂਨ ਪੀਸ ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਵਰ  
ਮਤ ਹਲੀਲ ਹੋਤਾ ਪੈ ਯਾ ਪਕਤਾ ਪੈ ਖਮੀਰ ਔਰ ਨਿਮਕ ਵਾਸਤੇ ਪ-  
ਕਨੇ ਔਰ ਚਾਕ ਕਰਨੇ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਪੈ ਨਿਮਕ ਪੀਸ ਕੇ ਉਪਰ ਦੁਬਲ  
ਕਿਛੜ ਕੋਲ ਸੁਝੇ ਕੀ ਪਤੀ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ ਥਾਂ ਧਰੇਵੇ ਪਾਉ ਪਾਤ ਅ-  
ਗਰ ਮੁਹਕੀਤ ਰਫ ਦੁਬਲ ਪਰ ਥਾਂ ਧੇ ਪਕਾਦੇਵੇ ਔਰ ਅਗਰ ਪੁਸਤ  
ਕੀਤ ਰਫ ਪਤੀ ਦੁਬਲ ਪਰ ਥਾਂ ਧੇ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥  
ਕਿਵਰ ਮਸਖਤ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਤਾ ਪੈ ਔਰ ਪਕਾਦੇਤਾ ਪੈ ਧਤੂਰਾ ਸਿਆ  
ਹ ਕੀ ਪਤੀ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਥਾਂ ਧੇ ਅਗਰ ਮਾਦਾ ਬਹੁਤ ਪੈ ਪਕ ਜਾਏਗਾ  
ਬਲਕੇ ਅਗਰ ਪਤਾ ਮਜ਼ਰੂਰ ਕੂਟ ਕੇ ਜਮਾਦ ਕਰੇ ਜਲ ਦ ਅਮਲ  
ਕਰਤ ਪੈ ਚੋਕ ਕਿਉਂ ਪਰ ਮਲਤੋ ਪੈ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਗਰਮ ਕਰ  
ਕੇ ਵਰਮ ਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਹਿਓਂ ਕਿ ਅਹਿਲ  
ਹੋਦ ਬਨਾਤੇ ਪੈ ਪਕਾਨੇ ਵਰਮ ਮੇਂ ਅਸਰਤ ਮਾਮਰ ਖਤੀ ਪੈ ਤਰੀਕਾ  
ਉਸ ਕਾ ਯਾਦ ਪੈ ਕਿ ਚਵਲ ਕੂਟ ਕੇ ਜਾਥਾ ਏ ਗੁਰ ਔਰ ਦਹੀ ਕੇ ਪਕਾਵੇ  
ਅਗਰ ਕਵੀ ਜਿਆਦਾ ਚਾਹੇ ਆਟਾ ਮੇਥੀਕ ਔਰ ਸਨ ਕੇ ਬੀਜ ਏ  
ਲੁਆ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਬਕਰ ਹਮਰਾ ਚਾਵਲ ਵਰੀਰ ਕੇ ਮਿਲਾ

ਕਰਪਕਾਵੇ ਮਜਲਨ ਅਗਰ ਦੋ ਤੋਲਾ ਆਟਾ ਜਵਾਰ ਕਾ ਹੈ ਭੇਡ ਤੋਲਾ ੦੧੪  
 ਆਟਾ ਮੇਥੀ ਕਾ ਭੇਡ ਤੋਲਾ ਸਨਕੇਥੀਜ ਔਰ ਚਾਰ ਤੋਲਾ ਏਲੂਆ 14  
 ਮਿਲਾਵੇ ਇਸੀ ਤਰਹ ਕੀ ਮਹੀਰੀ ਜਲਦ ਬਹੁਤ ਪਕਾਤੀ ਹੈ ਵਰਮ  
 ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਜਰਾ ਹੋ ਕੀ ਹੈ ਕਮੀ ਜਿਆਦਤੀ ਇਸ ਮੇਂ ਦਵਾ ਕੀ ਉਪਰ  
 ਲਾਏ ਤਬੀਬ ਕੇ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਵਹੁ ਦਵਾ ਕਿਵਰ ਮੇਂ ਕੇ ਬਹੁਤ ਜ  
 ਲਦ ਖੋਲ ਦੇ ਚੂਨਾ ਕਿ ਜਿਸ ਮੇਂ ਪਾਨੀ ਨ ਲਗਾ ਹੈ ਔਰ ਜਾਬੂਨ ਕਾ ਪਾਨੀ  
 ਦੋਨੋਂ ਬਾਹਮ ਪੀਸ ਕੇ ਏਕ ਪਹਰ ਮੇਂ ਤੀਨ ਚਰ ਬਾਰ ਰਖੇ ਇੰਦ੍ਰ ਜੋ ਜਾ  
 ਬ ਪਾਨੀ ਧਨਿਆ ਕੇ ਤਰਕਰੇ ਔਰ ਲਗਾਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਵਰਮ  
 ਕੇ ਜਮਾਨਾ ਸੁਰੂ ਮੇਂ ਔਰ ਜਿਆਦਤੀ ਮੇਂ ਔਰ ਇਨਤਹਾ ਮੇਂ ਬਾਰ ਫੂਟ ਨੇ  
 ਕੇ ਨਫਾ ਦੇਵੇ ਅਸਰੀ ਧਨ ਗੋਰੀ ਪੀਸ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਪਾਨੀ ਕੇ ਏਕ ਦਿ  
 ਨ ਮੇਂ ਦੋ ਮਰਤਬਾ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਔਰ ਅਗਰ ਵਹ ਵਰਮ ਬਹੁਤ ਦਿਨ  
 ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰ ਰਹੇ ਅਸਰੀ ਧਨਿ ਜਾਹੂ ਆਨਫਾ ਜਿਆਦਾਰ ਖਤਾ ਹੈ  
 ਆਨੇ ਬਤਰੀਕ ਮਰਹਮ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਰਖੇ ਔਰ ਕਾਮ ਮੇਂ  
 ਲਾਵੇ ਔਰ ਜੋ ਖੁਸਕ ਹੋਵੇ ਥੋੜਾ ਪਾਨੀ ਡਾਲੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਵ  
 ਰ ਮੇਂ ਕੋਤ ਹਲੀਲ ਕਰੇ ਗੁਗਲ ਭੈਂ ਸਾਏਲੂਆ ਅੰਬਹ ਹਲਦੀ  
 ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸੇ ਔਰ ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਮੇਂ ਪਕਾਵੇ ਔਰ ਕਿਸੀ ਚੀਜ  
 ਜੇਹਲਾ ਦੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਮਾਫਿਦ ਸਰੇਸ਼ ਕੇ ਹੋ ਉਤਰ ਕਰ ਰਖੇ ਔਰ  
 ਤਿਲਾ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਵਰ ਮੇਂ ਕੋਤ ਹਲੀਲ ਕਰੇ ਔਰ ਦਰਦ  
 ਕੋ ਸਾਕਨ ਕਰੇ ਅਜਵਾਇਣ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸੇ ਅਰਕ ਲੇਮੂੰ ਡਾਲੇ ਔਰ  
 ਨੀਮ ਗਰਮ ਉਪਰ ਵਰਮ ਕੇ ਲਗਾਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਪਠਾ ਪੀ  
 ਕੁਵਰ ਕੇ ਏਕ ਤਰਫ ਤਰਾਜੇ ਥੋੜਾ ਜਰਦ ਚੋਬਾ ਮਿਰਚ ਨੀਮਕ ਪੀ  
 ਸ ਕਰ ਉਪਰ ਪੀਠ ਕੇ ਛਿੜਕ ਕਰ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਵਰਮ ਪਰ ਬਾਧੇ  
 ਜਲਦ ਪਕਾਵੇ ਤਦੋਂ ਔਰ ਫੋੜ ਦੇਤਾ ਹੈ ਔਰ ਕੁਛ ਗਰਮੀ ਕਰੇਗਾ।  
 ਦੀਗਰ ॥ ਪਤੀ ਨੀਮਕੀ ਉਰੂ ਵਰਮ ਪਰ ਬਾਧਾ ਤਹਲੀਲ  
 ਕਰਤਾ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਵਰਮ ਬਗਲ ਔਰ ਕਨ੍ਹ ਕੇ ਜਲਦ ਪ

ਕਵੇ ਔਰ ਖੋਲ ਦੇ ਮਿਸੀ ਬੂਟੀ ਕਿ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਪਤੀ ਉਸ ਕੀ ਲੋਕਰ  
 ਬਰਾਬਰ ਉਸ ਕੇ ਪਤੀ ਅਰਿੰਡ ਕੀ ਲੋਕਰ ਕੂਟੇ ਬੈਠਾ ਨਿਮਕ ਡਾਲ ਕੇ  
 ਨੀਮਗਰਮ ਜਮਾ ਦਕਰੇ। ਈਗਰ ॥ ਵਰਮ ਬਦਕੇ ਮੁਢੀ ਦੋਹੇ  
 ਪੇਸਾ ਬਲੜ ਕੇ ਕਾਕਿਸੀ ਬਰਤਨ ਮੇਰਖੇ ਔਰ ਸਾਬੂਨ ਔਰ ਬੈਠਾ  
 ਨਿਮਕ ਉਸ ਮੈਂ ਡਾਲ ਕੇ ਪਕਾਵੇ ਤਾ ਕਿ ਗਾੜਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਚੰਦਰੇ ਜ ਸੁਬਹ  
 ਔਰ ਸਾਮਤਾ ਬਾਧੇ ਬਗੈਰ ਦਰਦ ਔਰ ਤਕਲੀਫ ਕੇ ਫੂਟ ਕਰ  
 ਰੀਮ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ ਬਾਦ ਮਰਹਮ ਲਗਾਵੇ। ਈਗਰ ॥  
 ਵਾਸਤੇ ਵਰਮ ਹਰਜਗਾ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦੋਹੇ ਮੇਥੀ ਹਾਲੇ ਬਰਾਬਰ ਲੋਕ  
 ਰ ਪੀਸ ਕੇ ਸਾਬ ਪਾਨੀ ਕੇ ਲੋਪ ਕਰੇ ਔਰ ਅਗਰ ਚਾਹੇ ਪਕਕਰ ਗ-  
 ਰਮ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਔਰ ਬੈਠਾ ਜਰ ਚੈ ਬਾ ਭੀ ਮਲਾਵੇ। ਈਗਰ  
 ॥ ਵਾਸਤੇ ਵਰਮ ਐਜ ਔਰ ਯਰਕਾਨ ਯਾ ਗਲਾ ਖੂਨ ਕੇ ਬਸਬ  
 ਵਰਮ ਕੇ ਪੈਤ ਹੈ ਔਰ ਵਹ ਵਰਮ ਜੋ ਬਾਦਤ ਪਕੇ ਪੈਤ ਹੈ ਮੁਜਰਬ ਹੈ  
 ਜੜ ਅਰਿੰਡ ਸੁਫੇਦ ਕੀ ਲਿਜਾਨ ਉਲਇਸਾ ਫੀਰ ਜੋਨ ਪੀਪਲ ਜ-  
 ਵਾ ਖਾਰ ਲਕੜੀ ਅਨਾਰ ਕੀ ਸਬ ਬਰਾਬਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਔਰ ਤਿਹਾ  
 ਈ ਸਬ ਦਵਾਓ ਕੀ ਮੇਲ ਲੋਹੇ ਕਾ ਮਿਲਾਕਰ ਸਾਥ ਸਹਾਦ ਕੁਆਮ ਕੀ  
 ਏਹੁ ਏਕੇ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਦੋਹਫਤਾ ਤਕ ਏਕ ਵਕਤ ਖਿਲਾਵੇ ਔਰ ਬਾਦੀ  
 ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇ ਔਰ ਸਿਰਕੈ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕਰ ਤਿਲਾ  
 ਕਰੇ। ਈਗਰ ॥ ਵਰਮਤਾਮਾ ਬਦਨ ਕੋ ਯਾਜੋ ਉਜੁ ਵਰਮ  
 ਕੀ ਏਹੋ ਕਿਸੀ ਮਾਦਾ ਸੇ ਨਫਾ ਦੇਵੇ ਅਸਰ ਕੋਲ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੇ ਔਰ  
 ਰਤਾ ਪਾਰਹ ਦੇਵੇ ਔਰ ਤਾਮਾ ਬਦਨ ਉਸ ਪਾਨੀ ਸੇ ਖੋਰੇ ਔਰ ਚੰਦਰੇ  
 ਜੋ ਇਸੀ ਤਰਹ ਕਰੇ ਵਰਮ ਦਫਾ ਹੋ। ਈਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਬਦਕੇ  
 ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਆਟਾ ਚਨੇਕਾ ਸਾਥ ਮਿਟੀ ਕੇ ਮਿਲਾਕਰ ਟਿਕੀਆ ਬਨਾ  
 ਕਰ ਉਪਰ ਬਧ ਕੇ ਰਖੇ ਔਰ ਬਰਗ ਨੀਬ ਥਾਧੇ ਔਰ ਫਕਤ ਬਰਗ  
 ਨੀਮ ਭੀ ਮੁਢੀ ਦੋਹੇ। ਈਗਰ ॥ ਰਸੋਲੀ ਯਕੇ ਸਿਲਹ ਉਪਰ  
 ਉਸ ਕੇ ਪਛਨ ਮਾਰੇ ਤਾ ਕਿ ਖੂਨ ਨਿਕਲ ਬਾਦ ਟਿਕੀ ਮਲੇਂ ਦਫਾ ਹੋ।